

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler</i>	
(97/C 72/01)	E-0662/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende direkte beskatning	1
(97/C 72/02)	E-0663/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende menneskelige ressourcer, uddannelse og ungdomsanliggender	1
(97/C 72/03)	E-0664/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende told og indirekte beskatning	1
(97/C 72/04)	E-0665/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende finanskontrol	1
(97/C 72/05)	E-0666/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 på fiskeriområdet	2
(97/C 72/06)	E-0667/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 på energiområdet	2
(97/C 72/07)	E-0668/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 på informationsteknologi- og telekommunikationsområdet	2
(97/C 72/08)	E-0669/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende finansielle tjenesteydelser	2
(97/C 72/09)	E-0670/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 inden for eksterne forbindelser	2
(97/C 72/10)	E-0671/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik	2
(97/C 72/11)	E-0672/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 inden for økonomiske og finansielle anliggender samt valutaspørgsmål ...	3

Pris: 25 ECU

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(97/C 72/12)	E-0673/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende det indre marked	3
(97/C 72/13)	E-0674/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 inden for industripolitikken	3
(97/C 72/14)	E-0675/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende forbindelserne med Europa-Parlamentet	3
(97/C 72/15)	E-0676/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 inden for regionalpolitikken	3
(97/C 72/16)	E-0677/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende forbindelserne med medlemsstaterne, åbenhed og kommunikation	3
(97/C 72/17)	E-0678/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende små og mellemstore virksomheder	4
(97/C 72/18)	E-0679/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende indvandring og retlige og indre anliggender	4
(97/C 72/19)	E-0680/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 inden for forbrugerpolitik	4
(97/C 72/20)	E-0681/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende bedragerbekæmpelse	4
(97/C 72/21)	E-0682/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende beskæftigelse og sociale anliggender	4
(97/C 72/22)	E-0683/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende institutionelle spørgsmål og regeringskonferencen	4
(97/C 72/23)	E-0684/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende nuklear sikkerhed	4
(97/C 72/24)	E-0685/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende landbrug og udvikling af landområder	5
(97/C 72/25)	E-0686/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende konkurrencen	5
(97/C 72/26)	E-0687/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 på miljøområdet	5
(97/C 72/27)	E-0688/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 på transportområdet	5
(97/C 72/28)	E-0689/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende turismen	5
(97/C 72/29)	E-0690/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende budgetanliggender	5
(97/C 72/30)	E-0691/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende lån og investering	6
	Samlet og supplerende svar på skriftlige forespørgsler E-0662/95, E-0663/95, E-0664/95, E-0665/95, E-0666/95, E-0667/95, E-0668/95, E-0669/95, E-0670/95, E-0671/95, E-0672/95, E-0673/95, E-0674/95, E-0675/95, E-0676/95, E-0677/95, E-0678/95, E-0679/95, E-0680/95, E-0681/95, E-0682/95, E-0683/95, E-0684/95, E-0685/95, E-0686/95, E-0687/95, E-0688/95, E-0689/95, E-0690/95 og E-0691/95	6
(97/C 72/31)	E-1196/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Giftigt og farligt affald på Westwick-losseplads, Canvey, Essex (supplerende svar)	7
(97/C 72/32)	E-1479/96 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Delprogram nr. 3 for De Ioniske Øer, foranstaltning nr. 2, sundhed og forsorg, under den anden fællesskabsstøtteramme	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(97/C 72/33)	E-1480/96 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Udviklingen i forbindelse med delprogram 3 for Kreta, foranstaltning nr. 3, infrastruktur til sundhedsforsorg, under den anden fællesskabsstøtteramme	8
(97/C 72/34)	E-1481/96 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Udviklingen i forbindelse med delprogram 5, Stereaelias, foranstaltning 2, sociale infrastrukturer, under den anden fællesskabsstøtteramme	8
(97/C 72/35)	E-1482/96 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Udviklingen i forbindelse med delprogram nr. 1 for Attika, foranstaltning 4, sundhedsforsorg, under den anden fællesskabsstøtteramme	8
(97/C 72/36)	E-1484/96 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Udviklingen i forbindelse med delprogram 4 for Peloponnes, foranstaltning 2 vedrørende sundhedsinfrastrukturer under den anden fællesskabsstøtteramme	8
(97/C 72/37)	E-1485/96 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Udviklingen i forbindelse med delprogram nr. 3 for det østlige Makedonien og Trakien, foranstaltning nr. 3, sundhedsforsorg, under den anden fællesskabsstøtteramme	9
(97/C 72/38)	Samlet og supplerende svar på skriftlige forespørgsler E-1479/96, E-1480/96, E-1481/96, E-1482/96, E-1483/96, E-1484/96 og E-1485/96	9
(97/C 72/38)	E-1486/96 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Foranstaltning 2.3 (Eleonas) under regionalprogrammet for Attika (supplerende svar)	9
(97/C 72/39)	E-1716/96 af Gianni Tamino til Kommissionen Om: Anvendelse af fællesskabsmidler til opførelsen af turistbyer i Calabrien	10
(97/C 72/40)	E-1831/96 af Roberto Mezzaroma til Kommissionen Om: Den offentlige og den private byggesektor	11
(97/C 72/41)	E-1986/96 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: BSE – CJD	12
(97/C 72/42)	E-2081/96 af Jean-Louis Bourlanges til Kommissionen Om: Konkurrencepolitikken: tildeling af kontrakt for anlæg af motorvej	13
(97/C 72/43)	E-2082/96 af Konstantinos Hatzidakis til Kommissionen Om: Foranstaltninger til afhjælpning af de lave fødselstal	13
(97/C 72/44)	E-2108/96 af Hans-Gert Poettering til Kommissionen Om: Certifikater til lystbåde	14
(97/C 72/45)	E-2127/96 af Honório Novo til Kommissionen Om: Anlæg af tilkørselsveje til Freixo-broen (Porto) – Foranstaltninger med henblik på at minimere de miljømæssige virkninger	15
(97/C 72/46)	E-2153/96 af Ian White til Rådet Om: Procedure for uopsættelig behandling af retsakter i Rådet	16
(97/C 72/47)	E-2166/96 af Per Gahrton til Kommissionen Om: Totalforbud mod varer der indeholder asbest	17
(97/C 72/48)	E-2186/96 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: Toldkontingenter for dyrefoder med oprindelse i Færøerne	18
(97/C 72/49)	E-2223/96 af Marie-Paule Kestelijn-Sierens til Kommissionen Om: Fællesskabsordning for beskyttelse af territorialfarvande	18
(97/C 72/50)	E-2227/96 af Sérgio Ribeiro og Honório Novo til Kommissionen Om: POSEIMA-programmet og energiforsyningen	19
(97/C 72/51)	E-2248/96 af David Hallam til Kommissionen Om: Forbrændingsanlæg for BSE-inficeret affald	20
(97/C 72/52)	E-2265/96 af Pervenche Berès til Kommissionen Om: Grænseoverskridende overførsler	21
(97/C 72/53)	E-2266/96 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Særlige offentlige transportmidler til transport af handicappede	22
(97/C 72/54)	E-2273/96 af Ursula Schleicher til Kommissionen Om: Benzinstationsteknik/fastlåsningsmekanisme på påfyldningspistolerne	23
(97/C 72/55)	E-2276/96 af Glyn Ford til Rådet Om: Aflysning af det sidste rådsmøde (forskning)	24

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(97/C 72/56)	E-2287/96 af Guido Podestà til Kommissionen Om: Anerkendelse af eksamensbeviser	24
(97/C 72/57)	E-2292/96 af Martina Gredler til Kommissionen Om: Muligheden for ved hjælp af genteknologi at begrænse forbruget af kemikalier i landbruget	25
(97/C 72/58)	E-2293/96 af Martina Gredler til Kommissionen Om: Penicillinresistens forårsaget af genmanipuleret majs	26
(97/C 72/59)	E-2306/96 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Fri bevægelighed for lægerecepter	27
(97/C 72/60)	E-2313/96 af Maartje van Putten til Kommissionen Om: Svangerskabsforebyggende mikropille – offentlig tilgængelighed	28
(97/C 72/61)	E-2317/96 af Martina Gredler til Kommissionen Om: Tildeling af offentlige kontrakter i St. Pölten/Niederösterreich	29
(97/C 72/62)	E-2323/96 af Carlo Ripa di Meana til Kommissionen Om: Operationelle flerfundsprogrammer i Sardinien	30
(97/C 72/63)	E-2336/96 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Oksekød og andre dele fra okser anvendt som råstof inden for fødevarerindustrien	30
(97/C 72/64)	E-2343/96 af Richard Howitt til Rådet Om: Afgørelser i Rådet, der er blevet blokeret af den britiske regerings ikke-kooperative politik	31
(97/C 72/65)	P-2360/96 af Jesús Cabezón Alonso til Rådet Om: Udpegningen af 1997 som Europæisk År mod Racisme samt de grundlæggende rettigheder i forbindelse med revisionen af traktaterne	32
(97/C 72/66)	E-2362/96 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: ØMU og computersystemer	33
(97/C 72/67)	E-2370/96 af Wolfgang Kreissl-Dörfler til Kommissionen Om: BSE	33
(97/C 72/68)	P-2378/96 af Christa Randzio-Plath til Kommissionen Om: Oplysninger om størrelsen af den EU-støtte, som siden 1993 er blevet udbetalt til Hamburg (supplerende svar)	35
(97/C 72/69)	P-2385/96 af Jens-Peter Bonde (I-EDN) til Rådet Om: Fortrolige erklæringer	38
(97/C 72/70)	E-2386/96 af Jens-Peter Bonde (I-EDN) til Kommissionen Om: Target-systemet	38
(97/C 72/71)	E-2411/96 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Alkoholindtagelse og kørsel	39
(97/C 72/72)	P-2415/96 af Leen van der Waal (I-EDN) til Rådet Om: EU-trojkaens eventuelle besøg i »Orient House« i Jerusalem	39
(97/C 72/73)	E-2417/96 af Florus Wijsenbeek til Kommissionen Om: Jagttegn til statsborgere fra en anden medlemsstat	40
(97/C 72/74)	E-2420/96 af Werner Langen til Kommissionen Om: Vinimport fra tredjelande til Den Europæiske Union	41
(97/C 72/75)	P-2423/96 af Clive Needle til Kommissionen Om: Tysklands beskatning af udenlandske kunstneres indkomster	41
(97/C 72/76)	P-2432/96 af Patricia McKenna til Kommissionen Om: Kommissionens program om prioriterede affaldsstrømme	42
(97/C 72/77)	E-2436/96 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Anvendelse af glycopeptider inden for dyreavl	43
(97/C 72/78)	E-2446/96 af Niall Andrews til Kommissionen Om: Deponeringspladser	44
(97/C 72/79)	E-2461/96 af Jannis Sakellariou til Kommissionen Om: Gennemførelse af direktiv 94/80/EF i Forbundsrepublikken Tyskland	45

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(97/C 72/80)	E-2465/96 af Francisca Sauquillo Pérez del Arco til Rådet Om: Børn og regeringskonferencen	46
(97/C 72/81)	E-2486/96 af José Valverde López til Kommissionen Om: Foranstaltninger, der sigter mod at fremme anvendelsen af Den Europæiske Unions flag	46
(97/C 72/82)	E-2488/96 af José Valverde López til Kommissionen Om: Årsberetninger om effektiviteten af de fulgte politikker	47
(97/C 72/83)	E-2489/96 af José Valverde López til Kommissionen Om: Kontrol med udgifter	47
(97/C 72/84)	E-2490/96 af Angela Sierra González, Laura González Álvarez og María Sornosa Martínez til Kommissionen Om: Affaldsforbrændingsovne på øen La Palma	48
(97/C 72/85)	E-2519/96 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Kontrol med kvaliteten af forarbejdningen af citrusfrugter i Italien	49
(97/C 72/86)	E-2520/96 af Fernand Herman til Kommissionen Om: Sort arbejde i Kommissionen	49
(97/C 72/87)	E-2521/96 af Fernand Herman til Kommissionen Om: Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler	50
(97/C 72/88)	E-2526/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: URBAN-programmet	51
(97/C 72/89)	E-2527/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: En europæisk veterinærtjeneste	51
(97/C 72/90)	E-2536/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Offentlige aftaler	52
(97/C 72/91)	E-2537/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Offentlige aftaler	53
(97/C 72/92)	E-2541/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Grønbogen om brugsmodebeskyttelse i det indre marked	54
(97/C 72/93)	E-2542/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Det indre marked	54
(97/C 72/94)	E-2543/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Brugsmodebeskyttelse	54
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2541/96, E-2542/96 og E-2543/96	55
(97/C 72/95)	E-2554/96 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Følger for miljøet som følge af destruktion af overskudsproduktion af frugt og grøntsager	55
(97/C 72/96)	E-2555/96 af Ritva Laurila til Kommissionen Om: Den Europæiske Unions narkotikapolitik og kommissær Boninos udtalelse	56
(97/C 72/97)	E-2558/96 af Riccardo Garosci til Kommissionen Om: Sammenfald mellem Kommissionens initiativer og Parlamentets mødeperioder i Strasbourg og EP-medlemmernes deraf følgende manglende mulighed for at deltage	56
(97/C 72/98)	E-2570/96 af Antonio Tajani og Riccardo Garosci til Kommissionen Om: Reduktion af IRI's gæld	57
(97/C 72/99)	E-2574/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Sødестoffer i levnedsmidler	58
(97/C 72/100)	E-2575/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: EF-interventioner på fiskeriområdet	58
(97/C 72/101)	E-2587/96 af Riccardo Garosci til Kommissionen Om: Ligebehandling med hensyn til kontrakt- og lønforhold af tjenestemænd og lokalt ansatte ved Kommissionens repræsentationer	59
(97/C 72/102)	E-2589/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling	59

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(97/C 72/103)	E-2592/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Handicappede	60
(97/C 72/104)	E-2593/96 af Paul Rübig til Kommissionen Om: Budgettet for deltagelse i dialogen mellem arbejdsmarkedets parter (UNICE, CEEP og ESF)	61
(97/C 72/105)	E-2605/96 af Paul Lannoye til Kommissionen Om: Indvirkning på miljøet af det såkaldte Transhennuyère-projekt, som har til formål at standse overudnyttelsen af Pecq-Roubaix-grundvandsreservoiret gennem overførsel af vand fra bl.a. Péruwelz-Seneffe-grundvandsreservoiret som led i mål I-H	62
(97/C 72/106)	E-2617/96 af Paul Lannoye til Kommissionen Om: Støtte til Transhennuyère-projektet som skal stoppe overudnyttelsen af Pecq-Roubaix-grundvandsreservoiret (PR) gennem overførsel af vand fra bl.a. Péruwelz-Seneffe-grundvandsreservoiret (PS) som led i mål nr. 1-Hainaut Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2605/96 og E-2617/96	62 63
(97/C 72/107)	E-2607/96 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Dyreforsøg	63
(97/C 72/108)	E-2614/96 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: Kommissionens kontrol med oparbejdningsanlægget i Cap de la Hague	64
(97/C 72/109)	E-2615/96 af Edward Kellett-Bowman til Kommissionen Om: Retsstatus for rejseledere i EU	65
(97/C 72/110)	E-2616/96 af Graham Watson til Kommissionen Om: Politik vedrørende generiske farmaceutiske produkter	66
(97/C 72/111)	E-2623/96 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Kommissionens manglende initiativ ved ikke at fremsætte noget forslag til fælles aktion inden for rammerne af FUSP	66
(97/C 72/112)	E-2626/96 af Ulf Holm til Kommissionen Om: Initiativ til begrænsning af tobaksrygning	67
(97/C 72/113)	E-2629/96 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Handlingsprogram for mindretal	68
(97/C 72/114)	E-2631/96 af David Bowe til Kommissionen Om: Anvendelse af kloakslam til landbrugsjord	68
(97/C 72/115)	E-2647/96 af Hilde Hawlicek til Kommissionen Om: Østrigske unges deltagelse i EU's uddannelsesprogrammer	69
(97/C 72/116)	E-2652/96 af Jacques Donnay til Kommissionen Om: Kampen mod narkohandel – Varekontrol	69
(97/C 72/117)	E-2657/96 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Et strukturkrisekartel for den europæiske porcelænsindustri	69
(97/C 72/118)	E-2658/96 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Europol og pædofile	70
(97/C 72/119)	E-2670/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Demokratisk underskud i anledning af BSE	71
(97/C 72/120)	E-2673/96 af Marianne Thyssen til Kommissionen Om: Kommissionens anvendelse af kontrolproceduren som omhandlet i artikel 3 i direktiv 89/665/EF om indgåelse af offentlige kontrakter	71
(97/C 72/121)	E-2677/96 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Ulovlig udledning af spildevand i Koronia-søen	72
(97/C 72/122)	E-2686/96 af Carmen Díez de Rivera Icaza til Kommissionen Om: Kommissionens nej til et grønt BNP	73
(97/C 72/123)	E-2687/96 af Carmen Díez de Rivera Icaza til Kommissionen Om: »Sort arbejde« i Kommissionen	74
(97/C 72/124)	E-2689/96 af Florus Wijsenbeek til Kommissionen Om: Overdragelse af inddrivelsesbeføjelse	74
(97/C 72/125)	P-2697/96 af Eva Kjer Hansen til Kommissionen Om: Kommunikationskampagne for at gøre opmærksom på det europæiske system til valorisering og beskyttelse af fødevarer af specifik karakter	75

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(97/C 72/126)	E-2716/96 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Påståede uregelmæssigheder i Kommissionens tjenestegrene	76
(97/C 72/127)	E-2743/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Rævesakse	76
(97/C 72/128)	E-2745/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Rævesakse	77
(97/C 72/129)	E-2746/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Rævesakse	77
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-2743/96, E-2745/96 og E-2746/96	77
(97/C 72/130)	E-2753/96 af Francisca Sauquillo Pérez del Arco til Kommissionen Om: Finansiering af projekter til fremme af sundheden	78
(97/C 72/131)	E-2763/96 af Johanna Maij-Weggen og Peter Pex til Kommissionen Om: Fodtøj fra Kina, Indien og Thailand	78
(97/C 72/132)	E-2777/96 af Georges Berthu (I-EDN) til Kommissionen Om: Regeringskonferencen og omkostningsbesparelser for virksomhederne som følge af Den Monetære Union	79
(97/C 72/133)	E-2798/96 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Meningsløse dødsfald i det okkultes navn	80
(97/C 72/134)	E-2806/96 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Antidumpingprocedure mod uforarbejdet bomuldsstof	80
(97/C 72/135)	E-2808/96 af Livio Filippi til Kommissionen Om: Bortførelsen af Milena Bianchi i Tunesien	81
(97/C 72/136)	P-2814/96 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Sort arbejde i Kommissionen	81
(97/C 72/137)	E-2826/96 af Gianni Tamino til Kommissionen Om: Dødsulykke på virksomheden SIA srl. i Viadana (Mantova)	82
(97/C 72/138)	P-2827/96 af Antoni Gutiérrez Díaz til Kommissionen Om: Privatisering af offentlige virksomheder	82
(97/C 72/139)	E-2831/96 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Nydefinition af de områder der kan nyde godt af EU-støtten til »forbedring af den regionale økonomiske struktur«	83
(97/C 72/140)	E-2837/96 af Jan Wiebenga til Kommissionen Om: Kommissionsmedlem Van den Broeks deltagelse i et underråd under det nederlandske ministerråd	83
(97/C 72/141)	E-2866/96 af Alex Smith til Kommissionen Om: Retshjælp	84
(97/C 72/142)	E-2909/96 af Tony Cunningham til Kommissionen Om: En komparativ undersøgelse i EU om årsagerne til dødsfald i trafikken	85
(97/C 72/143)	E-2916/96 af Paul Lannoye til Kommissionen Om: Data og nærmere angivelser om stigning i antallet af transporter i forbindelse med plutoniumfremstilling	85
(97/C 72/144)	E-2926/96 af Wilfried Kuckelkorn til Kommissionen Om: Sort arbejde i Europa-Kommissionen	86
(97/C 72/145)	E-2969/96 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Rettigheder i den belgiske handelsflåde	86
(97/C 72/146)	E-2987/96 af Jan Andersson og Anneli Hulthén til Kommissionen Om: Narkotikapolitik	87
(97/C 72/147)	E-3018/96 af Cristiana Muscardini, Spalato Belleré og Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Undersøgelse og forebyggelse af astma	87
(97/C 72/148)	P-3028/96 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Kalkar-plutonium til atomvåben	88

<u>Informationsnummer</u>	<i>Indhold (fortsat)</i>	Side
(97/C 72/149)	P-3040/96 af Guido Podestà til Kommissionen Om: Krænkelser af menneskerettighederne i Afghanistan	89
(97/C 72/150)	E-3043/96 af Mireille Elmalan til Kommissionen Om: Tilrettelæggelse af en europæisk bloddonordag	90
(97/C 72/151)	E-3048/96 af Elly Plooij-van Gorsel til Kommissionen Om: Levering af plutonium fra den tyske formeringsreaktor Kalkar til en amerikansk virksomhed	90
(97/C 72/152)	E-3099/96 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Ældreparlamentet	91
(97/C 72/153)	P-3847/96 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Europæiske byer og EU-midler	91

I*(Meddelelser)***EUROPA-PARLAMENTET****BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER**

(97/C 72/01)

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-0662/95**af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen***(10. marts 1995)**Om:* Kommissionens forslag i 1994 vedrørende direkte beskatning

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen forelagt i 1994 vedrørende direkte beskatning?

(97/C 72/02)

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-0663/95**af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen***(10. marts 1995)**Om:* Kommissionens forslag i 1994 vedrørende menneskelige ressourcer, uddannelse og ungdomsanliggender

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen forelagt i 1994 inden for området menneskelige ressourcer, uddannelse og ungdomsanliggender?

(97/C 72/03)

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-0664/95**af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen***(10. marts 1995)**Om:* Kommissionens forslag i 1994 vedrørende told og indirekte beskatning

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen forelagt i 1994 vedrørende told og indirekte beskatning?

(97/C 72/04)

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-0665/95**af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen***(10. marts 1995)**Om:* Kommissionens forslag i 1994 vedrørende finanskontrol

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen forelagt i 1994 vedrørende finanskontrol?

(97/C 72/05)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0666/95
af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen
(10. marts 1995)

Om: Kommissionens forslag i 1994 på fiskeriområdet

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen forelagt i 1994 på fiskeriområdet?

(97/C 72/06)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0667/95
af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen
(10. marts 1995)

Om: Kommissionens forslag i 1994 på energiområdet

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen forelagt i 1994 på energiområdet?

(97/C 72/07)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0668/95
af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen
(10. marts 1995)

Om: Kommissionens forslag i 1994 på informationsteknologi- og telekommunikationsområdet

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen forelagt i 1994 på informationsteknologi- og telekommunikationsområdet?

(97/C 72/08)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0669/95
af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen
(10. marts 1995)

Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende finansielle tjenesteydelser

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen forelagt i 1994 vedrørende finansielle tjenesteydelser?

(97/C 72/09)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0670/95
af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen
(10. marts 1995)

Om: Kommissionens forslag i 1994 inden for eksterne forbindelser

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen forelagt i 1994 inden for eksterne forbindelser?

(97/C 72/10)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0671/95
af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen
(10. marts 1995)

Om: Kommissionens forslag i 1994 om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen forelagt i 1994 inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik?

(97/C 72/11)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0672/95**af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen***(10. marts 1995)*

Om: Kommissionens forslag i 1994 inden for økonomiske og finansielle anliggender samt valutaspørgsmål

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen i 1994 forelagt inden for økonomiske og finansielle anliggender samt valutaspørgsmål?

(97/C 72/12)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0673/95**af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen***(10. marts 1995)*

Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende det indre marked

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen i 1994 forelagt vedrørende det indre marked?

(97/C 72/13)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0674/95**af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen***(10. marts 1995)*

Om: Kommissionens forslag i 1994 inden for industripolitikken

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen i 1994 forelagt vedrørende industripolitikken?

(97/C 72/14)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0675/95**af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen***(10. marts 1995)*

Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende forbindelserne med Europa-Parlamentet

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen i 1994 forelagt med hensyn til forbindelserne med Europa-Parlamentet?

(97/C 72/15)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0676/95**af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen***(10. marts 1995)*

Om: Kommissionens forslag i 1994 inden for regionalpolitikken

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen i 1994 forelagt inden for regionalpolitikken?

(97/C 72/16)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0677/95**af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen***(10. marts 1995)*

Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende forbindelserne med medlemsstaterne, åbenhed og kommunikation

Hvor mange forslag til love og bestemmelser har Kommissionen i 1994 forelagt med hensyn til forbindelserne med medlemsstaterne, åbenhed og kommunikation?

(97/C 72/17)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0678/95
af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen***(10. marts 1995)*

Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende små og mellemstore virksomheder

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen i 1994 forelagt vedrørende små og mellemstore virksomheder?

(97/C 72/18)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0679/95
af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen***(10. marts 1995)*

Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende indvandring og retlige og indre anliggender

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen i 1994 forelagt vedrørende indvandring og retlige og indre anliggender?

(97/C 72/19)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0680/95
af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen***(10. marts 1995)*

Om: Kommissionens forslag i 1994 inden for forbrugerpolitik

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen i 1994 forelagt inden for forbrugerpolitik?

(97/C 72/20)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0681/95
af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen***(10. marts 1995)*

Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende bedrageribekæmpelse

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen i 1994 forelagt vedrørende bedrageribekæmpelse?

(97/C 72/21)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0682/95
af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen***(10. marts 1995)*

Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende beskæftigelse og sociale anliggender

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen i 1994 forelagt vedrørende beskæftigelse og sociale anliggender?

(97/C 72/22)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0683/95
af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen***(10. marts 1995)*

Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende institutionelle spørgsmål og regeringskonferencen

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen i 1994 fremsat vedrørende institutionelle spørgsmål og regeringskonferencen?

(97/C 72/23)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0684/95
af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen***(10. marts 1995)*

Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende nuklear sikkerhed

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen i 1994 fremsat vedrørende nuklear sikkerhed?

(97/C 72/24)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0685/95
af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen
(10. marts 1995)

Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende landbrug og udvikling af landdistrikter

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen i 1994 fremsat vedrørende landbrug og udvikling af landdistrikter?

(97/C 72/25)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0686/95
af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen
(10. marts 1995)

Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende konkurrencen

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen i 1994 fremsat vedrørende konkurrencen?

(97/C 72/26)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0687/95
af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen
(10. marts 1995)

Om: Kommissionens forslag i 1994 på miljøområdet

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen i 1994 fremsat på miljøområdet?

(97/C 72/27)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0688/95
af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen
(10. marts 1995)

Om: Kommissionens forslag i 1994 på transportområdet

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen i 1994 forelagt på transportområdet?

(97/C 72/28)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0689/95
af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen
(10. marts 1995)

Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende turismen

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen i 1994 forelagt vedrørende turismen?

(97/C 72/29)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0690/95
af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen
(10. marts 1995)

Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende budgetanliggender

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen i 1994 forelagt vedrørende budgetanliggender?

(97/C 72/30)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0691/95**af Peter Crampton (PSE) til Kommissionen***(10. marts 1995)*

Om: Kommissionens forslag i 1994 vedrørende lån og investering

Hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser har Kommissionen i 1994 forelagt vedrørende lån og investering?

Supplerende og samlet svar afgivet på Kommissionens vegne

af Jacques Santer på skriftlige forespørgsler E-0662/95, E-0663/95, E-0664/95, E-0665/95, E-0666/95, E-0667/95, E-668/95, E-0669/95, E-0670/95, E-0671/95, E-0672/95, E-0673/95, E-0674/95, E-0675/95, E-0676/95, E-0677/95, E-0678/95, E-0679/95, E-0680/95, E-0681/95, E-0682/95, E-0683/95, E-0684/95, E-0685/95, E-0686/95, E-0687/95, E-0688/95, E-0689/95, E-0690/95 og E-0691/95

(15. november 1996)

Som supplement til sit svar af 10. april 1995 er Kommissionen nu i stand til at bringe følgende oplysninger.

Nedenstående oversigt viser, hvor mange forslag til retsakter og bestemmelser Kommissionen har forelagt med henblik på vedtagelse i 1994 på de områder, det ærede medlem henviser til.

Forslagene kan sigte mod iværksættelse af nye aktioner eller opdatering af tidligere retsakter. De kan ligeledes vedrøre forvaltningen af visse fælles politikker (f.eks. den fælles handelspolitik, den fælles landbrugspolitik, fiskerisektoren, toldunionen).

Forslagene til kodificering er ligeledes indbefattet, dog ikke forslag til ændring af tidligere fremlagte forslag.

Taloplysningerne og listen er taget fra Kommissionens database APC, hvortil parlamentsmedlemmerne, de øvrige institutioner og offentligheden har adgang.

Antal forslag	Område
3	Menneskelige ressourcer, almen uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdomspolitik
55	Told og indirekte beskatning
52	Fiskeri
1	Energi
1	Finansielle tjenesteydelser
84	Eksterne økonomiske forbindelser
5	Økonomiske og monetære anliggender
9	Det indre marked
13	Industrien
4	Regionalpolitik
2	Forbrugere
2	Bekæmpelse af bedrageri
7	Beskæftigelse samt arbejdsmarkeds- og socialpolitik
112	Landbrug og udvikling af landdistrikter
2	Konkurrence
10	Miljø og nuklear sikkerhed
8	Transport
5	Budgetspørgsmål

(97/C 72/31)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1196/96**af Richard Howitt (PSE) til Kommissionen**

(15. maj 1996)

Om: Giftigt og farligt affald på Westwick-losseplads, Canvey, Essex

Er Kommissionen bekendt med de potentielle sundhedsrisici, der er forbundet med, at der, inden der fandtes kontrolbestemmelser på området, blev deponeret giftigt og farligt affald på lossepladsen i Westwick på Canvey Island, Essex? Har Kommissionen til hensigt at undersøge dette problem, herunder mulighederne for forurening af de tilstødende kystfarvande, og kan Kommissionen nøjagtigt oplyse, hvilke aspekter af EF-retten, der finder anvendelse ved sanering af en sådan affaldsplads, og hvilke europæiske støtteprogrammer, der kunne inddrages i finansieringen af dette arbejde?

**Supplerende svar afgivet af Ritt Bjerregaard
på Kommissionens vegne**

(21. november 1996)

I forlængelse sit svar af 11. juli 1996 kan Kommissionen nu give det ærede medlem følgende yderligere oplysninger:

Det vides, at lossepladsen i Westwick på Canvey Island, Essex, modtog industri- og husholdningsaffald mellem 1935 og 1972, hvorefter pladsen blev lukket. Deponeringsvirksomheden var derfor indstillet, inden direktiv 75/442/EØF ⁽¹⁾ og 76/464/EØF ⁽²⁾ trådte i kraft.

Westwick-lossepladsen er ikke genstand for specifik overvågning fra den engelske miljøstyrelse, men i henhold til afsnit 84(2) i loven om vandressourcer fra 1991 har styrelsen pligt til at overvåge forureningen i kontrollerede vandområder (herunder floder og havet op til tre mil fra kysten). Rutinekontrol skulle være tilstrækkelig til at afsløre, om forurening af Themsen eller kystvande kunne tilskrives denne losseplads. Den engelske miljøstyrelse (og inden da floddepartementet) har ikke dokumentation for, at de kontrollerede vandområder er forurenede af Westwick-lossepladsen.

Med hensyn til eventuel oprensning af området vil det ærede medlem vide, at EF-budgettet ikke indeholder øremærkede midler til finansiel støtte til arbejde af denne art.

⁽¹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975.

⁽²⁾ EFT L 129 af 18.5.1976.

(97/C 72/32)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1479/96**af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen**

(12. juni 1996)

Om: Delprogram nr. 3 for De Ioniske Øer, foranstaltning nr. 2, sundhed og forsorg, under den anden fællesskabsstøtteramme

Til foranstaltning nr. 3.2 under fællesskabsstøtterammen er der afsat bevillinger til sundhed og forsorg, som vedrører regionen. Denne foranstaltning tager sigte på:

- forbedringer og udvidelse af hospitaler samt opførelse af et nyt hospital på Korfu og forøgelse af antallet af hospitalssenge,
- forbedring af sundhedsforsorgscentre og landklinikker, forbedring af infrastruktur og oprettelse af nye landklinikker og
- udrustning af de ovennævnte med det nødvendige elektromekaniske og medicinske udstyr.

Ved fordelingen af bevillingerne blev der afsat 2.320.000 ecu for 1994 og 4.350.000 ecu for 1995.

1. Hvad har udnyttelsesgraden været for 1994 og 1995?
2. Har der været forsinkelser i udnyttelsen? Hvad var hovedårsagerne?
3. Kan der oplyses noget om den udvikling, der faktisk er sket?

(97/C 72/33)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1480/96
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(12. juni 1996)

Om: Udviklingen i forbindelse med delprogram 3 for Kreta, foranstaltning nr. 3, infrastruktur til sundhedsforsorg, under den anden fællesskabsstøtteramme

Under foranstaltning 3.3 under delprogrammet for Kreta er der fastsat midler til infrastruktur til sundhedsforsorg, som vedrører den sekundære sundhedsforsorg i regionen. Formålet med foranstaltningen er at forbedre infrastrukturen inden for sundhedsvæsenet og hospitalerne (hospitalssenge) på Kreta.

Ved fordelingen af bevillingerne var der afsat 5.172.000 ecu for 1994 og 13.793.000 ecu for 1995. Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Hvor stor har udnyttelsesgraden været i 1994 og 1995?
2. Hvis der har været forsinkelser i udnyttelsen af bevillingerne, hvad er så hovedårsagerne hertil?

(97/C 72/34)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1481/96
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(12. juni 1996)

Om: Udviklingen i forbindelse med delprogram 5, Stereaeillas, foranstaltning 2, sociale infrastrukturer, under den anden fællesskabsstøtteramme

Under foranstaltning 5.2 under regionalprogrammet Stereaeillas er der afsat midler til sociale infrastrukturer inden for sundhedsforsorg, som vedrører indbyggerne i regionens departementer. Formålet er konkret at forsyne regionen med yderligere ca. 500 hospitalssenge ved opførelsen af det regionale hospital i Lamia og gennem de sundhedsinfrastrukturer, der indgår i det nationale hospitalsvæsen. Ved fordelingen af bevillingerne blev der afsat 1.500.000 ecu for 1994 og 3.052.000 ecu for 1995.

1. Hvad har udnyttelsesgraden været for 1994 og 1995?
2. Hvis der har været forsinkelser i udnyttelsen, hvad var så hovedårsagerne hertil?
3. Kan der gives oplysninger om den konkrete udvikling?

(97/C 72/35)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1482/96
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(12. juni 1996)

Om: Udviklingen i forbindelse med delprogram nr. 1 for Attika, foranstaltning 4, sundhedsforsorg, under den anden fællesskabsstøtteramme

Til foranstaltning 1.4 under regionalprogrammet for Attika er der afsat bevillinger til sundhedsforsorg, som hovedsagelig vedrører det vestlige Attika. Ved fordelingen af bevillingerne blev der afsat 15.500.000 ecu for 1994 og 15.190.000 ecu for 1995. Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Hvilke konkrete projekter indgår som et led i foranstaltning 1.4? Kan der oplyses noget om den konkrete udvikling?
2. Hvad var udnyttelsesgraden for 1994 og 1995?

(97/C 72/36)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1484/96
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(12. juni 1996)

Om: Udviklingen i forbindelse med delprogram 4 for Peloponnes, foranstaltning 2 vedrørende sundhedsinfrastrukturer under den anden fællesskabsstøtteramme

Til foranstaltning 4.2 under regionalprogrammet for Peloponnes er der afsat bevillinger til sundhedsinfrastrukturer, som vedrører indbyggerne i regionen samt turister. Under foranstaltningen indgår opførelsen af det nye hospital i Kalamata samt udvidelsen af hospitalerne i Tripoli, Sparta og Korinth. Ved fordelingen af bevillingerne blev der afsat 3.547.000 for 1995.

1. Hvad var udnyttelsesgraden for 1995?
2. Hvis der var forsinkelser i forbindelse med udnyttelsen, hvad var så hovedårsagerne?
3. Kan der oplyses noget om den konkrete udvikling?

(97/C 72/37)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1485/96
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(12. juni 1996)

Om: Udviklingen i forbindelse med delprogram nr. 3 for det østlige Makedonien og Trakien, foranstaltning nr. 3, sundhedsforsorg, under den anden fællesskabsstøtteramme

Til foranstaltning nr. 3.3 under regionalprogrammet for det østlige Makedonien og Trakien er der afsat midler til sundhedsforsorg, der vedrører regionen. Konkret nævnes opførelsen af hospitalerne i Xanthi og Drama, forbedring og modernisering af de eksisterende hospitaler i Komotini, Kavala og Alexandroupoli og endelig bygning af et universitetshospital i Alexandroupoli, som er et højt prioriteret projekt af vital betydning for Østmakedonien og Trakien. Ved fordelingen af bevillingerne blev der afsat 3.793.000 ecu for 1994 og 11.379.000 for 1995.

1. Hvad var udnyttelsesgraden i 1994 og 1995?
2. Hvis der var forsinkelser i udnyttelsen, hvad var så hovedårsagerne hertil?
3. Kan der gives oplysninger om udviklingen af de enkelte projekter?

Supplerende og samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies på skriftlige forespørgsler
E-1479/96, E-1480/96, E-1481/96, E-1482/96, E-1484/96 og E-1485/96

(8. november 1996)

Som supplement til svaret af 26. juni 1996 ⁽¹⁾ er Kommissionen nu i stand til at give følgende oplysninger.

For programmet vedrørende sundhed og forsorg under de pågældende operationelle programmer er det afsatte budget for 1994 og 1995 på 72,10 mio. ECU. Den reelle udnyttelse i disse to første år er på 10,13 mio. ECU. Da programmerne blev indledt i slutningen af 1994, er udnyttelsen i realiteten sket i 1995.

De programmer, der er blevet finansieret som led i denne foranstaltning, vedrører hovedsagelig store hospitaler, for hvilke programmering, undersøgelser og forberedende arbejder af betydeligt omfang er nødvendige, inden et eventuelt byggeri eller indkøb af udstyr. Dette forklarer forsinkelsen i udnyttelsen i 1995.

I 1996 er en betydelig del af disse forberedende arbejder blevet afsluttet, og opførelsen af visse hospitaler er blevet påbegyndt, og der kan derfor forventes en hurtigere udnyttelse af bevillingerne. Kommissionen følger meget nøje gennemførelsen af denne foranstaltning i de regionale operationelle programmer og i det operationelle program for sundhed og omsorg.

⁽¹⁾ EFT C 280 af 25.9.1996, s. 126.

(97/C 72/38)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1486/96
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(12. juni 1996)

Om: Foranstaltning 2.3 (Eleonas) under regionalprogrammet for Attika

Foranstaltning 2.3 omfatter bestræbelser med henblik på udformningen og højnelsen af Eleonas, som anses for at være af overordentlig stor betydning for Athen set ud fra en strategisk synsvinkel.

Ifølge gennemførelsesplanen skulle der til dækning af de offentlige udgifter være brugt 2.536 mecu i 1994 og 2.485 mecu i 1995.

1. Hvad har udnyttelsesgraden været i 1994 og 1995?
2. Hvad skyldes de eventuelle forsinkelser?
3. Foreligger der en retsakt fra Ministeriet for Fysisk Planlægning og Miljø, der placerer de forskellige funktioner i området, hvilket er en nødvendig forudsætning for videreførelsen af projektet?
4. Kan Kommissionen oplyse noget om ETVA's (Den græske bank for industriudvikling) bestræbelser i forbindelse med raffinaderierne (Shisto, Vestattika) med henblik på at flytte industrivirksomhederne i Eleonas?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(8. november 1996)

Som supplement til svaret af 26. juni 1996 ⁽¹⁾ er Kommissionen nu i stand til at meddele følgende oplysninger.

Der har ikke været noget forbrug af bevillinger i 1994 og 1995 i forbindelse med Eleonas-foranstaltningen under det operationelle flerfondsprogram for Attika. Den undersøgelse (praxi efarmogis), der er nødvendig inden påbegyndelse af alt arbejde i regionen Eleonas, er under gennemførelse.

Hvad angår industrizonerne er der ved at blive udarbejdet et lovforslag, som skal indeholde nærmere bestemmelser for oprettelse af en industrizone. Dette vil gøre det muligt at træffe beslutning om overførsel af industrier fra Eleonas til andre regioner.

⁽¹⁾ EFT C 280 af 25.9.1996, s. 126.

(97/C 72/39)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1716/96

af Gianni Tamino (V) til Kommissionen

(25. juni 1996)

Om: Anvendelse af fællesskabsmidler til opførelsen af turistbyer i Calabrien

Calabrien har ifølge DPGR nr. 44 af 17. 1. 1992 vedtaget til »Mare Azzurro s.r.l.« i overensstemmelse med lov 64/86 at yde et tilskud fra fællesskabsmidlerne på 3.150.000.000 lire til opførelse af en turistlandsby på 12,5 ha i Capo Bruzzano i Bianco-kommunen (RC). Denne landsby er under opførelsen blevet sat under forvaltning af retten i Locri for overtrædelse af byplanlægningsloven og for manglende godkendelse for så vidt angår fysisk planlægning og miljø. Indehaverne af selskabet har anmodet Calabrien om at udstede en godkendelseserklæring for at få ophævet forvaltningspåbudet og Calabrien har via DPGR nr. 27 af 16. januar 1995 ophævet forvaltningspåbudet i modstrid med den regionale lov nr. 12/93, som indtil den 24. november 1996 forbyder udstedelsen af godkendelsen for arbejder (som det omtalte), der skal udføres i kystområder beliggende mindst 700 m fra bølgebrydningslinjen; den 24. januar 1996 offentliggjorde kommunen desuden en afgørelse, hvorefter den på ny godkendte bygningsplanen. Opmærksomheden skal desuden henledes på, at Capo Bruzzano udgør det eneste uspolerede område på den joniske kyst i Calabrien, som endnu er uden menneskelig beboelse med enestående miljø- og arkæologiske rigdomme. Det ligger op til Aspromonte-nationalparken (som den på uforklarlig vis ikke er en del af) og er overhovedet ikke egnet til bebyggelse på grund af alvorlig vanderosion (som følge af omfattende skovhugst), hvilket endog har krævet lukning af den hovedvej 106, som løber gennem området.

Hvilke initiativer agter Kommissionen at tage for at undgå at fællesskabsmidler anvendes til at skade fælles interesser inden for miljøbeskyttelse og mener den ikke i det konkrete tilfælde, at den bør henvende sig til medlemsstaternes regeringer for at hele området fredes.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(2. oktober 1996)*

Den pågældende intervention finansieres ikke af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling. I overensstemmelse med regionallov nr. 13 af 23. marts 1995 indgav firmaet Mare Azurro srl den 19. december 1988 det pågældende projekt til regionen Calabrien med henblik på at opnå et offentligt tilskud som led i den støtte, der ydes til turistsektoren. Ved regional afgørelse nr. 3734/bis af 14. juni 1996 blev dette projekt optaget i den regionale udviklingsplan.

Den 17. januar 1992 udstedte formanden for regionalregeringen et dekret om de nærmere bestemmelser vedrørende arbejdets gennemførelse og ydelse af et finansielt bidrag under henvisning til italiensk lov nr. 64/86.

Kommissionen har undersøgt, hvorvidt det pågældende område er blevet klassificeret som et særligt beskyttet område i henhold til direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle eller er blevet foreslået som et muligt område af EF-betydning i henhold til direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter. Denne undersøgelse gav et negativt resultat. Kommissionen undersøgte derefter, om området ville kunne komme i betragtning til en af de to ovennævnte betegnelser, igen med negativt resultat.

(97/C 72/40)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1831/96**af Roberto Mezzaroma (UPE) til Kommissionen***(5. juli 1996)*

Om: Den offentlige og den private byggesektor

Kan Kommissionen redegøre for alle de lovtekster, som finder anvendelse eller som er under udarbejdelse eller hvis procedure er indledt, vedrørende den offentlige og den private byggesektor og infrastrukturarbejder, og som i øjeblikket eksisterer i Den Europæiske Union?

Kan den for hver af disse lovtekster give et referencenummer og/eller en publikationsdato samt en kort redegørelse for lovtekstens generelle indhold?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(5. september 1996)*

Fire særlig vigtige områder under den offentlige og den private bygge- og anlægssektor er omfattet af fællesskabslovgivningen: de industrielle aspekter med henblik på selve bygge-»varer«; de sociale aspekter, som er behandlet i direktivet om midlertidige eller mobile byggepladser; de miljømæssige virkninger af infrastrukturarbejder og endelig betingelserne for indgåelse af aftaler i særdirektiverne om »offentlige aftaler«. For så vidt angår den frie udveksling af tjenesteydelser vedtog Rådet den 3. juni 1996 en fælles holdning til forslaget til direktiv om udstationering af arbejdstagere.

»Offentlige aftaler« er omfattet af i alt seks forskellige direktiver om leverancer, arbejdsopgaver, tjenesteydelser samt de undtagne sektorer, foruden fremgangsmåderne for retsmidler⁽¹⁾.

Hvad angår Miljøvirkninger har Kommissionen i marts 1994 fremsat et forslag til direktiv om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁽²⁾. Dette forslag var til førstebehandling i Parlamentet i oktober 1995. Rådet har vedtaget en fælles holdning hertil den 25. juni 1996 og forslaget kan komme til andenbehandling i Parlamentet under plenar-forsamlingen i oktober 1996. Med dette forslag skal den procedure forbedres, der er etableret med basisdirektivet, herunder navnlig med hensyn til evaluering af projekter henhørende under bilag II og proceduren for grænseoverskridende konsultation, der skal benyttes, når et projekt, som en medlemsstat har foreslået iværksat, kan få betydelig indvirkning på miljøet i en anden medlemsstat.

Byggevarer er omfattet af Rådets direktiv 89/106/EØF⁽³⁾ af typen 'den nye fremgangsmåde', hvis målsætning er at fjerne de tekniske handelshindringer, så byggevarer kan forhandles og benyttes frit.

Dette direktiv iværksættes gradvis gennem vedtagelse af nødvendige foranstaltninger: basisdokumenter, standardiseringsmandater, valg af procedurer for overensstemmelses-attestering samt endelig vedtagelse af harmoniserede specifikationer. Ved anvendelsen og gennemførelsen af disse beslutninger bistår Kommissionen »Det Stående Byggeudvalg« som er nedsat af Rådet, og hvis rolle på én og samme tid er såvel rådgivende (direktivets artikel 20, stk. 1,) som normgivende (artikel 20, stk. 2).

Sikkerhed og sundhed på midlertidige eller mobile byggepladser er omfattet af Rådets direktiv 92/57/EØF, det ottende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF⁽¹⁾. I henhold til dette ansøres der til bedre arbejdsvilkår i denne sektor, hvor arbejdstagerne udsættes for særlig store risici. Allerede under projektering og tilrettelæggelse skal der tages hensyn til sikkerhed og sundhed.

Desuden er formålet at forebygge de forskellige risici, idet der etableres en hel række an-svarsopgaver, som forbinder samtlige berørte parter i sagen. Der er på indeværende tids-punkt ikke planlagt nogen ændring af dette ottende særdirektiv.

Hvad endelig angår udstationering af arbejdstagere, har Rådets fælles holdning direkte betydning for bygge- og anlægssektoren, hvor det bliver stadig mere almindeligt at sende arbejdskraft ud af landet. Hensigten med teksten er at lette den frie udveksling af tjenesteydelser i praksis. Der indføres et princip om, at enhver virksomhed, der handler med tjenesteydelser på en EU-medlemsstats territorium, og som med henblik herpå udstationerer arbejdstagere, skal anerkende og overholde en særlig »hård kerne« af minimale bindende regler fra den arbejdsret, der gælder i det pågældende land. Teksten er for øjeblikket forelagt Europa-Parlamentet med henblik på dets udtalelse i forbindelse med den medbestemmelsesprocedure, der gælder for dette direktiv.

- (1) Direktiv 89/665/EØF af 21.12.1989; EFT L 395 af 30.12.1989, s. 33.
Direktiv 92/13/EØF af 25.2.1992; EFT L 76 af 23.3.1992, s. 14.
Direktiv 92/50/EØF af 18.6.1992; EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1.
Direktiv 93/36/EØF af 14.6.1993; EFT L 199 af 9.8.1993, s. 1.
Direktiv 93/37/EØF af 14.6.1993; EFT L 199 af 9.8.1993, s. 54.
Direktiv 93/38/EØF af 14.6.1993; EFT L 199 af 9.8.1993, s. 84.
(2) Direktiv 85/337/EØF af 27.6.1985; EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.
Dok. nr. KOM(95) 720 endelig udgave; EFT C 81 af 19.3.1996, s. 14.
(3) Direktiv 89/106/EØF af 21.12.1989; EFT L 40 af 11.2.1989, s. 12.
Direktiv 93/68/EØF af 22.7.1993; EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1.
Meddelelse 94/C62/01; EFT C 62 af 28.2.1994; fortolkende dokumenter;
EFT C 206 af 26.7.1994 og EFT C 211 af 15.8.1995; organer med beføjelse til at udstede ATE'er.
EFT L 241 af 16.9.1994, s. 25; beslutning 94/611/EF.
EFT L 129 af 14.6.1995, s. 23; beslutning 95/204/EF.
EFT L 268 af 10.11.1995, beslutning 95/467/EF.
(4) Direktiv 89/391/EØF af 12.6.1989; EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.
Direktiv 92/57/EØF af 24.6.1992; EFT L 245 af 26.8.1992, s. 6.

(97/C 72/41)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1986/96

af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen

(17. juli 1996)

Om: BSE – CJD

Opfordres medlemsstaterne for tiden til at foretage flere obduktioner af patienter, der er døde af ikke-specifikke neurologiske sygdomme, med henblik på at forbedre screening efter den såkaldte nye CJD-stamme?

Hvis forekomsten af den nye CJD-stamme i Europa stiger i lande, hvor der ikke er rapporteret BSE, hvorledes vil dette da berøre forbindelsen mellem BSE og CJD?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(30. september 1996)

Beslutningen om at foretage flere obduktioner generelt og af patienter, der er døde af neurodegenerative sygdomme, henhører under de enkelte medlemsstats kompetence.

I henhold til de officielle tal er der fundet 11 tilfælde af Jakob-Creutzfeldt's sygdom i Det Forenede Kongerige og et tilfælde i Frankrig. Der foregår en stadig udforskning af hypotesen om en forbindelse mellem bovin spongiform encephalopati og Jakob-Creutzfeldt's sygdom efter forskellige metoder (epidemiologiske undersøgelser). En eventuel bekræftelse af andre tilfælde af den pågældende CJD-stamme i andre lande ville være et bidrag til et bedre kendskab til en eventuel sådan forbindelses karakter.

(97/C 72/42)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2081/96
af Jean-Louis Bourlanges (PPE) til Kommissionen
(26. juli 1996)

Om: Konkurrencepolitikken: tildeling af kontrakt for anlæg af motorvej

En række miljøbeskyttelsesforeninger og flere kommuner i området omkring Paris har indgivet klager til Kommissionen over, at den franske stat på betingelser, som synes at være i modstrid med fællesskabsretten og de mest grundlæggende konkurrenceregler, har tildelt selskabet Cofiroute en kontrakt på anlæggelse af en 15 km lang motorvejsstrækning, som skal færdiggøre A86-strækningen vest om Paris.

Eftersom det inden for fransk ret er praksis, at et ukorrekt anlagt værk ikke ødelægges, må man antage, at hvis ikke de procedurer, foreningerne og kommunerne har indledt, fører til et hurtigt resultat, vil klagerne ikke kunne få medhold og vil således reelt blive ofre for manglende retshåndhævelse.

Kan Kommissionen redegøre for, hvilke skridt den har truffet eller har til hensigt at træffe for at sikre, at sagen behandles inden arbejderne er så fremskredne, at sagens udfald ikke får nogen betydning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(3. oktober 1996)

Kommissionen har fået forelagt en række klager vedrørende dekret af 21. april 1994 om godkendelse af en syvende tillægskontrakt til den kontrakt, der blev indgået den 26. marts 1970 mellem den franske stat og selskabet Cofiroute om anlæggelse af motorvejsstrækningerne A28, A85, A86 og A126. Den første klage, der vedrørte motorvejsstrækningen A85, blev indgivet i forbindelse med petition nr. 722/94, der behandles af Parlamentets kompetente udvalg. På foranledning af denne klage blev der i november 1995 fremsendt en skrivelse til de franske myndigheder. Desuden har Kommissionen i februar 1996 fået forelagt en ny klage vedrørende motorvejsstrækningen A86, som ligger til grund for det ærede medlems skriftlige forespørgsel. Ved skrivelse af april 1996 fik repræsentanterne for de nævnte foreninger meddelelse om, at de to klager ville blive behandlet under én og samme overtrædelsesprocedure.

Tvisten vedrører reelt værdien af de forpligtelser, som de franske myndigheder — før ikrafttrædelsen af direktiv 89/440/EØF ⁽¹⁾, således som ændret ved direktiv 93/37/EØF ⁽²⁾ — har påtaget sig over for de selskaber, der skal anlægge de ovennævnte motorvejsstrækninger, idet det skal vurderes, om de i direktiverne fastsatte licitationsregler er blevet overholdt. De franske myndigheder har svaret på Kommissionens skrivelse og har suppleret svaret i juli 1996 med en lang række dokumenter, som Kommissionen for øjeblikket er ved at gennemgå.

Kommissionen vil give det ærede medlem samt Parlamentets Petitionsudvalg underretning om udviklingen i denne sag.

⁽¹⁾ EFT L 210 af 21.7.1989.

⁽²⁾ EFT L 199 af 9.8.1993.

(97/C 72/43)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2082/96
af Konstantinos Hatzidakis (PPE) til Kommissionen
(26. juli 1996)

Om: Foranstaltninger til afhjælpning af de lave fødselstal

De lave fødselstal er et væsentligt problem for landene i Den Europæiske Union. Som det fremgår af oplysningerne er det først og fremmest de fattigste EU-lande der rammes, dvs. Spanien, Irland, Grækenland og Portugal, idet der er tale om en direkte følge af arbejdsløsheden, forøgelsen af leveomkostningerne, det fortsatte fald i købekraften af arbejdstagernes indkomster samt de konstant voksende boligudgifter.

I 1989 oprettede Den Europæiske Union et »observatorium for familiepolitik« på universitetet i York i Det Forenede Kongerige, hvis formål blandt andet var at indsamle og udnytte oplysninger samt gennemføre undersøgelser vedrørende de lave fødselstal.

Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse, hvilke konkrete foranstaltninger, den har truffet eller agter at træffe med henblik på at øge fødselstallene som et led i de fælles politikker til fordel for samhørigheden og beskæftigelsen, især i de mindre udviklede EU-lande? Kan Kommissionen give nærmere oplysninger om dette observatoriums virksomhed samt udnyttelsen af undersøgelsesresultaterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(2. December 1996)

Observatoriet for familiepolitik har som primær arbejdsopgave at udarbejde sammenlignende analyser af de nationale familiepolitikker. Observatoriet offentliggør hvert år en rapport med en nøje beskrivelse af de seneste udviklinger på det familiepolitiske område med hensyn til lovgivningen i de forskellige medlemsstater. Observatoriet analyser via denne rapport ligeledes samtlige foranstaltninger, som træffes på nationalt plan for at støtte betingelserne for en god barndom, retten til moderskab og hertilhørende skattelovgivning samt foreneligheden mellem erhvervsaktivitet og familjeliv.

Resultaterne af observatoriets arbejde stilles til rådighed for de nationale administrationer således at de kan tage hensyn til de løbende erfaringer i de øvrige medlemsstater ved udformningen af de aktioner, som den pågældende medlemsstat påtænker at iværksætte på dette område. Det emne, som berøres i forespørgslen henhører udelukkende under medlemsstaternes ansvarsområde.

Med hensyn til lige muligheder har Kommissionen derimod gennemført en række initiativer, som tjener til at skabe et miljø, der kan forene erhvervsarbejde og familieliv, og som således tjener som en støtte for de borgere, som måtte ønske at få børn. Som eksempel kan nævnes direktiv 96/34/EF om rammeaftalen om barselsorlov ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 19.6.1996

(97/C 72/44)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2108/96

af Hans-Gert Poettering (PPE) til Kommissionen

(26. juli 1996)

Om: Certifikater til lystbåde

I forbindelse med gennemførelse af direktivet om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes bygge- og udrustningsforskrifter for lystfartøjer vil der i Forbundsrepublikken Tyskland i 1998 træde en særlig ordning for tilladelse til sejlads i kraft. Ifølge denne bestemmelse skal alle lystbåde, som færdes i trafikken i Forbundsrepublikken Tyskland, være forsynet med et CE-indregistreringsmærke; dette gælder også for både, der kommer fra ikke-europæiske lande, også selvom de kun er på gennemrejse eller besøg i Tyskland. CE-indregistreringsproceduren er forbundet med betragtelige omkostninger, der direkte indvirker på bådenes købspris.

1. Medfører den foreskrevne CE-indregistrering øget sikkerhed?
2. Skabes der unødige handelshindringer ved denne påbudte indregistrering?
3. Er der risiko for, at især små værfter får sværere ved at konkurrere?
4. Hindrer den europæiske ordning den frie bevægelighed for bådeejere fra tredjelande?
5. Er indførelsen af denne tyske begrænsningsbestemmelse for vidtgående i forhold til direktivets målsætninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(18. oktober 1996)

1. & 2. Retsgrundlaget for Rådets direktiv 94/25/EF ⁽¹⁾ af 16. juni 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fritidsfartøjer er EF-traktatens artikel 100 A. Denne artikel er én af de bestemmelser, på grundlag af hvilke der vedtages foranstaltninger med henblik på gradvis etablering af det indre marked og fjernelse af tekniske handelshindringer. Med direktivet fjernes visse handelshindringer, som er forårsaget af indbyrdes divergerende tekniske forskrifter i medlemsstaterne med

hensyn til bygning af fritidsfartøjer. Stykke 3 i ovennævnte artikel sikrer f.eks. brugerne et højt sikkerhedsniveau. Konstruktionssikkerheden for fritidsfartøjer vil blive yderligere forbedret ved anvendelsen af direktivets væsentlige krav sammen med over fyre harmoniserede standarder, der er vedtaget af Den Europæiske Standardiseringsorganisation.

3. En analyse af direktivets økonomiske følgevirkninger, som oprindeligt blev foretaget i den indledende fase af udarbejdelsen, viste, at omkostningerne i forbindelse med overensstemmelsesvurderingen, ikke var noget væsentligt problem. At der kun gælder én forskrift i hele Fællesskabet indebærer desuden at én procedure kan accepteres i samtlige medlemsstater. Dette kan kun være en fordel for de mindre bådebyggerværfter i og med, at man hermed har fået harmoniseret tidligere divergerende, nationale forskrifter.

4. & 5. Direktiv 94/25/EF om fritidsfartøjer vedrører udelukkende bygningen af fritidsfartøjer, hvorved man udelukker markedsføring af både, som ikke opfylder direktivets krav. I direktivet indgår der ingen bestemmelser vedrørende navigationsudstyr, og der består ingen forbindelse mellem konstruktionskategorierne og bestemmelser af denne art.

I de tyske bestemmelser er det fastsat, at et fartøj, som markedsføres for første gang på det fælles marked efter den 16. juni 1998, ikke kan tages i brug, hvis det ikke opfylder direktivets krav og dermed heller ikke har nogen »CE«-mærkning. Følgelig gælder dette ikke for fartøjer, som er på besøg eller gennemrejse, og som aldrig har været bragt i handelen på det fælles marked eller er blevet taget i brug inden for Fællesskabets grænser. Endvidere gælder den tyske lovgivning ikke med tilbagevirkende kraft for både, der er bygget før datoen for direktivets fulde gennemførelse, dvs. den 16. juni 1998.

(¹) EFT L 164 af 30. juni 1994.

(97/C 72/45)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2127/96
af Honório Novo (GUE/NGL) til Kommissionen
(3. august 1996)

Om: Anlæg af tilkørselsveje til Freixo-broen (Porto) — Foranstaltninger med henblik på at minimere de miljømæssige virkninger

I sit svar den 7. marts 1996 på min skriftlige forespørgsel E-133/96 (¹) anførte kommissær Bjerregaard, at Kommissionen ikke rådede over tilstrækkelige oplysninger til at kunne svare, og at den derfor havde taget kontakt med »de portugisiske myndigheder for at få de nødvendige oplysninger i denne sag«.

Har Kommissionen i mellemtiden fået tilstrækkelige oplysninger til at kunne be- eller afkræfte, at de foranstaltninger, der var omhandlet i slutrapporten fra den miljøvurderingskommission, der undersøgte de foreslåede foranstaltninger til minimering af de miljømæssige virkninger af anlæggelsen af tilkørselsvejene til Freixo-broen, ikke er blevet gennemført inden afslutningen af projektet? Hvis de pågældende foranstaltninger ikke er blevet gennemført i tide, er den portugisiske regering da rede til snarligt at gennemføre dem? Hvornår forventer den portugisiske regering i bekræftende fald, at de vil være gennemført?

(¹) EFT C 173 af 17.6.1996, s. 26.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard
(30. september 1996)

De portugisiske myndigheder har fremsendt oplysninger til Kommissionen vedrørende iværksættelsen af de foranstaltninger, der er nævnt i rapporten fra den kommission, der har til opgave at vurdere miljømæssige virkninger af arbejderne på strækningen »Ponte do Freixo — Carvalhos« af hovedlandevej nr. 1 (IP 1). Der skulle være truffet følgende foranstaltninger:

- med hensyn til lokal støjafskærmning: jordarbejder til beskyttelse af »Quinta dos Frades«; opførelse af den mur, der er nævnt i del C af »Nó dos Carvalhos«; jordarbejder på østsiden af vejstykket samt forhøjelse af muren på vestsiden;
- med hensyn til landskabspleje i forbindelse med jordopfyldningen ved »Quinta dos Frades«: påbegyndelse af tilplantning med træer og buske;
- med hensyn til arkæologisk overvågning af arbejderne (bl.a. ved »Castro de Baiza«): varetages af virksomheden Etnos og kontrolleres af Det Portugisiske Institut for den Historisk-Arkæologiske Kulturarv (IPPAR);
- med hensyn til servitutter langs vejen: servitut på 7 m;

- med hensyn til landskabspleje i forbindelse med vejbanen og ingeniørarbejderne: angiveligt er projektet endnu ikke blevet forelagt det portugisiske miljøministerium, blandt andet på grund af de ændringer, der er nødvendiggjort af forslagene fra ledelsen af »Parque Biológico Municipal de V. N. de Gaia«;
- med hensyn til opkøb af arealer mellem »Parque Biológico« og 'IP 1': der er forhandlinger i gang mellem »Junta autónoma estradas« og bystyret for V. N. Gaia;
- med hensyn til »non aedificandi«-området: overholdelse af afstanden på 50 m som fastsat i lovdekret nr. 15/94; undersøgelse af muligheden for at udvide denne til 100 m;
- med hensyn til programmerne for overvågning af luft- og støjforureningen: disse etableres først efter arbejderne afslutning;
- vurderingskommissionens besøg på stedet skal efter planerne finde sted snarest.

Det fremgår således af oplysningerne fra de portugisiske myndigheder, at de er klar over nødvendigheden af at gennemføre de foranstaltninger, der er nævnt i miljøvurderingskommissionens rapport i deres fulde udstrækning. Kommissionen har derfor anmodet de portugisiske myndigheder om at give den meddelelse om, hvilke skridt der er taget for at bringe situationen i orden.

(97/C 72/46)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2153/96

af Ian White (PSE) til Rådet

(13. august 1996)

Om: Procedure for uopsættelig behandling af retsakter i Rådet

Rådet kan i henhold til artikel 97, stk. 1, i Europa-Parlamentets forretningsorden anmode Parlamentet om at behandle et spørgsmål efter proceduren om uopsættelig forhandling. Bør der, da Rådet og Parlamentet i dag i fællesskab har ansvaret for vedtagelsen af retsakter, som falder ind under den fælles beslutningsprocedure, ikke i Rådets forretningsorden åbnes mulighed for, at Parlamentet i lighed hermed kan anmode Rådet om at behandle et spørgsmål efter proceduren om uopsættelighed?

Svar

(13. december 1996)

Som det ærede medlem af Europa-Parlamentet måtte have konstateret, er der generelt i traktaterne i deres nuværende form ikke fastsat nogen frist med hensyn til førstebehandlingen af forslag til de retsakter eller udtalelser, som institutionerne eller organerne skal afgive.

Som erkendt i Domstolens retspraksis⁽¹⁾ og som fastslået i Europa-Parlamentets egen forretningsorden, er der i Fællesskabets dagligdag situationer, hvor der kræves en hasteafgørelse og hvor Rådet derfor anmoder Europa-Parlamentet om at afgive hasteudtalelse. Rådet vedtog imidlertid den 22. maj 1995 bestemmelser, som blev meddelt Europa-Parlamentet og hvorefter anmodninger om uopsættelig behandling skal være virkeligt ekstraordinære og behørigt begrundet.

Rådet er i den henseende ikke i samme situation som Europa-Parlamentet, eftersom det først kan træffe afgørelse under førstebehandling, efter at have modtaget Europa-Parlamentets udtalelse. Efter EF-traktatens artikel 139 kan Rådet anmode Europa-Parlamentet om at træde sammen til ekstraordinær session. Adgangen til at anmode om uopsættelig forhandling er et middel til, at drøftelserne kan fremskyndes uden at anvende den tunge procedure i artikel 139.

Europa-Parlamentet kan imidlertid, når det afgiver udtalelse, anmode Rådet om at træffe afgørelse eller fastlægge sin fælles holdning så hurtigt som muligt.

(¹) Jf. f.eks. dom af 30.3.1995, Parlamentet mod Rådet »GSP«, sag C-65/93, Saml. I-643.

(97/C 72/47)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2166/96**af Per Gahrton (V) til Kommissionen***(2. august 1996)*

Om: Totalforbud mod varer der indeholder asbest

For nylig besluttede Frankrig at indføre et totalforbud mod fremstilling, import og salg af produkter, der indeholder asbest. Dermed er Frankrig det sjette EU-land, som indfører et sådant forbud (tidligere har bl.a. også Sverige gjort det). På denne baggrund vil jeg gerne spørge Kommissionen:

Hvordan ser Kommissionen på det forbud mod import af asbest, som nu bliver indført i Frankrig, og som allerede gælder i bl.a. Sverige? Er det foreneligt med det indre markeds principper? Kan EU-lande, som ikke har noget totalforbud mod asbest, påberåbe sig det såkaldte Cassis de Dijon-princip for at tvinge Frankrig og Sverige til at tillade import af asbestholdige varer, som er tilladte i det eksporterende land? Agter Kommissionen at forelægge et forslag til direktiv om indførelse af lige så strenge bestemmelser mod asbest som dem, der gælder i Frankrig, Sverige og flere andre EU-lande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(7. oktober 1996)*

Fællesskabet har siden midten af 1980'erne ført en politik med henblik på kontrolleret anvendelse, for så vidt angår markedsføring af asbestholdige produkter. Følgelig er i dag al-le former for asbestholdige fibre — på nær én — totalt forbudt, mens fjorten forskellige pro-duktkategorier med indhold af den sidste tilbageblevne fiber, som hedder 'chrysotile', li-geledes er forbudt. Andre produktkategorier med chrysotileindhold ligger uden for række-vidden af Fællesskabets harmonisering og bør derfor fortsat kunne gøres til genstand for fri handel, forudsat at de er fyldestgørende mærket og gøres til genstand for EF-traktatens artikel 30 — 36.

Kommissionen har via presse og fjernsyn og fra et særligt ekspertmøde i Bruxelles, som den selv havde indkaldt i juli 1996, erfaret, at det fra fransk side var hensigten at indføre et totalforbud mod asbest — dog med enkelte undtagelser — fra den 1. januar 1997. Imidler-tid er de nærmere enkeltheder i de franske planer endnu ikke færdigudarbejdet, og Kom-missionen har endnu ikke modtaget nogen officiel oplysning fra de franske myndigheder om det planlagte totalforbud.

Kommissionen minder om, at Frankrig hidtil har håndhævet fællesskabspolitikken for kontrolleret anvendelse med hensyn til markedsføring og brug af asbest. Den mener at forstå, at Frankrig nu agter at indføre særlige regler for de chrysotileholdige varer, der ikke er omfattet af den nugældende fællesskabspolitik. Kommissionen kan på dette stadi-um endnu ikke tilkendegive nogen opfattelse med hensyn til de franske hensigter. Menin-gen herom kan tidligst fremsættes, når Frankrig har givet officiel meddelelse om et udkast til national lovgivning med nærmere enkeltheder, for så vidt angår det foreslåede.

På spørgsmålet om, hvorvidt et nationalt totalforbud med enkelte undtagelser er foreneligt med principperne for det indre marked, må et eventuelt svar helt afhænge af det konkrete tilfælde. De nærmere enkeltheder i enkeltstatslige foranstaltninger, som falder ind under Fællesskabets harmonisering, må nødvendigvis sammenlignes med bestemmelserne i fæl-lesskabsdirektiverne på området. De enkeltheder i de nationale forholdsregler, der ligger uden for rækkevidden af fællesskabsharmoniseringen, må nødvendigvis gennemgås i hen-hold til EF-traktatens artikel 30 — 36 og den relevante retspraksis (her tænkes der for ek-sempel på 'Cassis de Dijon'-sagen).

I 1993 udarbejdede Kommissionen et udkast til direktivforslag om et totalt asbestforbud med visse undtagelser. Efter syv møder mellem eksperter fra de enkelte medlemsstater indså Kommissionen, at der ikke kunne opnås noget kvalificeret flertal for udkastet, og henlagde sit forsøg på at opnå en total harmonisering, mens man ventede på afslutningen af et meget omfattende arbejdsprogram herfor. Arbejdsprogrammet, som på daværende tidspunkt blev indgivet af Kommissionen, og hvis formål var at opbygge samstemmighed mellem medlemssta-terne, omfatter indgående undersøgelser af asbest- og andre alternative erstatningsfibre, hvortil der kræves yderligere klassificering af visse erstatningsfibre. Det-te arbejde kan formentlig tidligst være afsluttet i løbet af 1998. Imens fortsætter Kom-mis-sionen drøftelserne af asbestspørgsmålet med eksperter fra medlemsstaterne, og den vil igen fremsætte et forslag om asbestforbud med enkelte undtagelser, når der er den aller-mindste udsigt til, at det kan opnå støtte ved et kvalificeret flertal blandt medlemsstaterne.

(97/C 72/48)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2186/96
af Undine-Uta Bloch von Blotnitz (V) til Kommissionen
(2. august 1996)

Om: Toldkontingenter for dyrefoder med oprindelse i Færøerne

I EFT af 6. juli 1996 offentliggjorde Kommissionen en forordning (EF) nr. 1302/96⁽¹⁾ vedrørende årlige fællesskabskontingenter for hunde- og kattefoder og fiskefoder med oprindelse i og indført fra Færøerne.

1. Er der med hensyn til udgangsprodukterne for de af forordningen omfattede færdigprodukter tale om kød fra de havpattedyr, som år efter år på trods af internationale protester slagtes på den mest grusomme måde af de færøske fiskere?
2. I benægtende fald, hvad er udgangsprodukterne for de i forordningen nævnte færdigprodukter?
3. I bekræftende fald, hvordan bedømmer Kommissionen den kendsgerning, at havpattedyr, som er beskyttet gennem internationale konventioner, slagtes med henblik på produktion af dyrefoder, og hvad agter Kommissionen gøre for at gøre en ende på denne tilstand.

⁽¹⁾ EFT L 167 af 6.7.1996, s. 8.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler
(26. september 1996)

Kommissionens forordning (EF) nr. 1302/96 af 5. juli 1996 om ændring af forordning (EØF) nr. 641/92 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 478/92 vedrørende årlige fællesskabskontingenter for hunde- og kattefoder og fiskefoder med oprindelse i og indført fra Færøerne, som det ærede medlem henviser til, omfatter kun det ene af de to toldkontingenter i Rådets forordning (EØF) nr. 478/92⁽¹⁾, nemlig et toldkontingent på 5 000 t fiskefoder henhørende under KN-kode 2309 90 41. Det andet kontingent i den nævnte rådsforordning, nemlig 1 000 t hunde- og kattefoder henhørende under KN-kode 2309 10 11, er med vilje blevet udeladt af følgende grunde:

- produktet har siden den 1. januar 1996 frit kunne importeres til Fællesskabet (anvendelse af GATT-aftalerne);
- dette produkt er i årevis ikke blevet eksporteret fra Færøerne, og det firma, som producerede det, er blevet erklæret fallit.

Hvad angår det resterende kontingent (5 000 t henhørende under KN-kode 2309 90 41 - fiskefoder) erklærer de færøske myndigheder, som Kommissionen har kontaktet, at der ikke indgår hvalkød heri. Disse produkter består for ca. 75%’s vedkommende af fiskemel eller -olie og for den resterende dels vedkommende af bindemidler (stivelse) og vitaminer

⁽¹⁾ EFT L 167 af 6.7.1996.

(97/C 72/49)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2223/96
af Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR) til Kommissionen
(9. august 1996)

Om: Fællesskabsordning for beskyttelse af territorialfarvande

Under henvisning til:

kongelig anordning for Kongeriget Belgien af 21. juni 1994 om indførelse af fiskerilicenser og omfattende midlertidige foranstaltninger til gennemførelse af fællesskabsordningen for bevarelse og forvaltning af ressourcerne, artikel 19;

Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92⁽¹⁾ af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur, artikel 6, stk. 2, og bilag I;

at Europa-Kommissionen i sin skrivelse af 18. januar 1995 giver udtryk for, at de særlige fangstrettigheder for statsborgere fra andre medlemsstater inden for de belgiske kystfarvande er reguleret ved den umiddelbare anvendelighed af bestemmelserne i artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 sammenholdt med denne forordnings bilag I;

at Europa-Kommissionen i sin skrivelse af 24. marts 1995 opfordrede de belgiske myndigheder til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at ophæve artikel 19, stk. 3, i kongelig anordning af 21. juni 1994 inden for en frist af én måned;

kongelig anordning af 4. maj 1995 om ændring af kongelig anordning af 21. juni 1994 om indførelse af fiskerilicenser og omfattende midlertidige foranstaltninger til gennemførelse af fællesskabsordningen for bevarelse og forvaltning af ressourcerne, hvorved artikel 19, stk. 3, i kongelig anordning af 21. juni 1994 ophæves.

Hvad agter Kommissionen på baggrund af ovennævnte at foretage sig for at sikre overholdelsen af nævnte forordning (EØF), idet fiskerifartøjer fra andre medlemsstater stadig driver fangst i de belgiske kystfarvande og kontrollen med overholdelsen af forordningen således åbenbart er utilstrækkelig?

(¹) EFT L 389 af 31.12.1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(17. oktober 1996)

I henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 har fartøjer fra andre medlemsstater tilladelse til at udøve fiskeriaktiviteter i Belgiens kystfarvande.

De nationale kontrolmyndigheder har enekompetence til at sikre, at alle de fartøjer, som udøver fiskeri i det pågældende lands farvande, overholder de relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

Alle medlemsstaters, og dermed også Belgiens, nationale kontrolaktiviteter overvåges af Kommissionen gennem dens fiskeriinspektørers kontrolbesøg. Der foretages hvert år for hver enkelt medlemsstat en vurdering af, hvor effektiv kontrollen er, og hvor store ressourcer der sættes ind på kontrolopgaver. Kommissionen fandt for 1994 ikke noget vidnesbyrd om, at ikke-belgiske fartøjer ikke blev inspiceret, eller at denne fartøjskategori ikke overholdt de relevante regler (¹). Hvis Kommissionen modtager oplysninger, der giver anledning til at formode, at inspektionen og overvågningen er utilstrækkelig, vil den undersøge sagen.

(¹) Kontrollen med den fælles fiskeripolitik KOM(96) 100 endelig. udg.

(97/C 72/50)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2227/96

af Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) og Honório Novo (GUE/NGL) til Kommissionen

(9. august 1996)

Om: POSEIMA-programmet og energiforsyningen

Energisituationen på Azorerne og Madeira er præget af den store afhængighed af importerede olieprodukter, de høje ekstraomkostninger, der er forbundet med transporten i ømråderne, oprettelsen og vedligeholdelse af lokale lagre samt af, at det er umuligt at etablere forbindelse til det kontinentale og transeuropæiske energiforsyningsnet.

Der blev derfor under POSEIMA fastlagt en EU-støtte for perioden 1991-1993 på betingelse af, at de autonome områder investerede mindst 50% af de årlige støttebeløb (5 mio ecu for Azorerne, 3,3 mio ecu for Madeira) i lokale og vedvarende energikilder.

Overvejer Kommissionen at forlænge perioden for denne energistøtte under POSEIMA i lyset af, at de årsager, der har givet anledning til at iværksætte denne aktion, ser ud til fortsat at være en realitet?

Hvordan mener Kommissionen ellers, at disse autonome regioner vil være i stand til at klare de øgede transportomkostninger, den fortsatte afhængighed af importerede olieprodukter og den omstændighed, at det er umuligt at etablere forbindelse til det kontinentale og transeuropæiske forsyningsnet?

Kan Kommissionen endvidere oplyse, hvilken udvikling der i perioden 1991-1993 skete inden for den lokale produktion på grundlag af vedvarende energikilder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(23. oktober 1996)*

I energidelen i POSEIMA-programmet for de autonome regioner Madeira og Azorerne var det planen at tage det første skridt til løsning af følgende problemer:

- en meget stor afhængighed af importeret olie med begrænsede muligheder for at inddrage kul og gas i forsyningerne;
- ekstraomkostninger til forsyning, hovedsagelig som følge af transport mellem øerne og opretholdelse af sekundære lagre;
- det teknisk umulige i at knytte disse øgrupper til de kontinentale og transeuropæiske energinet;
- ringe udnyttelse af vedvarende energikilder som geotermisk energi, vandkraft og vindenergi og nødvendigheden af at gøre anvendelsen og forbruget af energi mere effektiv.

I henhold til POSEIMA skulle der derfor ydes en EF-støtte for årene 1991-1993 til udligning af ekstraomkostningerne i forbindelse med transport af olieprodukter mellem kontinentet og lagrene på øerne. Denne støtte, der var på 3,3 mio. ECU om året for Madeira og på 5 mio. ECU om året for Azorerne, blev ydet på den betingelse, at regionerne geninvesterer mindst 50% i programmer til tilskyndelse til investeringer i lokal og vedvarende energi. Kommissionen vil fremlægge en rapport om udviklingen i POSEIMA's energidel, når den har modtaget fuldstændige oplysninger om disse geninvesteringer.

En videreførelse af de gennem POSEIMA støttede foranstaltninger til fordel for investeringer i vedvarende energi og energibesparelser indgår under overholdelse af de eksisterende finansielle rammer i det nye operationelle program for den autonome region Madeira, som er blevet godkendt i forbindelse med EF-støtterammen for Portugal for perioden 1994-1999, og i EF-initiativet REGIS II for Azorernes vedkommende.

De tal, Kommissionen råder over vedrørende produktion af vedvarende energi i regionerne Madeira og Azorerne, viser, at der har været hurtige fremskridt i el-produktionen fra disse kilder. Mellem 1991 og 1994 steg produktionen af elektricitet på grundlag af vandkraft, vindenergi og geotermisk energi således med 28% på Madeira, nemlig fra 50 gigawattimer (Gwh) til 64 Gwh, og den blev mere end fordoblet på Azorerne, idet den steg fra 23 Gwh til 57 Gwh.

*(97/C 72/51)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2248/96****af David Hallam (PSE) til Kommissionen***(9. august 1996)*

Om: Forbrændingsanlæg for BSE-inficeret affald

1. Er der noget krav i EU-retten om, at navne eller virksomheder, som står bag potentielle forbrændingsanlægs drift, skal offentliggøres på et bestemt tidspunkt under planlægningen af ansøgninger om affaldsforbrændingsanlæg, og navnlig hvis det pågældende anlæg har til formål at bortskaffe potentielt BSE-inficeret affald samt hospitals- og industriaffald?
2. Vil det på nogen måde være en overtrædelse af europæisk ret at placere et forbrændingsanlæg for bortskaffelse af potentielt BSE-inficeret affald samt hospitals- og industriaffald på en lokalitet, der:
 - a) støder direkte op til en flodslette og vandløb, der løber ud i større floder,
 - b) ligger mindre end 50 meter fra den nærmeste beboelse samt tæt på større offentligt boligbyggeri og bycentre og
 - c) ligger tæt på campingpladser eller andre faciliteter for turister og offentlighed i betragtning af den negative indflydelse, det kunne få for den lokale økonomi?

Svar afgivet på skriftlig forespørgsel på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(11. november 1996)*

I medfør af artikel 3 i direktiv 90/667/EØF om de dyre sundhedsmæssige bestemmelser for bortskaffelse, forarbejdning og afsætning af animalsk affald og for beskyttelse mod forekomst af patogener i foder fremstillet af dyr, herunder fisk (!), skal dyr, der slås ned som led i sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger enten på bedriften eller et hvilket som helst andet sted, som den kompetente myndigheder anviser, betragtes som "højrisikostoffer".

De skal derfor forarbejdes i et anlæg, hvor animalsk affald forarbejdes med henblik på at destruere patogener, og som er godkendt af myndighederne, eller de skal brændes eller nedgraves. I visse tilfælde, som fastsat i artikel 3, stk. 2, i direktiv 90/667/EØF, er brænding eller nedgravning obligatorisk, f.eks. hvis en epizooti, der har grebet kraftigt om sig, medfører kapacitetsmangel i forarbejdningsvirksomheden for højrisikostoffer, hvis dyrene er smittede eller mistænkes for at være smittede med en alvorlig sygdom eller indeholder rester, som kan modstå en utilstrækkelig varmebehandling. Direktiv 90/667/EØF indeholder ikke krav vedrørende forbrænding af sådant affald.

Kravene til forbrændingsanlæg findes i tre andre direktiver. De bestemmelser i Fællesskabets miljølovgivning, der vedrører godkendelse af anlæg, findes i direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters virkninger på miljøet⁽²⁾. Projekter til opførelse af anlæg til forbrænding af giftigt og farligt affald er under alle omstændigheder underkastet direktivets krav. Projekter vedrørende andre affaldsbortskaffelses anlæg er underkastet direktivets krav, hvis medlemsstaten finder, at det pågældende projekt vil kunne få betydelige virkninger på miljøet. De oplysninger, som bygherren skal forelægge i forbindelse med sådanne projekter, er anført i direktivets artikel 5 og bilag III. Det omfatter bl.a. beskrivelse af den påtænkte drift af projektet og de betydelige miljøkonsekvenser, dette kan tænkes at indebære. I henhold til direktivets artikel 8 skal der tages hensyn til disse oplysninger i forbindelse med godkendelsesproceduren. Myndighederne kan godkende et projekt, også selv om det har alvorlige negative konsekvenser for miljøet eller for det lokale erhvervsliv.

I Rådets direktiv 75/442/EØF om affald (rammedirektivet om affald)⁽³⁾ hedder det i artikel 4, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at affald bortskaffes, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at der anvendes fremgangsmåder eller metoder, som vil kunne skade miljøet, navnlig må der ikke skabes risiko for hverken vand, luft eller jord eller for fauna og flora, der må ikke forårsages gener ved støj eller lugt, og der må ikke påføres landskaber eller områder af særlig interesse skade. I medfør af direktivets artikel 9 skal ethvert anlæg eller enhver virksomhed, som varetager bortskaffelse af affald (herunder forbrænding), indhente tilladelse fra myndighederne. Tilladelsen skal dække arten og mængden af affald, de tekniske foreskrifter, sikkerhedsmæssige forskrifter og behandlingsmetoden. Sådanne tilladelser kan underkastes betingelser og forpligtelser. Der er kun mulighed for undtagelse fra kravet om tilladelse for ufarligt affald og kun for anlæg eller virksomheder, der selv varetager bortskaffelsen af deres eget affald på produktionsstedet. Denne undtagelse kan kun gives, hvis medlemsstaten har vedtaget almindelige regler for de forskellige former for aktivitet med angivelse af arten og mængden af affald samt betingelserne for, at den pågældende aktivitet kan undtages fra tilladelse, og hvis der er sikkerhed for, at betingelserne med hensyn til miljøbeskyttelse i direktivets artikel 4 er opfyldt.

I henhold til artikel 8, stk. 3, i direktiv 91/689/EØF om farligt affald⁽⁴⁾ skal medlemsstaterne sende Kommissionen oplysninger for hvert anlæg og hver virksomhed, som varetager bortskaffelse eller nyttiggørelse af farligt affald hovedsagelig for andres regning, og som forventes at udgøre en del af det integrerede net af bortskaffelses anlæg, der er omhandlet i artikel 5 i direktiv 75/442/EØF. Disse oplysninger omfatter navn og adresse, affaldsbehandlingsmetode og arten og mængden af det affald, der kan behandles. De skemaer, der skal anvendes til indsendelse af disse oplysninger til Kommissionen, blev vedtaget den 17. april 1996⁽⁵⁾ (beslutning 96/302/EF). Medlemsstaterne skal tilsende Kommissionen oplysningerne for 1996 inden udgangen af dette år. EF-retten indeholder ikke krav om, at operatørens navn eller firmabetegnelse skal offentliggøres.

(¹) EFT L 363 af 27.12.1990.

(²) EFT L 175 af 5.7.1985.

(³) EFT L 194 af 25.7.1975, ændret ved direktiv 91/156/EØF, EFT L 78 af 26.3.1991.

(⁴) EFT L 377 af 31.12.1991.

(⁵) EFT L 116 af 11.5.1996.

(97/C 72/52)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2265/96

af Pervenche Berès (PSE) til Kommissionen

(27. august 1996)

Om: Grænseoverskridende overførsler

Indtil 1995 var det gratis at overføre fra en postgirokonto i Frankrig til en konto i Østrig. Men efter den 24. januar 1996, hvor Frankrig blev tilsluttet Eurogiro opkræves der en afgift på 1% med et mindstebeløb på FRF 50.

For lande, der ikke er tilsluttet Eurogiro, opkræves der kun en afgift på FRF 20.

Er det normalt, at afgifterne skal være højere inden for Den Europæiske Union?

Er Kommissionen klar over, at sådanne fremgangsmåder skader Den Europæiske Unions anseelse i offentligheden?

Kan Kommissionen give nogen forklaring på dette forhold?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(18. november 1996)

Kommissionen har foretaget en nærmere undersøgelse af det forhold, som det ærede medlem beskriver. Det synes at fremgå af samtaler med EuroGiro, at det aldrig har været gratis at overføre fra en postgirokonto i Frankrig til en konto i Østrig. Indtil udgangen af 1995 blev der opkrævet en afgift på 20 FRF for alle papirbaserede betalingstransaktioner samt for alle transaktioner, der blev gennemført via det nye EuroGiro i forsøgsperioden. Ved udgangen af 1995 blev alle papirbaserede transaktioner i form af giroindbetalinger til EuroGiro-lande erstattet af nye EuroGiro-transaktioner, der giver en bedre servicekvalitet, frem for alt en hurtigere gennemførelse. Afgiften for EuroGiro-overførsler beløber sig til 0,1% af det overførte beløb, dog mindst 50 FRF. Papirbaserede transaktioner anvendes fortsat ved overførsler til visse fransktalende afrikanske lande og lande (eksklusive størstedelen af medlemsstaterne), som endnu ikke er tilsluttet det nye EuroGiro-betalingsystem. For disse transaktioners vedkommende er afgiften stadig 20 FRF.

Kommissionen konkluderer, at dette forhold er et udtryk for en normal forretningsbeslutning i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence. Kommissionen mener derfor ikke, at disse beslutninger, der er truffet af en gruppe postgirobanker, skader EU's anseelse i offentligheden.

(97/C 72/53)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2266/96
af Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen**

(27. august 1996)

Om: Særlige offentlige transportmidler til transport af handicappede

I Italien, nærmere bestemt i Milano, er en ung handicappet blevet tvunget til at stå af en offentlig bus, fordi det pågældende transportmiddel, og dermed også chaufføren, ikke havde tilladelse til at transportere handicappede. Chaufføren har med sin afvisning værnet om sit eget og Milanos offentlige transportselskabs retlige ansvar, men det er samtidig en understregning af det utålelige i situationen.

Hverken Milano eller nogen andre italienske byer har offentlige transportmidler, der er beregnet til transport af handicappede.

Mener Kommissionen ikke, at samtlige byer i Den Europæiske Union bør være udstyret med denne form for transport? Vil det i øvrigt ikke være muligt at fastsætte en frist, inden for hvilken byer, som ikke har disse særlige transportmidler, skal være tvungent til at indføre dem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(15. oktober 1996)

Svaret på det ærede medlems forespørgsel afhænger tildels af, hvorvidt den pågældende handicappede sidder i kørestol eller ej. Den italienske lov om handicappedes sociale integrering og deres øvrige rettigheder af 17. februar 1992 omhandler retten til ensartet behandling på alle områder. Derfor bør den situation, det ærede medlem her har fremført, nu ikke længere kunne forekomme.

Dog kan der, såfremt den pågældende er kørestolsbruger, være opstået vanskeligheder som følge af sikkerhedskrav for kørestolsbrugere, som befordres i andre busser end bybusser med forsænket gulv. Disse krav omfatter særlige installationer til fastgørelse af kørestole på betryggende vis i busser og minibusser med høje trin samt i rutebiler mellem byerne — hvilket skal tjene til både kørestolbrugernes og de øvrige passagerers sikkerhed — og det italienske ministerielle dekret af 18. juli 1991 indeholder nærmere bestemmelser om netop dette krav til alle busser, der er udformet med henblik på befordring af handicappede personer.

Kommissionen er for øjeblikket ved at lægge sidste hånd på et direktivforslag vedrørende konstruktionsnormer for busser. Heri kommer bl.a. til at figurere en række bestemmelser om bedre adgangsforhold for personer med nedsat førlighed.

Sikkerhedsaspekterne for kørestolsbrugere i busser med forsænket gulv blevet meget omhyggeligt undersøgt i forbindelse med Cost 322-aktionen vedrørende bussystemet med forsænket gulv. Kommissionen beklager herunder, at man fra italiensk side da afviste denne gunstige lejlighed til at deltage i dette projekt, og påpeger, at man nu med udmærket resultat benytter sig af busser med forsænket gulv i alle de lande, der deltog i dette projekt, (Tyskland, Spanien, Frankrig, Nederlandene, Finland, Sverige, Det Forenede Kongerige, Ungarn og Schweiz). Desuden er de resultater, man fandt frem til som led i projektet, bl.a. blevet udnyttet som en slags 'input' ved udarbejdelsen af udkastet til direktiv om buskonstruktionsnormer som anført ovenfor. Men selv om Kommissionen meget gerne vil ansøre busselskaberne til at anskaffe lavbusser med forsænket gulv, er dette helt klart et område, som ligger uden for dens direkte kompetence. Når direktivet engang træder i kraft, vil der her uvægerligt blive tale om en vis forsinkelse ved idriftsætning af busser med forsænket gulv i takt med, at køretøjsparkeerne først gradvis fornyes.

(97/C 72/54)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2273/96
af Ursula Schleicher (PPE) til Kommissionen
(27. august 1996)

Om: Benzinstationsteknik/fastlåsningsmekanisme på påfyldningspistolerne

Giftige dampe (f.eks. benzol) har længe været en kendt risiko for menneskets helbred, når bilen tankes op. På grund af forskellige tekniske foranstaltninger og reducere af grænseværdierne forsøges det at reducere disse risici. Det ville være i modstrid med disse bestræbelser, hvis fastlåsningsmekanismen på påfyldningspistolerne afskaffes, således som dette åbenbart på foranledning af et medlemsland er blevet besluttet af den internationale producentsammenslutning for udstyr til benzinstationer, og som skal omsættes ved hjælp af en europæisk norm.

1. Kan Europa-Kommissionen bekræfte dette initiativ?
2. Hvem ville i dette tilfælde foranledige en ændring af de europæiske normer?
3. Har Europa-Kommissionen indflydelse på denne situation?
4. Hvad agter Europa-Kommissionen at foretage sig for at forhindre en sådan foranstaltning på bekostning af selvbetjeningsstationers forbrugervenlighed og bilisternes sundhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(7. november 1996)

Initiativet til at fremsætte forslag om en europæisk sikkerhedsstandard for påfyldningspistoler, som ikke automatisk indebærer afskaffelse af disses fastlåsningsmekanismer, er kommet fra det tyske standardiseringsinstitut (DIN) og stammer fra udgangen af 1994.

Dette standardiseringsforslag er forelagt Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), som er sammensat af delegationer fra EU-medlemsstaterne og EFTA-landene samt 280 erhvervsammenslutninger (med observatørstatus); forslaget behandles netop nu i teknisk udvalg 221, undergruppe 6. Kommissionen tager altså ikke aktiv del i CEN's arbejde.

Eksistensen af en særlig »international sammenslutning af producenter af udstyr til benzinservicesstationer« har ikke kunnet bekræftes, hverken hos CEN eller hos den europæiske olieindustrisammenslutning. Dog findes der en særlig komité for de europæiske fabrikanten af udstyr til installation og distribution af olieprodukter, som medvirker i visse af CEN's arbejdsopgaver.

Standardiseringsforslaget har fulgt den sædvanlige arbejdsgang inden for CEN og skulle i løbet af første halvdel af 1997 både i og uden for Europa gøres til genstand for et rundspørge, som selvsagt også omfatter de miljømæssige aspekter.

Kommissionen har anmodet CEN om at fremsende udkastet hertil.

Hvad angår de lovudkast, der er under drøftelse, og hvis formål er at nedbringe de giftige dampe i udstødningsgasserne fra motorkøretøjer, har Kommissionen lige forelagt Rådet en række direktivforslag ⁽¹⁾ om bl.a. en reduktion af benzinens indhold af benzen fra 5 til 2 % og en reduktion af damptrykket fra 60 til 50 kilopascal.

Desuden har Kommissionen med henblik på at reducere de giftige dampe i forbindelse med tankning af motorkøretøjer på servicesstationerne udarbejdet et direktivforslag (om flygtige organiske bestanddele — anden etape), og undersøger nu resultaterne heraf i lyset af de initiativer på området, der er i gang i en række medlemsstater.

⁽¹⁾ KOM(96) 248.

(97/C 72/55)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2276/96

af Glyn Ford (PSE) til Rådet

(27. august 1996)

Om: Aflysning af det sidste rådsmøde (forskning)

Kan den fungerende formand give en troværdig forklaring på, hvorfor det sidste møde i Rådet (forskning) blev aflyst?

Er han/hun enig i, at mistroiske enkeltpersoner kan komme til den konklusion, at denne aflysning vil bidrage til, at de lovede yderligere 700 mio ecu fra refinansieringen af det 4. rammeprogram vil blive fordelt til finansielt »sorte huller« som BSE og Bosnien?

Er han/hun imod et sådant bagholdsangreb på F&U-budgettet?

Svar

(13. december 1996)

Det ærede medlem bedes henholde sig til det svar, som Rådet gav på plenarmødet den 23. oktober 1996 på mundtlig forespørgsel nr. 0-172/96 fraf Umberto SCAPAGNINI, og til de bemærkninger, der blev fremsat under debatten i tilknytning hertil.

(97/C 72/56)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2287/96

af Guido Podestà (UPE) til Kommissionen

(27. august 1996)

Om: Anerkendelse af eksamensbeviser

I direktiv 89/48/EØF ⁽¹⁾ og 92/51/EØF ⁽²⁾ indføres en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed.

I henhold til disse direktiver kan en medlemsstat kræve af en person, som er i besiddelse af et eksamensbevis erhvervet i en anden medlemsstat, at vedkommende følger tillægskurser med henblik på at kunne udøve det pågældende erhverv, såfremt der er »væsentlige forskelle« med hensyn til uddannelse i de to medlemsstaters bestemmelser.

Under hensyn til den frie bevægelighed for personer, hvilke skridt agter Kommissionen da, i betragtning af de hyppige tilfælde af »væsentlige forskelle« mellem eksamensbeviser fra de forskellige medlemsstater, at tage med henblik på at opstille gyldige objektive sammenligningskriterier for evalueringen af disse forskelle?

Finder Kommissionen endvidere ikke, at man med henblik på at sikre alle EU-borgere lige muligheder fremover bør sikre fuldstændig og gensidig anerkendelse i medlemsstaterne af eksamensbeviser erhvervet i EU?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen ellers at træffe med henblik på hurtigst muligt at gøre en sådan fuldstændig gensidig anerkendelse effektiv?

⁽¹⁾ EFT L 19 af 24.1.1989, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 209 af 24.7.1992, s. 25.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(5. november 1996)*

Ved Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 indførtes en generel ordning for anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed. Siden blev dette direktiv suppleret med Rådets direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser. Dette andet direktiv vedrører de eksamensbeviser, der ikke var omhandlet i direktiv 89/48/EØF.

I henhold til den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser skal en person, der er fuldt kvalificeret til at udøve et erhverv i en medlemsstat, i princippet kunne udøve samme erhverv i en anden medlemsstat. Anerkendelse af eksamensbeviset er således reglen. Der findes dog nogle undtagelser fra denne regel. Det er bl.a. tilfældet, når den uddannelse, ansøgeren om anerkendelse har modtaget i den medlemsstat, han kommer fra, vedrører emner, der er væsentligt forskellige fra dem, der er omfattet af det eksamensbevis, der kræves i værtslandet. I så tilfælde har værtslandet mulighed for at kræve, at ansøgeren gennemgår en prøvetid eller indstiller sig til en egnethedsprøve (udligningsforanstaltninger). Bortset fra ganske særlige tilfælde, der omhandles i direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF, kan indvandreren frit vælge mellem prøvetid og egnethedsprøve.

Disse udligningsforanstaltninger er i praksis blevet ændret meget lidt af medlemsstaterne. Bortset fra for de retlige erhvervs vedkommende (advokater, patentagenter, bogholdere) er der ifølge de statistikker, Kommissionen har modtaget, kun undtagelsesvis blevet pålagt udligningsforanstaltninger. Denne begrænsede anvendelse af udligningsforanstaltningerne viser, at princippet om gensidig tillid, der udgør et af grundlagene for den generelle ordning af anerkendelse af eksamensbeviser, i praksis stadig iagttages af de nationale myndigheder, der skal behandle sagerne om anerkendelse. Rent faktisk har fuld anerkendelse af eksamensbeviser fra andre medlemsstater således været reglen.

Kommissionen mener, at fuld og gensidig anerkendelse, således som det ærede medlem ønsker det, synes vanskelig at gennemføre. Et erhverv kan nemlig være meget forskelligt fra en medlemsstat til en anden med hensyn til såvel definition og retlig ordning som niveau og adgangsbetingelser. I overensstemmelse med nærhedsprincippet er det fortsat medlemsstaterne, der har alle beføjelser med hensyn til bestemmelse om erhverv. Heraf følger, at visse erhverv vil findes i visse medlemsstater og ikke i andre. Selv om benævnelsen er ens, er indholdet af erhvervet undertiden forskelligt. Endelig kan de uddannelsesniveauer, som kræves for at få adgang til at optage og udøve ét og samme erhverv, ligeledes være forskellige.

Den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser har måttet overvinde disse vanskeligheder. Der er derfor indført mekanismer, for at forskellene mellem medlemsstaterne ikke bliver uovervindelige, og for at de ikke rent faktisk skal være til hinder for den frie bevægelighed. Disse nationale forskelle kræver imidlertid, at der indføres fremgangsmåder og regler som led i den generelle ordning, og de tillader således ikke en automatisk anerkendelse. Fuld og gensidig anerkendelse ville kunne tilskynde de studerende til at søge uddannelse i den eller de medlemsstater, hvor kravene med hensyn til uddannelsen er mindst strenge, og hvor eksamensbeviserne er lettest at opnå. Dette ville betyde en udjævning nedad i modstrid med EF's målsætninger, som i overensstemmelse med traktaten skal bidrage til at forbedre kvaliteten af undervisnings- og uddannelsessystemerne. Anerkendelsesmekanismerne skal derfor tage højde for de nationale særegenheder. En automatisk anerkendelse er kun mulig, når der foretages en mindsteharmonisering af uddannelserne. Dette er sket mellem 1975 og 1985 for visse erhvervs vedkommende (læger, sygeplejersker, dyrlæger). For disse har en harmonisering af de niveauer, der kræves i hver enkelt medlemsstat, muliggjort en automatisk anerkendelse.

I fremtiden agter Kommissionen at fortsætte ad den vej, der er banet med indførelsen af den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser. Den vil holde øje med, at direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF gennemføres fuldt ud i alle medlemsstater, og sørge for, at privatpersoner således fuldt ud kan udøve de rettigheder, de har fået tildelt gennem de to direktiver.

(97/C 72/57)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2292/96**af Martina Gredler (ELDR) til Kommissionen***(27. august 1996)*

Om: Muligheden for ved hjælp af genteknologi at begrænse forbruget af kemikalier i landbruget

Anvendelsen af genteknik inden for landbruget fører til større resistens over for pesticider og dermed til mere udbredt anvendelse af plantebeskyttelsesmidler.

Hvilke fordele er der efter Kommissionens mening ved genmanipulerede fødevarers større resistens over for de kemikalier, der anvendes i landbruget? Fører den til øget forbrug af sådanne kemikalier? Hvilke kemikalier er der i givet fald tale om, og i hvilket omfang? Hvilke kemikalier er der tale om i forbindelse med genmanipuleret majs?

Hvilke følger ville et øget forbrug af herbicider og pesticider have for insekterne? Kan der forventes en ændring i den biologiske diversitet? Hvilken ændring vil der i givet fald blive tale om?

Findes der konkrete undersøgelser heraf i forbindelse med udsætningen af genmanipuleret majs?

Kan en medlemsstat under henvisning til artikel 16 i direktiv 90/220/EØF ⁽¹⁾ forbyde udsætning af en genteknisk modificeret organisme på sit territorium?

⁽¹⁾ EFT L 117 af 8.5.1990, s. 15.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(14. november 1996)

Moderne bioteknologis virkninger på landbruget er meget komplicerede og afhænger af en lang række faktorer. Kommissionen har gjort rede for fordelene ved denne teknik i sit svar på skriftlig forespørgsel E-15/96 fra det ærede medlem. ⁽¹⁾

Anvendelse af genetisk modificerede resistente afgrøder fører ikke nødvendigvis til, at ukrudt og skadedyr bliver enten mere eller mindre resistente over for plantebeskyttelsesmidler, eller til mere udbredt anvendelse af disse midler.

Ifølge direktiv 91/414/EØF ⁽²⁾ skal der ved ansøgning om godkendelse af et plantebeskyttelsesmiddel gøres rede for en forvaltningsstrategi, der skal begrænse sandsynligheden for udvikling af resistens til et minimum, hvis der på nogen måde skulle være tegn på eller foreligge oplysninger om, at det ved kommerciel anvendelse er sandsynligt, at der kan udvikles resistens.

Selv om resistente afgrøder — hvad enten det er genetisk modificerede eller traditionelt avlede — sandsynligvis vil føre til, at mønsteret for anvendelse af plantebeskyttelsesmidler ændres, betyder det imidlertid ikke, at disse midler generelt vinder større udbredelse, hvis der findes en rimelig række alternative sikre og effektive plantebeskyttelsesmidler, der kan anvendes under særlige afgrødeforhold. Tværtimod kan resistente afgrøder endda resultere i mindre udbredt anvendelse af herbicider eller pesticider ved at erstatte mindre effektive behandlingsprogrammer for bekæmpelse af ukrudt og skadedyr.

Plantebeskyttelsesmidlers virkninger på insekter og biodiversitet afhænger af midlets egenskaber og vurderes i det enkelte tilfælde ifølge kravene i direktiv 91/414/EØF:

Ifølge artikel 16 i direktiv 90/220/EØF kan en medlemsstat midlertidigt begrænse eller forbyde anvendelse eller salg af et produkt, der indeholder eller består af genetisk modificerede organismer, hvis den har berettiget grund til at formode, at et sådant middel udgør en risiko for menneskers sundhed eller miljøet. Den pågældende medlemsstat underretter øjeblikkeligt de øvrige medlemsstater og Kommissionen, og forskriftskomiteen skal inden tre måneder træffe afgørelse om spørgsmålet efter fremgangsmåden i artikel 21 i direktiv 90/220/EØF.

⁽¹⁾ EFT C 183 af 24.6.1996.

⁽²⁾ EFT L 230 af 19.8.1991.

(97/C 72/58)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2293/96 af Martina Gredler (ELDR) til Kommissionen (27. august 1996)

Om: Penicillinresistens forårsaget af genmanipuleret majs

Genmanipuleret majs kan muligvis skabe resistens over for ampicillin. Det er derfor sandsynligt, at der også kan opstå resistens over for andre penicillin-former, hvilket fuldstændigt ændrer situationen med hensyn til infektionskontrollen i forbindelse med patientbehandling. Anvendelsen af antibiotika som fodertilskud inden for dyreavlen og den deraf følgende resistens medfører, at stadig færre medikamenter kan anvendes effektivt i behandlingen. På intensivafdelingerne fører dette til alvorlige komplikationer i form af infektioner, eventuelt med deraf følgende dødsfald blandt patienterne.

Råder Kommissionen over undersøgelser, der påviser risiciene i forbindelse med genmanipuleret majs, og navnlig de sundhedsmæssige aspekter?

Hvilken betydning har resistensen over for antibiotika som følge af genmanipulerede fødevarer for menneskers sundhed og for lægernes behandlingsmuligheder? Kan den udbredte resistens føre til større udbredelse af ukontrollerbare infektionssygdomme?

Hvilke andre genmanipulerede produkter er forbundet med de samme risici?

Fører øget resistens over for pesticider til et øget forbrug af disse? Hvilke konsekvenser har et øget forbrug for forbrugernes sundhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(18. november 1996)

I henhold til direktiv 90/220/EØF ⁽¹⁾, sikrer medlemsstaterne, at der træffes de nødvendige forholdsregler med henblik på at modvirke de bivirkninger for menneskets sundhed og miljøet, som måtte opstå i forbindelse med markedsføring af genmodificerede organismer. I denne forbindelse skal en ansøger, der anmelder markedsføring af et produkt, der indeholder genmodificerede organismer, fremlægge alle de nødvendige oplysninger med henblik på evaluering af de forventede risici ved produktet for menneskets sundhed eller miljøet.

Kommissionen har modtaget en anmeldelse om markedsføring af genmodificeret majs, som indeholder et ikke-udtrykt ampicillin resistent gen. Kommissionen har forelagt Det Videnskabelige Udvalg for Levnedsmidler og Foderstoffer spørgsmålet om, hvorvidt introduktionen af det ampicillin resistente gen muligvis kan have bivirkninger for menneskers eller dyrs sundhed, til videnskabelig vurdering.

På nuværende tidspunkt evalueres sandsynligheden for, at der udvikles resistens over for antibiotika og de mulige virkninger for menneskets sundhed og lægers behandlingsmuligheder som følge af genmodificerede fødevarer fra sag til sag i henhold til kravene i direktiv 90/220/EØF og kan ikke vurderes generelt.

Kommissionen har foreslået en forordning om nye fødevarer og nye fødevaringredienser ⁽²⁾ omfattende sikkerhedsvurdering af alle nye fødevarer. Hvert nyt levnedsmiddel vil blive evalueret sag for sag, inklusive en detaljeret evaluering i Det Videnskabelige Udvalg for Levnedsmidler, når dette er nødvendigt.

Som Kommissionen har forklaret i svar på skriftlig forespørgsel E-2292/96 til det ærede medlem ⁽³⁾ resulterer brugen af moderne bioteknologi ikke nødvendigvis i en øget resistens over for pesticider. Desuden kan et plantebeskyttelsesprodukt ikke godkendes i henhold til direktiv 91/414/EØF ⁽⁴⁾, medmindre det påvises, at det ikke har skadelige virkninger for menneskets sundhed, enten direkte eller indirekte, og en tilladelse skal annulleres, hvis der er grund til at formode, at en sådan virkning vil indtræde.

⁽¹⁾ EFT L 117 af 8.5.1990.

⁽²⁾ KOM(92) 295; ændret forslag KOM(93) 631 og KOM(96) 229.

⁽³⁾ Se side 25.

⁽⁴⁾ EFT L 230 af 19.8.1991.

(97/C 72/59)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2306/96

af Carlos Robles Piquer (PPE) til Kommissionen

(27. august 1996)

Om: Fri bevægelighed for lægerecepter

Den fri bevægelighed inden for hele Unionen, som afledes af de fire grundlæggende frihedsrettigheder, medfører undertiden, at fællesskabsborgere, der befinder sig i et andet land end deres hjemland, er tvunget til at anmode om at få udleveret et lægemiddel, som de har fået recept på i hjemlandet.

I talrige tilfælde har EU-borgere oplevet den ubehagelige overraskelse, at apotekerne i et andet fællesskabsland har nægtet at udlevere et foreskrevet lægemiddel under påståelse af receptens ugyldighed i det fællesskabsland, som borgeren tilfældigvis og af personlige grunde opholder sig i.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke grunde et apotek i et medlemsland kan anføre for ikke at acceptere en recept, der er udstedt af en læge i et andet unionsland, samt hvilke EU-bestemmelser, borgerne i Unionen kan henvise til med henblik på at få udleveret et lægemiddel på grundlag af en recept, der er udstedt af en læge i et hvilket som helst EU-land?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(30. oktober 1996)

Kommissionen mener, at en bestemmelse, der forbyder en farmaceut, der er etableret i en medlemsstat, at udlevere lægemidler til privat brug, der er ordineret uden for de sociale sikringsordninger af læger etableret i en anden medlemsstat, går ud over, hvad der er nødvendigt for at beskytte folkesundheden, og er i strid med EF-rettens bestemmelser, bl.a. med hensyn til fri udveksling af tjenesteydelser (EF-traktatens artikel 59).

I direktiv 92/26/EØF⁽¹⁾ om klassificering i forbindelse med udlevering af humanmedicinske lægemidler defineres nemlig i artikel 1 en recept som »en recept, udstedt af en sundhedsperson, der er bemyndiget til at ordinere lægemidler«, og der stilles ingen betingelser med hensyn til den ordinerende læges nationalitet, bopæl eller etableringssted.

Endvidere er betingelserne for adgang til at optage og udøve læge- og farmaceuterhvervet blevet harmoniseret ved direktiv 75/362/EØF⁽²⁾ og direktiv 75/363/EØF »lægedirektiverne«² (der er kodificeret ved direktiv 93/16/EØF⁽³⁾), og 85/432/EØF og 85/433/EØF (farmaceutdirektiverne)⁽⁴⁾. Det fremgår heraf, at lægemiddelordning af en læge, der er etableret i en anden medlemsstat, giver samme garanti for patienten som en recept, der er udstedt af en læge i den pågældende medlemsstat. Det samme gælder for køb af et lægemiddel på et apotek i en anden medlemsstat. Domstolen har i øvrigt udtalt sig i samme retning i dom af henholdsvis 7. marts 1989 (sag 215/87 Schumacher) og 8. april 1992 (sag C 62/80 Kommissionen mod Tyskland). Det fremgår ligeledes af denne retspraksis, at en EU-borger har ret til uden begrænsninger inden for EU at købe lægemidler til personlig brug, når disse lægemidler er lovligt ordineret eller udleveret, samt at forsyne sig hermed, når han rejser rundt i EU.

Imidlertid har enhver farmaceut og person, der er bemyndiget til at udlevere lægemidler, stadig mulighed for at nægte at indløse en recept i tilfælde af tvivl om receptens ægthed, således som det kan være tilfældet for recepter på lægemidler, der kan misbruges eller anvendes til ulovlige formål (særlige recepter bl.a. på narkotika og nervemedicin, som omhandles i artikel 3, afsnit 2 i direktiv 92/26/EØF).

Kommissionen anlægger derfor den betragtning, at det ikke er i strid med EF-retten, at en farmaceut i enkelttilfælde nægter at indløse en recept, men derimod at en almen regel forbyder ham at indløse en sådan recept. Det, at den læge, der har udstedt recepten, er etableret i en anden medlemsstat, må nemlig ikke udgøre et systematisk kriterium for at forbyde eller afslå indløsning af en recept.

⁽¹⁾ EFT L 113 af 30.4.1992.

⁽²⁾ EFT L 167 af 30.6.1975.

⁽³⁾ EFT L 165 af 7.7.1993.

⁽⁴⁾ EFT L 253 af 24.9.1985.

(97/C 72/60)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2313/96 af Maartje van Putten (PSE) til Kommissionen

(27. august 1996)

Om: Svangerskabsforebyggende mikropille — offentlig tilgængelighed

I sit svar på skriftlig forespørgsel P-3141/95⁽¹⁾ af Hiltrud Breyer henviser Kommissionen til tre ikke offentliggjorte undersøgelser, der blev drøftet på mødet i Udvalget for Farmaceutiske Specialiteter den 17.-19. oktober 1995. Af disse undersøgelser fremgik, at der er større risiko (selv om den stadig er lille) for, at svangerskabsforebyggende piller af tredje generation forårsager venøs thromboemboli, end man hidtil har antaget. En af disse undersøgelser omfattede en multinational undersøgelse udført for WHO.

1. Er Kommissionen klar over, at oplysninger om formålet med denne WHO-undersøgelse og de oplysninger, som den er baseret på, ikke er tilgængelige for offentligheden?

2. Er Kommissionen ikke også af den opfattelse, at producenter og forbrugere af de i undersøgelsen undersøgte produkter har ret til denne oplysning?
3. Er Kommissionen rede til aktivt at medvirke til, at disse oplysninger bliver offentligt tilgængelige? I bekræftende fald, hvad agter den at foretage sig med henblik herpå?

(¹) EFT C 66 af 4.3.1996, s. 62.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(10. oktober 1996)

Det ærede medlem anmoder om nærmere oplysninger vedrørende de undersøgelser, der dannede grundlag for overvejelserne i udvalget for farmaceutiske specialiteter (i oktober 1995), vedrørende sikkerheden i forbindelse med kombinerede orale svangerskabsforebyggende midler, som indeholder både desogestrol og gestodene.

De nævnte undersøgelser er siden da blevet offentliggjort og foreligger derfor nu generelt tilgængeligt som følger:

- en multinational undersøgelse udført for Verdenssundhedsorganisationen (WHO) og offentliggjort (i to dele) i The Lancet den 16.10.95, ref. 'WHO collaborating group, Lancet 1995, 346: 1582-1588 and 346: 1575-1582'.
- en kohorteundersøgelse baseret på sammenkædning af en række registrerede til-fælde og udført ved professor H. Jick, offentliggjort i The Lancet den 16.10.95, ref. 'Jick et al., Lancet 1995, 346: 1589-1593'.
- en tværnational undersøgelse udført ved professor W. O. Spitzer og offentliggjort i The British Medical Journal den 13.1.96, ref. 'Spitzer et al., British Medical Journal, 312: 83-90'.

(97/C 72/61)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2317/96
af Martina Gredler (ELDR) til Kommissionen
 (27. august 1996)

Om: Tildeling af offentlige kontrakter i St. Pölten/Niederösterreich

Tildelingen af kontrakterne vedrørende »NÖPLAN Projekte Landhaus und Kulturbezirk St. Pölten« skete ikke i overensstemmelse med de gældende direktiver.

Hvilke direktiver for offentlige kontrakter blev ikke fulgt?

Hvilke konsekvenser vil det få for delstaten Niederösterreich?

Vil det få indflydelse på deltagelsen i EU-programmer, for så vidt angår delstaten Niederösterreichs projekter?

I givet fald i hvilke tilfælde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(28. oktober 1996)

Ifølge Kommissionen er der i forbindelse med indgåelsen af offentlige kontrakter om kultur- og forvaltningscentret i St. Pölten sket flere overtrædelser af direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (¹), ligesom der også er sket overtrædelse af direktiv 59/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (²). Endelig er der også sket overtrædelse af EF-traktatens artikel 30 om frie varebevægelser.

Den i Nieder-Österreich gældende lov om offentlige indkøb, der trådte i kraft i løbet af 1995, indeholder endvidere en særlig bestemmelse, der i praksis udelukker projektet om opførelse af et kultur- og forvaltningscenter i St. Pölten. På foranledning af kritik fra Kommissionen er loven om offentlige indkøb dog blevet ændret i mellemtiden.

I sagen om kultur- og forvaltningscentret i St. Pölten har Kommissionen med hjemmel i EF-traktatens artikel 169 indledt en overtrædelsesprocedure mod Østrig, der ifølge EF-lovgivningen er den ansvarlige for Nieder-Österreichs adfærd. Kommissionen har også besluttet at indbringe sagen for EF-Domstolen.

Foruden Kommissionens indskriden vil de direkte skridt, som de skadelidte bydende har foretaget, også kunne få konsekvenser for Nieder-Österreich. De bydende har for det første mulighed for at indgive klage til instanser i Nieder-Österreich. Endvidere kan de bydende, der har lidt skade, eventuelt gøre et erstatningskrav gældende (såsom mistet fortjeneste), idet de kan opnå erstatning i henhold til den østrigske lovgivning.

Hvad angår den fælles finansiering af Nieder-Österreichs projekter i henhold til de europæiske programmer, er dette ikke blevet kompromitteret på grund af sagen om kultur- og forvaltningscentret i St. Pölten.

(1) EFT L 199 af 9.8.1993.

(2) EFT L 395 af 30.12.1989.

(97/C 72/62)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2323/96
af Carlo Ripa di Meana (V) til Kommissionen
(27. august 1996)

Om: Operationelle flerfondsprogrammer i Sardinien

Regionen Sardinien (Italien) skulle have til hensigt at anvende 60 mia OFP (operationelle flerfondsprogrammer) fra Den Europæiske Union til offentlige arbejder og byggepladser i fredede områder på Sardinien, og 7 år efter udstedelsen af den regionale rammelov nr. 31 af 1989 har regionalrådet endnu ikke oprettet nogen park.

Anser Kommissionen det ikke for hensigtsmæssigt at fastlægge nogen betingelser for udbetalingen af støtte til den forudgående oprettelse af parksystemet på Sardinien, og anser den det ikke for u hensigtsmæssigt, at fællesskabsstøtte, der officielt er bevilget til parker, som faktisk endnu ikke eksisterer, i stedet anvendes til gennemførelse af offentlige arbejder og byggepladser, især med henvisning til områderne i de regionale parker i Sinis-Montiferru, Monte Arci og Giara i provinsen Oristano?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(17. oktober 1996)

Det operationelle flerfondsprogram for regionen Sardinien, som blev vedtaget af Kommissionen den 25. november 1994, omfatter bl. a. en foranstaltning vedrørende »naturparksystemet« med investeringer på 73 mio. ECU, heraf 44 mio. ECU i støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling.

Denne foranstaltning skal gennemføres på det regionale område, navnlig 81 kommuner, der ligger i »a parco«-områderne. Foranstaltningen er således ikke direkte knyttet til oprettelsen af »Ente Parco«. De planlagte foranstaltninger omfatter i øvrigt især interventioner vedrørende miljøbeskyttelse og infrastrukturarbejder af beskedent omfang, som f. eks. omfatter udnyttelse af bygninger af kunstnerisk og kulturel interesse, indretning af tidligere miner og vandforsyning.

Kommissionen vil drage omsorg for, at alle de foranstaltninger, der medfinansieres af strukturfondene i Sardiens regionale parker, er i overensstemmelse med Fællesskabets miljøbestemmelser.

(97/C 72/63)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2336/96
af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen
(27. august 1996)

Om: Oksekød og andre dele fra okser anvendt som råstof inden for fødevarerindustrien

1. Der bliver til stadighed rejst tvivl om, hvorvidt det er risikofrit at anvende mælk og gelatine fra BSE-smittede okser. Hvilke konklusioner er der i den forbindelse gjort?
2. Hvor sikkert er konserves (under den tyske forvaltning af landbrugsmarkedsordningerne), som sendes på markedet med en vis forsinkelse? Hvad er denne vurdering baseret på?
3. Hvilke risici er der ved osteløbe og oksegalde?

4. Til mange pølsevarianter kan der ifølge gældende retningslinjer anvendes oksekød. Hvilke varianter drejer det sig fortrinsvis om?
5. Det tyske landbrugsministerium har udviklet en metode til at påvise, om benmel er blevet tilstrækkeligt opvarmet. Kan denne metode allerede nu tages i brug rutinemæssigt?
6. Hvilke konklusioner foreligger der om anvendelsen af hvilke råstoffer fra okser i færdigvarer? Hvilke råstoffer anvendes der?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(13. november 1996)

1. De for øjeblikket foreliggende videnskabelige data tyder på, at bovin spongiform encephalopati ikke overføres via mælk. Der er bred videnskabelig enighed om, at gelatine er sikkert, hvis det fremstilles ved processer, hvor der anvendes produktionsbetingelser, for hvilke det er godtgjort, at de inaktiverer eventuel restinfektivitet, der er til stede i det væv, som anvendes.

Kommissionen har anmodet Den Videnskabelige Veterinærkomité om en udtalelse om mælk og gelatine i lyset af nylige oplysninger om overførsel fra moderen og om effektiviteten af produktionsmetoderne for gelatine med hensyn til inaktivering af de agenser, der forårsager spongiform encephalopati.

2. Kommissionen råder ikke over oplysninger om sikkerhedsovervejelserne i Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung (Balm) og konservesprodukter, der er registreret af Balm.
3. Infektivitet med bovin spongiform encephalopati (BSE) er kun påvist i kliniske tilfælde hos kvæg i centralnervesystemet og det lymferetikulære system samt i nethinden. Kommissionen råder ikke over videnskabelige oplysninger om infektivitet med BSE i løbe eller galde.
4. Der findes ingen EF-bestemmelser om, hvilke pølser der må indeholde oksekød.
5. Kommissionen råder ikke over nærmere oplysninger vedrørende den omtalte tyske metode, som kan bruges til rutinekontrol af, om EF-bestemmelserne vedrørende forarbejdning af kød- og benmel er blevet overholdt, men den vil være glad for at modtage oplysninger, så den kan vurdere metoden.
6. Alle råstoffer, som er blevet erklæret egnede til konsum efter inspektion før og efter slagtingen i overensstemmelse med EF-bestemmelserne, kan anvendes som ingredienser i fødevarer. Kommissionen råder ikke over nogen liste over sådanne råstoffer eller færdigvarer.

(97/C 72/64)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2343/96

af Richard Howitt (PSE) til Rådet

(27. august 1996)

Om: Afgørelser i Rådet, der er blevet blokeret af den britiske regerings ikke-kooperative politik

Kan Rådet opstille en liste over alle de afgørelser, der er blevet blokeret af den britiske regerings ikke-kooperative politik i forbindelse med BSE-krisen, med angivelse i hvert enkelt tilfælde af, om forslaget er faldet, eller om der er fastsat et foreløbigt tidspunkt, hvor hvert enkelt forslag igen skal drøftes i Rådet?

Svar

(13. december 1996)

Som nævnt af det ærede parlamentsmedlem var der en række tekster, hvorom der kræves enstemmighed, som ikke kunne godkendes på forskellige rådssamlinger i perioden mellem den 28. maj 1996 og den 20. juni 1996, hvilket udelukkende skyldtes Det Forenede Kongeriges forbehold i relation til dets holdning til BSE-spørgsmålet.

En af disse 36 tekster — den fælles aktion vedrørende Unionens støtte til valgprocessen i Bosnien-Hercegovina — blev vedtaget af Rådet (almindelige anliggender) på samlingen den 10. juni 1996. De øvrige 35 blev alle vedtaget på rådssamlinger, der fulgte efter Det Europæiske Råd i Firenze den 21.-22. juni 1996.

Rådet vil sørge for, at listen med de pågældende tekster bliver sendt direkte til det ærede parlamentsmedlem sammen med en oversigt over de rådssamlinger, hvor de blev vedtaget.

(97/C 72/65)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2360/96

af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Rådet

(27. august 1996)

Om: Udpegningen af 1997 som Europæisk År mod Racisme samt de grundlæggende rettigheder i forbindelse med revisionen af traktaterne

Visse medlemsstater har afvist nødvendigheden af, at Den Europæiske Union får status som juridisk person for at kunne tiltræde den europæiske menneskerettighedskonvention. Endvidere finder en af medlemsstaterne det »unødvendigt« at gøre beskyttelsen af disse rettigheder gældende for alle (»erga omnes«) og at fordømme enhver form for racisme og fremmedhad.

Finder Rådet ikke, at disse medlemsstaters holdning strider mod

1. Målsætningerne i forslaget til Rådets afgørelse om udpegning af 1997 som Det Europæiske År mod Racisme (der skulle være blevet officielt vedtaget af Det Europæiske Råd i Firenze, hvilket imidlertid ikke skete, til trods for aftalen om BSE)?
2. Den sociale virkelighed i medlemsstaterne og de ønsker, som næres af deres statsborgere og andre fastboende?
3. De høje etiske og moralske principper, som er uløseligt forbundet med det demokratiske system?

Svar

(13. december 1996)

Med hensyn til Det Europæiske Fællesskabs eventuelle tiltrædelse af konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder fra 1950 har Domstolen i udtalelse 2/94 af 28. marts 1996 udtalt, følgende **»på fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin har Fællesskabet ikke kompetence til at tiltræde konventionen.«**

Rådet erindrer dog, som Domstolen i sin udtalelse, om, at respekten for menneskerettighederne er en integrerende del af fællesskabsrettens almindelige retsgrundsætninger og en betingelse for, at Fællesskabets retsakter er lovlige. Der henvises til respekten for de grundlæggende frihedsrettigheder i præamblen til den europæiske fælles akt og i præamblen til traktaten om Den Europæiske Union, og den nævnes i artikel F, J.1 og K.2 i nævnte traktat samt i artikel 130 U i EF-traktaten.

Det Europæiske Råd har desuden ved flere lejligheder understreget, at Unionen er fast indstillet på utvetydigt at bekæmpe racisme og fremmedhad. Denne holdning er navnlig kommet til udtryk gennem vedtagelsen den 15. juli 1996 af en fælles aktion om bekæmpelse af racisme og fremmedhad inden for rammerne af afsnit VI i TEU om aktioner vedrørende racisme og fremmedhad. Ifølge den fælles aktion skal det i de nationale retsordener fastsættes, at visse former for racistisk eller fremmedfjendsk adfærd er hjemfalden til strafferetlige sanktioner eller, hvis dette ikke er muligt, at princippet om dobbelt strafbarhed kan fraviges. Rådet og medlemsstaternes regeringer har desuden vedtaget tre resolutioner om spørgsmålet, nemlig resolutionen af 23. juli 1996 om Det Europæiske År mod Racisme (1997), resolutionen af 5. oktober 1995 om bekæmpelse af racisme og fremmedhad i forbindelse med beskæftigelse og sociale anliggender og endelig resolutionen af 23. oktober 1995 om uddannelsessystemernes indsats for at løse disse problemer. Desuden er mandatet til Den Rådgivende Kommission for Bekæmpelse af Racisme og Fremmedhad, der blev nedsat på Det Europæiske Råds møde på Korfu i juni 1994, blevet forlænget for nyligt, og Rådet drøfter oprettelsen af et europæisk observatorium for racisme og fremmedhad.

Den i artikel N i TEU omhandlede regeringskonference drøfter endelig et forslag til traktatændring om indførelse af en særlig bestemmelse om bekæmpelse af racisme og fremmedhad.

(97/C 72/66)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2362/96
af Thomas Megahy (PSE) til Kommissionen
(27. august 1996)

Om: ØMU og computersystemer

Ifølge førende computerproducenter vil omstændighederne omkring indførelsen af ØMU (på et tidspunkt, hvor computersystemer skal tilpasses for at kunne klare omstillingen til et nyt årtusinde) skabe alvorlige tekniske problemer, som vil føre til kaos, svække tilliden til bankvæsenet, give anledning til bankkrak og store omkostninger.

Hvad vil der blive gjort i den forbindelse, og hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at løse disse alvorlige problemer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy
(24. oktober 1996)

Indførelsen af euroen vil kræve ændring af et meget stort antal softwaresystemer, ikke mindst i bank- og finanssektoren. Der vil antagelig blive øget efterspørgsel efter uddannet personale til at varetage sådanne ændringer. Tidsplanerne for ændringer i forbindelse med Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) vil falde sammen med den fortsatte indsats for at løse det såkaldte år 2000-problem.

Kommissionen er i færd med en detaljeret høring af bank- og finanssektoren om forberedelserne af ØMU, som er koncentreret om de informationsteknologiske implikationer. Bank- og finansverdenen erkender omfanget af arbejdet, men er ikke enig i, at der skulle blive tale om kaos og deraf følgende mangel på tillid.

Kommissionen mener, at udfordringen bedst tages op ved at sørge for at mobilisere alle, der har en rolle at spille, herunder softwareproducenterne og servicesektoren samt brugervirksomhedernes uddannelsesafdelinger. Erhvervslivet må forberede sig i god tid. Dermed vil man kunne sprede investeringsomkostningerne ved overgangen til euroen over en længere periode. Desuden vil virksomhederne med fordel kunne lade eurospekifikationer indgå som en del af deres normale opdatering af software eller foretage ændringer sideløbende med andre projekter, f.eks. problemerne med år 2000.

(97/C 72/67)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2370/96
af Wolfgang Kreissl-Dörfler (V) til Kommissionen
(27. august 1996)

Om: BSE

1. Kan Kommissionen oplyse, hvor mange tilfælde af BSE hos kvæg der siden 1991 og indtil nu er forekommet i EU's enkelte medlemsstater?

2. Kan Kommissionen oplyse, hvor mange tilfælde af BSE hos kvæg der siden 1991 og indtil nu er forekommet i følgende tredjelande?

- Argentina
- Brasilien
- Israel
- Polen
- Rumænien
- Schweiz
- Slovakiet
- Slovenien
- Den Tjekkiske Republik
- Ungarn
- USA

3. For hvilke EU-medlemsstater bortset fra Det Forenede Kongerige, hvor der er forekommet BSE hos kvæg, gælder der et forbud mod eksport af okser hhv. oksekødsprodukter til EU? Hvilke produkter omfatter et sådant forbud i givet fald?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(18. oktober 1996)

1. Antallet af tilfælde af BSE pr. medlemsstat pr. år er angivet i nedenstående tabel:

	1991	1992	1993	1994	1995	1996 til 23.sept. 1996
Belgien	0	0	0	0	0	0
Danmark	0	1	0	0	0	0
Tyskland	0	0	0	4	0	0
Grækenland	0	0	0	0	0	0
Spanien	0	0	0	0	0	0
Frankrig	5	0	1	3	3	10
Irland	17	18	16	19	16	35
Italien	0	0	0	2	0	0
Luxembourg	0	0	0	0	0	0
Nederlandene	0	0	0	0	0	0
Østrig	0	0	0	0	0	0
Portugal	0	0	1	7	14	23
Finland	0	0	0	0	0	0
Sverige	0	0	0	0	0	0
Det Forenede Kongerige	25032	36681	37370	28944	14062	1714

2. Siden 1991 er der registreret følgende antal tilfælde af BSE i Schweiz. I de øvrige tredjelande, som det ærede medlem nævner, er der ikke registreret BSE.

	1991	1992	1993	1994	1995	1996 til udg. august
Schweiz	9	15	29	63	68	35

3. Det midlertidige forbud mod udførsel, der indgår i hasteforanstaltningerne til beskyttelse mod bovin spongiform encephalopati i Kommissionens beslutning 96/239/EF ⁽¹⁾, ændret ved beslutning 96/362/EF ⁽²⁾, er kun gældende for Det Forenede Kongerige. Dette forbud omfatter levende kvæg, koembryoner, kød af kvæg slagtet i Det Forenede Kongerige, kødmel, benmel samt kød- og benmel af pattedyr såvel som produkter hidrørende fra kvæg slagtet i Det Forenede Kongerige, og som kunne indgå i fødevarer- eller foderkæden eller være bestemt til brug i kosmetiske midler eller i medicinske eller farmaceutiske produkter.

Nogle af ovennævnte produkter er blevet undtaget fra forbuddet, således gelatine, dicalciumfosfat, aminosyrer og peptider, talg og produkter afledt af talg, forudsat at en række veterinær- og sundhedsbestemmelser overholdes. Bestemmelserne omfatter udgangsmaterialernes art og oprindelse, mærkning og identifikation samt en officiel veterinærkontrol, der sikrer, at fremstillingsvirksomheden arbejder i overensstemmelse med betingelserne i bilaget til beslutning 96/362/EF.

⁽¹⁾ EFT L 78 af 28.3.1996

⁽²⁾ EFT L 139 af 12.6.1996

(97/C 72/68)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2378/96
af Christa Randzio-Plath (PSE) til Kommissionen

(27. august 1996)

Om: Oplysninger om størrelsen af den EU-støtte, som siden 1993 er blevet udbetalt til Hamburg

Vil Kommissionen i forbindelse med den EU-støtte, som er blevet udbetalt til Hamburg, oplyse hvilke projekter og fonde samt hvor store beløb der har været tale om?

1. Til fremme af beskæftigelsen i Hamburg:
 - a) Fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling
 - b) Fra Den Europæiske Socialfond
 - c) Fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og anden EU-støtte
2. Til bekæmpelse af langtidsledighed
3. Til fremme af projekter inden for forskning og udvikling
 - a) Til Hamburg Universitet
 - b) Til Hamburgs Tekniske Højskole
 - c) Til Højskolen for Økonomi og Politik
 - d) Til virksomheder i Hamburg
4. Til fremme af forbindelserne og samhandelen med landene i Central- og Østeuropa
5. Fra programmerne inden for energisektoren og miljøsektoren
6. Fra programmerne på ungdomsområdet (PETRA, Youth for Europe, FORCE o.a.)
7. Fra programmerne på uddannelsesområdet (ERASMUS, LINGUA, COMETT o.a.)
8. Til kvindeprojekter
9. Til kulturprojekter
 - a) Fra Media- og Kaleidoskop-programmerne
 - b) Fra andre programmer og til bestemte formål

Hvorledes vurderer EU resultatet af disse foranstaltninger?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer

(25. oktober 1996)

Som supplement til sit svar af 23. september 1996 (!) kan Kommissionen nu give nedenstående yderligere oplysninger.

Hamburg-området har med 35 231 ECU pr. indbygger den højeste BNI i Unionen. F.eks. er BNI pr. indbygger i Mecklenburg-Vorpommern på 9 636 ECU (kilde: Eurostat, tal for 1993). Dette er grunden til, at Hamburg ikke har været højt prioriteret inden for rammerne af den økonomiske og sociale samhørighed.

1 a). Støtten fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til Bundesland Hamburg siden 1993 har vedrørt følgende initiativer: Renaval (8,2 mio. ECU for 1990-1993), Konver I (0,56 mio. ECU for 1993 og Konver II (1,24 mio. ECU for 1995-1997). Som led i disse programmer er midlerne anvendt til følgende områder:

Renaval (1990-1993):

Forbedring af infrastrukturer	6,70
Udvikling af rådgivningsorganer for erhvervslivet	0,14
Udbygning af tekniske infrastrukturer	1,30
Små og mellemstore virksomheders adgang til risikovillig kapital	0,06

Konver I (1993):

Omstilling af våbenindustrien	0,30
Sanering af Graf-Golz-kasernen	0,26

Konver II (1995-1997):

Sanering af Graf-Golz- og Höltigbaum-kasernerne	1,24
---	------

1. b), 2. 8. I tidsrummet fra 1993 til august 1996 blev der – inden for rammerne af de operationelle programmer og det samlede programmeringsdokument, som var forelagt af Freie und Hansestadt Hamburg – ydet følgende støtte til Hamburg gennem Den Europæiske Socialfond (mio. ECU):

Tidligere mål 3/4 (1993):	6,90
Nyt mål 3 (periode 1994-1999):	11,25
Nyt mål 4 (periode 1994-1999):	0,60
I alt (betalinger 1993-8/1996):	18,74

(De endelige betalinger for perioden 1990-1992, som delvis blev foretaget efter 1993, er ikke medtaget i denne oversigt).

Følgende beløb fra ESF til bekæmpelse af langtidsledighed indgår i ovenstående tal:

Tidligere mål 3/4 (1993):	3,19
Nyt mål 3 (1994-1999):	1,66

Følgende beløb til foranstaltninger til fremme af lige muligheder for mænd og kvinder indgår ligeledes i ovenstående tal:

Mål 3 (periode 1994-1999)	1,00
---------------------------	------

Det fremgår af de foreliggende rapporter og evalueringer, at Hamburgs arbejdsmarkeds- og beskæftigelsespolitik vil kunne styrkes og udbygges yderligere med støtte fra ESF.

1 c). Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget

Reference	Midler				Udbetalinger			
	1993	1994	1995	1996	1993	1994	1995	1996
Forordning (EØF) nr. 866/90 om forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter	8 914	0	682 000	0	0	881	341 000	0
Forordning (EØF) nr. 2328/91 om tilbagebetaling af udgifter til forbedring af landbrugsstrukturenes effektivitet	154 709	206 070	254 151	0	154 709	206 070	254 151	0
I alt	163 623	206 070	936 151	0	154 709	206 951	595 151	forespørge efter 0

3. Rammeprogrammet for forskning og teknologisk udvikling

Deltagelse af juridiske personer (universiteter, virksomheder), der er etableret i Hamburg, i forskningskontrakter indgået fra 1. januar 1993 til 31. august 1996:

	Deltagelser	EU-bidrag til kontrakterne (ECU)
a) Hamburgs Universitet	69	9 539 343
b) Hamburgs Tekniske Højskole	8	1 848 145
c) Højskolen for Økonomi og Politik	0	0
d) Virksomheder i Hamburg-området	36	5 585 000

4. Forbindelser og samhandel med landene i Central- og Østeuropa

Det er ikke muligt at fastslå, hvilke midler der er stillet til rådighed gennem Phare-programmet for at fremme forbindelserne mellem Hamburg og landene i Central- og Østeuropa. Der har ikke været nogen specifikke

projekter med henblik på at styrke de økonomiske forbindelser mellem Hamburg og disse lande. I databaserne over tildelte kontrakter er kontrahenterne fra Hamburg registreret som tyske selskaber. Det kan dog siges, at en række virksomheder fra Hamburg har været aktive inden for flere sektorer, specielt transport.

5. Miljø

Inden for rammerne af LIFE-programmet er der i Hamburg ydet støtte til følgende aktioner:

År	Foranstaltning		Støttebeløb (i ECU)
1994	Fuldskala forsøgsanlæg til miljøvenlig bemaling af skibe	Blohm + Voss	249 974
1995	Berigning af zink- og blyindholdet i stålværksfilterstøv gennem kombineret mekanisk og termisk behandling	ISPAT Hamburger Stahlwerke GmbH	480 834

Kommissionen har ikke statistiske oplysninger på Bundesländer-niveau, så oversigten er muligvis ikke fuldstændig.

6.-7. Uddannelse, ungdom

EU-midler tildelt Hamburg for 1995:

Ungdom for Europa III	22 600 ECU
Leonardo da Vinci	622 500 ECU
Socrates	603 711 ECU

Med hensyn til årene 1993-1994 henvises det ærede medlem til Kommissionens svar på forespørgsel nr. 763/95.

9. Information, kommunikation, kultur et AV-sektoren

Den støtte, der er ydet til Hamburg under Media-programmet, er angivet i et dokument, der fremsendes direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat. Det drejer sig om følgende områder:

– støtte til gennemførelse af multimedie-projekter	325 000 ECU
– studier til produktion af trickfilm	50 000 ECU
– støtte til udvikling af fiktionsprojekter	145 000 ECU
– støtte til tv-koproduktioner	467 000 ECU
– støtte til transnational distribution af europæiske film (EFDO) (perioden 1991-1995), heraf 18 470 ECU mellem 1993 og ult. 1995.	29 270 ECU

10. Virksomhedspolitik

Inden for rammerne af virksomhedspolitikken har EU-bidraget i den pågældende periode været anvendt til etablering af et Euro Info Center, til ansættelse af 3 medlemmer af netværket BC-Net (Business Cooperation Network) og af en kontaktperson til Kontoret for Virksomhedssamarbejde. Endvidere blev der inden for rammerne af de specifikke aktioner til fordel for håndværk ydet en støtte på 25 000 ECU til Hamburgs Håndværksråd med henblik på afholdelsen af det »3. forum for små og mellemstore virksomheder« (6.-8. maj 1996) i anledning af Den Europæiske Håndværksmesse.

(¹) EFT C 356 af 25.11.1996, p. 126.

(97/C 72/69)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2385/96**af Jens-Peter Bonde (I-EDN) til Rådet***(30. august 1996)**Om:* Fortrolige erklæringer

Vil Rådet oplyse, hvor mange fortrolige erklæringer der er vedtaget, siden aftalen om begrænsning af hemmelige erklæringer blev indgået, henholdsvis inden for og uden for Rådets rolle som lovgiver?

Svar*(13. december 1996)*

I medfør af den adfærdskodeks for offentliggørelse af Rådets protokoller og erklæringer til optagelse i protokollerne, når Rådet optræder som lovgivende myndighed, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, er Rådet enigt om at anvende erklæringer til optagelse i protokollen med tilbageholdenhed, da sådanne erklæringer fortsat skal kunne bidrage til beslutningsprocessens effektivitet.

Mellem den 2. oktober 1995 — den dato, hvor adfærdskodeksen blev vedtaget — og den 30. september 1996 har Rådet vedtaget 208 retsakter endeligt og i forbindelse hermed optaget i alt 385 erklæringer i mødeprotokollen; 382 af disse erklæringer er blevet gjort offentligt tilgængelige og er derfor fremsendt til Europa-Parlamentet.

Der er således kun tre erklæringer fremsat i forbindelse med vedtagelsen af retsakter, som ikke er blevet offentliggjort i henhold til adfærdskodeksen. Disse erklæringer, som alle vedrører aftalen om skibsbygning i OECD-regi, angår dog ikke selve retsakterne, men indgåelsen af en international aftale.

Hvad angår vedtagelse af erklæringer til optagelse i protokollerne, når Rådet ikke optræder som lovgivende myndighed, kan Rådet ikke fremlægge statistikker, da der ikke føres nogen fortegnelse over sådanne erklæringer.

(97/C 72/70)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2386/96**af Jens-Peter Bonde (I-EDN) til Kommissionen***(6. september 1996)**Om:* Target-systemet

Vil Kommissionen bekræfte, at traktatens bestemmelser mod diskriminationsforbud også gælder det planlagte betalingsformidlingssystem Target, således at der ikke kan opstå konkurrenceforvridning mellem banker inden for og uden for Den Økonomiske og Monetære Unions deltagerkreds?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy*(5. november 1996)*

Target-systemet (Transeuropean automated gross settlement express transfer), der er ved at blive indført under Det Europæiske Monetære Institut (EMI), er af væsentlig betydning for den fælles pengepolitik. Det er gennem Target, at Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i euroområdet i praksis vil føre pengepolitik ved udpumpning eller opsugning af likviditet. Det er også gennem Target, at forretningsbankerne ved at udnytte arbitragemulighederne mellem de forskellige finanscentre vil sikre ensartede korte renter og i sidste instans en fælles pengepolitik. I denne forstand er Target derfor hovedsagelig et pengepolitisk instrument for euroområdet.

Det er desuden formålet med Target at oprette et sikkert og effektivt system til afvikling af grænseoverskridende intradag-betalinger. Indførelsen af Target vil medføre betydelige forbedringer i forhold til den nuværende situation, idet systemet strækker sig langt videre end målsætningerne i direktivet om grænseoverskridende betalinger. Target vil således formindske systemrisikoen inden for EU og lette transaktionerne inden for det indre marked. EMI har i sin årsrapport fra 1995 klart fastslået, at realtidsbruttoafregningssystemerne i de udenforstående lande også vil kunne knyttes til Target, men udelukkende for transaktioner i euro.

Ifølge de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, vil man senere afgøre spørgsmålet om, hvorvidt der bør fastsættes særlige betingelser for de udenforstående medlemsstater af hensyn til ØMU-medlemsstaternes pengepolitiske krav. Kommissionen vil undersøge de betingelser, der foreslås, og vurdere deres konsekvenser på grundlag af traktatens bestemmelser, især bestemmelserne om det indre marked og konkurrencereglerne.

(97/C 72/71)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2411/96

af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen

(11. september 1996)

Om: Alkoholindtagelse og kørsel

1. Hvilke bestræbelser gør Kommissionen for at få Rådet til at godkende et forslag om en EU-dækkende maksimumsværdi for tilladt alkoholkoncentration i blodet?
2. Vil Kommissionen offentliggøre en undersøgelse, der for nyligt blev foretaget for DG VII om andelen af uheld med dødelig udgang, der skyldtes alkoholindtagelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(11. oktober 1996)

Kommissionen har ved adskillige lejligheder søgt at få Rådets formandskab til at tage forslaget frem igen, men uden held. For på ny at få gang i debatten om dette emne har Kommissionen — i samarbejde med Færdselssikkerhedsgruppen — nedsat en arbejdsgruppe, der har gennemført den undersøgelse, det ærede medlem omtaler.

En rapport herom med titlen »Alkohol, narkotika medicin og bilkørsel« blev i starten af 1996 udsendt til de kredse, der beskæftiger sig med færdselssikkerhed. Kommissionen har netop sendt en kopi af rapporten direkte til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat. Den vil naturligvis se positivt på alle tiltag, der kan skabe interesse om denne sag.

(97/C 72/72)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2415/96

af Leen van der Waal (I-EDN) til Rådet

(5. september 1996)

Om: EU-trojkaens eventuelle besøg i »Orient House« i Jerusalem

1. Ifølge presseforlydender aflægger EU-trojkaen i september besøg i Mellemøsten, og det overvejes i den forbindelse at besøge den palæstinensiske repræsentation i »Orient-House« i Jerusalem. Kan Rådet bekræfte rigtigheden af dette forlydende?
2. Samtidig skulle den israelske regering have protesteret kraftigt herimod og have ladet skinne igennem, at den ikke ville tage imod udenlandske repræsentanter, der aflagde besøg i »Orient House«. Er dette rigtigt?
3. I betragtning af at det fortsat er prekært at aflægge besøg i »Orient-House«, og der er behov for en vis forsigtighed som led i fredsprocessen, finder Rådet det da hensigtsmæssigt at fastholde sin beslutning om at afstå fra besøg i »Orient-House«, før de israelske valg i år har fundet sted?
4. Er de israelske indvendinger grunden til, at mødet med de palæstinensiske repræsentanter under rundreisen i Mellemøsten foregår på et sted i de selvstyrende palæstinensiske områder?

Svar

(16. december 1996)

Som led i dialogen med alle parterne i fredsprocessen i Mellemøsten og i overensstemmelse med beslutningen fra det særlige møde i Det Europæiske Råd i Dublin den 5. oktober aflagde formanden for Ministerrådet Dick Spring, besøg i området den 6.-7. oktober for at viderebringe budskaber til premierminister Netanyahu og præsident Arafat.

Under møder med de to ledere understregede Dick Spring, at EU lægger stor vægt på hurtigst muligt at få genoplivet fredsprocessen, og fremhævede, at Unionen agter at øge sin indsats i forsøget på at opnå fremskridt i Mellemøsten, således at det kommer til at stå i forhold til EU's økonomiske bidrag og hidtidige engagement i fredsprocessen. Mødet med hr. Netanyahu foregik i en venlig og konstruktiv atmosfære, og premierministeren angav klart, at han satte pris på Unionens bestræbelser til støtte for fredsprocessen.

EU's politik med hensyn til Jerusalems status bugger på det synspunkt, at Østjerusalem er under militær besættelse og derfor underlagt principperne i Sikkerhedsrådets resolution 242, navnlig princippet om, at erhvervelse af territorium med magt er uacceptabel, samt andre af Sikkerhedsrådets resolutioner, der er relevante for Jerusalem.

Som et udtryk for denne politik har EU's repræsentanter længe fulgt den praksis at besøge Orient House i Jerusalem. Når dette sker, overholder de den aftale mellem parterne, at der ikke drøftes spørgsmål vedrørende Den Palæstinensiske Myndighed i Orient House.

Møder med Den Palæstinensiske Myndighed finder efter omstændighederne sted i Gaza, på Vestbredden eller i Europa.

Selv om Dick Spring ikke besøgte Orient House ved denne lejlighed, har Unionen gjort det klart, at denne beslutning ikke vil danne præcedens, og at den ikke berører gennemførelsen i fremtiden af Unionens politik med hensyn til besøg i Orient House.

(97/C 72/73)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2417/96
af Florus Wijsenbeek (ELDR) til Kommissionen
(11. september 1996)

Om: Jagttegn til statsborgere fra en anden medlemsstat

Kommissionen bedes besvare følgende spørgsmål i forbindelse med de skriftlige forespørgsler nr. 1754/82 ⁽¹⁾, 0244/86 ⁽²⁾ og 2171/88 ⁽³⁾:

Har Kommissionen kendskab til, at enhver jæger, som ønsker at gå på jagt i en anden medlemsstat end der, hvor han har bopæl, kan gøre dette med et såkaldt gæstejagttegn, uden at han nogensinde har aflagt en prøve, hvilket statsborgerne i det pågældende land skal? Således kan enhver udlænding i Nederlandene til enhver tid anmode om et såkaldt gæstejagttegn på seks dage hos det lokale politi i Haag, kontoret for særlige love.

Mener Kommissionen ikke, at der dermed sker en forskelsbehandling af borgerne i en medlemsstat, som skal aflægge en prøve, og at det dermed er muligt at omgå Kommissionens bestræbelser på, at jægere skal aflægge en duelighedsprøve?

Har Kommissionen endvidere kendskab til, at Nederlandene udsteder jagttegn til jægere, som har aflagt jagtprøven i Tyskland, Luxembourg og Østrig, men ikke til franske jægere, som har aflagt en prøve i departementerne Bas-Rhin og Haut-Rhin, selv om prøven dér er den samme som i Tyskland?

Har Kommissionen i overensstemmelse med svaret på min forespørgsel nr. 0244/86 fortsat til hensigt at forelægge et forslag om en europæisk duelighedsprøve med henblik på at bidrage til gennemførelsen af det europæiske direktiv om beskyttelse af vilde fugle?

I bekræftende fald i hvilken form, og i benægtende fald hvorfor ikke?

⁽¹⁾ EFT C 129 af 16.5.1983, s. 5.

⁽²⁾ EFT C 290 af 17.11.1986, s. 35.

⁽³⁾ EFT C 227 af 4.9.1989, s. 20.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(28. oktober 1996)

I sine besvarelser af skriftlig forespørgsel nr. 1754/82 og 244/86 har Kommissionen allerede påpeget, at der er store forskelle mellem medlemsstaterne imellem, med hensyn til, hvilke myndigheder der er ansvarlige for udstedelse af jagttegn, ligesom hvad angår disse jagttegns art.

Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle ⁽¹⁾ indeholder intet om duelighedsprøver for jægere. Det fremgår kun af artikel 7, stk. 4, at medlemsstaterne skal sikre sig, at jagt — — — udøves i overensstemmelse med princippet om en fornuftig udnyttelse og en økologisk afbalanceret regulering af de pågældende fuglearter. Derfor er duelighedsprøver et anliggende, som sorterer under de enkelte medlemsstater, og som Kommissionen ifølge den nugældende lovgivning ikke har beføjelse til at beskæftige sig med.

Desuden er Kommissionen som angivet i dens svar på skriftlig forespørgsel nr. 244/86 af den opfattelse, at jagttegn ikke kan betragtes som et prioriteret anliggende på fællesskabsniveau. Der foreligger på indeværende tidspunkt ingen forslag om foranstaltninger på dette område.

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25. april 1979, s. 1.

(97/C 72/74)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2420/96

af Werner Langen (PPE) til Kommissionen

(11. september 1996)

Om: Vinimport fra tredjelande til Den Europæiske Union

I det forløbne år er der importeret store mængder hvidvin, rødvin og most fra tredjelande til EU.

Alene importen fra Argentina løber op i 10 mio hl.

1. Har Kommissionen kendskab til den kolossale vinimport fra tredjelande til EU?
2. Har Kommissionen også kendskab til, at import fra tredjelande hyppigt fremtræder som fællesskabsvine?
3. Hvordan vil Kommissionen i bekræftende fald kontrollere situationen og dermed sikre retten til fællesskabspræference?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(14. oktober 1996)

1. Kommissionen har ligeledes konstateret, at der har været en betydelig stigning i importen af vin fra tredjelande i det forløbne produktionsår, navnlig fra Argentina til Spanien.
2. Den har via pressen fået kendskab til rygter, ifølge hvilke der skulle være begået visse uregelmæssigheder på dette område. Der er grund til at minde om, at importkontrol henhører under medlemsstaternes kompetence. I denne forbindelse har Kommissionen flere gange mindet medlemsstaterne om nødvendigheden af, at de nationale kontrolorganer foretager en streng kontrol af importen.
3. Skønt Kommissionen hidtil ikke har modtaget nogen officiel klage vedrørende svigagtig import, har den taget kontakt med de nationale kontrolorganer for mere specielt at henlede deres opmærksomhed på denne import og den senere anvendelse heraf i handelskæden. Deres undersøgelser af denne import har ikke afsløret konkrete tilfælde af manglende overholdelse af EF-bestemmelserne.

(97/C 72/75)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2423/96

af Clive Needle (PSE) til Kommissionen

(4. september 1996)

Om: Tysklands beskatning af udenlandske kunstneres indkomster

Hvad mener Kommissionen om den reviderede lov om at øge skatteprocenten for udenlandske kunstneres indkomster til 29% for grupper og 32% for enkeltpersoner, som trådte i kraft den 1. januar 1996? Er Kommissionen klar over, at den kan få negative følger for internationalt optrædende kunstnere og det indre marked?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(12. november 1996)*

Kommissionen er underrettet om, at Tyskland siden den 1. januar 1996 har bragt kildeskatten for ikke-bosiddende kunstners bruttoindtægter på linje med den, der gælder for andre ikke-bosiddendes indkomster i Tyskland. Skatten er således steget fra 15% til 25%. En bosiddende kunstner skal imidlertid betale skat, der beregnes af nettoindkomsten, hvor der anvendes en marginalsats på højst 53%.

Betales der kildeskat af bruttolønnen uden hensyn til de erhvervsmæssige omkostninger i modsætning til, hvad der er tilfældet for en bosiddende kunstner, kan en ikke-bosiddende kunstner blive hårdere beskattet i de tilfælde, hvor kildeskatten overstiger den skat, der skulle være betalt, hvis denne var blevet beregnet på grundlag af den virkelige indkomst (med fradrag af erhvervsmæssige omkostninger). Dette er altid tilfældet, hvis de erhvervsmæssige omkostninger overstiger 52,9% af bruttolønnen.

Det skal understreges, at i de tilfælde, hvor beskattningen bliver for høj i forhold til den virkelige indkomst, indrømmer de tyske myndigheder på begæring i henhold til en bestemmelse om »billigkeitsforanstaltning« i § 163 Abgabenordnung en skattenedsættelse. Ifølge de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, har den tyske regering af hensyn til retssikkerheden, fremsat et forslag til lov, der tager sigte på gennem en lovforanstaltning at styrke denne mulighed for at nå frem til at beskatte de pågældende kunstnere på grundlag af deres virkelige indkomster, når den kildeskat, der indeholdes i deres løn i Tyskland, overstiger den skat, en bosiddende kunstner skulle betale af samme løn.

*(97/C 72/76)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2432/96****af Patricia McKenna (V) til Kommissionen***(11. september 1996)*

Om: Kommissionens program om prioriterede affaldsstrømme

Hvor langt er man nået med Kommissionens program om prioriterede affaldsstrømme, som blev vedtaget i forbindelse med Rådets resolution fra maj 1990, hvori der blev opfordret til fællesskabsforanstaltninger i forbindelse med særlige former for affald? Kommissionen bedes oplyse, hvornår det endelige program vil foreligge?

Kommissionen bedes især oplyse, hvilke foranstaltninger den planlægger med hensyn til sygehusaffald, og hvorledes den definerer sådant affald?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(29. oktober 1996)*

I medfør af Rådets resolution af 7. maj 1990 indledte Kommissionen i 1991 programmet for prioriterede affaldsstrømme, omfattende brugte bildæk, udtjente biler, chlorerede opløsningsmidler, affald fra sygehussektoren, bygnings- og nedrivningsaffald samt affald i form af elektrisk og elektronisk udstyr. Aktionen vedrørende chlorerede opløsningsmidler blev ret hurtigt indstillet, da langt den overvejende del af de kemikalier, der her var tale om, indgik i de forhandlinger, der sidenhen førte til undertegnelsen af Montreal-protokollen om ozonnedbrydende stoffer. Kommissionen modtog resultaterne om brugte bildæk i september 1993, om udtjente motorkøretøjer i marts 1994, om affald fra sygehussektoren i november 1995, om bygnings- og nedrivningsaffald i oktober 1995 samt om affald i form af udtjent elektrisk og elektronisk udstyr i september 1995.

Projektarbejdsgrupperne havde en skæv sammensætning, da industriens repræsentanter altid oversteg antallet af repræsentanter for forbrugs- og miljøbeskyttelsessektorens ikke-statslige organisationer (NGO). Dette skyldtes den ulige fordeling af disponible pengemidler mellem disse, og fordi de generelle resultater af de forskellige projekter var orienteret efter industriens interesser. Som helhed må det siges, at der er blevet gjort et betydeligt arbejde, navnlig med hensyn til at indkredse problemer og kendsgerninger. Projektresultaterne overlader det til Kommissionen at gennemgå de mulige behov og kvantificere målsætninger på området samt at vurdere omkostningerne i forbindelse hermed og fordelene for miljøet og de samlede økonomiske følger af disse for de pågældende sektorer.

Til opfølgning af henstillingen fra arbejdsgruppen vedrørende udtjente biler indledte Kommissionen udarbejdelsen af et forslag til direktiv herom. Dette forslag gælder etablering af harmoniserede foranstaltninger til at forbedre håndteringen af udtjente biler med det formål at bidrage til miljøbeskyttelse og dermed til det indre markedes rette funktion.

I Fællesskabet opstår der hvert år cirka to millioner tons brugte bildæk, hvoraf hovedparten i dag deponeres på lossepladser. Det er af arbejdsgruppen vedrørende brugte bildæk blevet foreslået, at denne praksis forbydes, og at Kommissionen i en henstilling bør fastsætte specifikke mål herfor.

Hvad angår affald fra sygehussektoren, håber Kommissionen at kunne tage stilling hertil inden udgangen af 1996. Kun en meget lille del af dette affald indebærer større risiko end almindeligt husholdningsaffald eller dagrenovation. En valgmulighed består i at få dette affald medtaget på Kommissionens liste over farligt affald⁽¹⁾, hvorefter affald fra sygehussektoren skal behandles med særlig omhu. Medlemsstaterne har ikke i henhold til de gældende fællesskabsbestemmelser ret til énsidigt og definitivt at udpege noget andet affald fra sygehussektoren som farligt affald (Rådets direktiv 91/689/EØF)⁽²⁾.

Bygnings- og nedrivningsaffald udgør i dag den største affaldsstrøm med en minimal årlig mængde på i alt 480 millioner tons. Det meste af dette deponeres på lossepladser. Arbejdsgruppen har fremsat en række henstillinger til Kommissionen, herunder opstilling af mål for genanvendelse og endelig bortskaffelse af bygnings- og nedrivningsaffald, genbrugsorienteret sortering af affald, udarbejdelse af miljødatablade for byggevarer samt ansøgning til en hensigtsmæssig genanvendelse af de indvundne materialer.

Affaldsmængden i Fællesskabet i form af elektriske og elektroniske produkter er anslået til sammenlagt mellem fire og seks millioner tons pr. år. I dag er genvindingsaktiviteterne på dette område for det meste begrænset til kun at omfatte de jernholdige dele af et begrænset antal forbrugsgoder, der anvendes i private husholdninger, samt enkelte produkter hidrørende fra professionelt anvendt informationsteknologi. Cirka 90 procent af affaldsstrømmen bortskaffes (enten gennem deponering eller ved afbrænding uden udnyttelse af energien), hvilket bidrager til at øge de høje koncentrationer af tungmetaller i jorden. I arbejdsgruppens dokument, som i hovedsagen genspejler industriens anskuelser, erkendes det, at der er brug for en vis regulering på fællesskabsniveau.

⁽¹⁾ EFT L 356 af 31.12.1994, s. 14.

⁽²⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20.

(97/C 72/77)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2436/96

af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen

(18. september 1996)

Om: Anvendelse af glycopeptider inden for dyreavlen

I betragtning af, at Kommissionen nægtede at svare på alle de stillede spørgsmål om problematikken med avoparcin/glycopeptid inden for kvægavl (skriftlig forespørgsel E-1531/96)⁽¹⁾, stilles følgende spørgsmål på ny med en anmodning om, at de bliver besvaret fyldestgørende:

Under henvisning til det 6-måneders forbud mod anvendelse af glycopeptider inden for dyreavlen i Tyskland, der er ved at udløbe, og på baggrund af, at der ikke findes noget forbud mod anvendelse af dette antibiotikum i hele EU, samt under henvisning til over 13.000 dødsfald i USA af sygdomme, som tidligere for det meste kunne kureres ved hjælp af antibiotika, og SCAN-udvalgets afvisning af et avoparcinforbud stilles følgende spørgsmål:

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen tage for at begrænse den foruroligende anvendelse af medicintilsætning i dyrefoder og for dermed at begrænse eventuel resistensdannelse hos mennesker over for antibiotika?

Hvor stort er efter Kommissionens mening det nationaløkonomiske tab, der opstår som følge af, at mennesker bliver resistente over for antibiotika, fordi dyrefoder tilsættes medicin?

I. Råder Kommissionen over tal, der viser, hvor mange mennesker i EU der ikke havde behøvet at dø, hvis der ikke havde foreligget antibiotikaresistens?

II.a. Hvorledes vurderer Kommissionen muligheden for, at anvendelse af alternative metoder som homøopati og andre former for naturmedicin kan reducere anvendelsen af antibiotika inden for dyreavlen?

- b) Støtter Kommissionen direkte eller indirekte forskning på dette område?
- c) Kan Kommissionen i bekræftende fald til spørgeren fremsende en liste over forskningsprojekterne?

(¹) EFT C 365 af 4.12.1996, s. 8.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(13. november 1996)

1. Såfremt de af Kommissionen gennemførte undersøgelser viser, at der er risiko for resistensdannelse hos mennesker over for antibiotika som følge af anvendelse heraf i dyrefoder, vil Kommissionen, som den anførte det i sit svar på spørgsmål nr. E-1531/96 (¹), ikke tøve med øjeblikkeligt at træffe alle foranstaltninger, der er nødvendige til beskyttelse af folkesundheden.

Kommissionen råder nu over rapporten fra Den Videnskabelige Komité for Foder om eventuel risiko for mennesker af anvendelse af avoparcin i dyrefoder. Den havde brug for denne rapport for at kunne udtale sig om de af Danmark og Tyskland anførte grunde til at forbyde antibiotikaet avoparcin på deres område (mulig resistensdannelse over for antibiotika af glycopeptid-gruppen).

I overensstemmelse med procedurereglerne i direktiv 70/524/EØF (²) til afgørelse af sådanne tilfælde har Kommissionen iværksat konsultationer med medlemsstaterne i Den Stående Foderstofkomité. Den vil kunne tage stilling til dette spørgsmål om resistenser, der kan overføres til mennesker, i løbet af de kommende uger, hvis medlemsstaterne inden da kan afgive udtalelse.

2. Så længe der ikke er godtgjort nogen årsagsvirkning mellem anvendelse af antibiotika i dyrefoder og forekomst af resistens over for antibiotika hos mennesker, forekommer det vanskeligt at sætte tal på det eventuelle økonomiske tab, der vil kunne opstå som følge heraf.

Ifølge den nævnte rapport fra Den Videnskabelige Komité for Foder og visse undersøgelser går problemet med resistens over for antibiotika desuden langt videre end spørgsmålet om dyrefoder, idet det også hænger sammen med anvendelse af antibiotika i veterinærmedicin og naturligvis i humanmedicin.

3. Kommissionen råder ikke over de af det ærede medlem ønskede tal; et system til indsamling af disse tal skulle indføres på EF's hospitaler, hvis det skulle være muligt at skaffe oplysningerne.

4. Kommissionen har ikke kendskab til »naturlige« alternative metoder til sygdomsbehandling eller til homøopatiske produkter, der kan erstatte de antibiotika, som anvendes som tilsætningsstof for at forebygge forekomst af visse sygdomme. Den yder ikke støtte til forskning på dette område.

Ved oversendelsen til Rådet af forslagene til direktiv 93/113/EØF (³) og 93/114/EØF om anvendelse af enzymer og mikroorganismer i foderstoffer tillod Kommissionen anvendelse af en ny generation af tilsætningsstoffer, hvis egenskaber i lighed med antibiotikas er at forbedre fødens fordøjelighed og stabilisere dyrenes tarmflora. Anvendelse af disse nye tilsætningsstoffer vil kunne give anledning til en reduktion i anvendelsen af antibiotika til profylaktiske formål i dyrefoder.

(¹) EFT C 365, 4.12.1996, s. 8.

(²) Artikel 11 i direktiv 70/524/EØF, (EFT L 270 af 14.12.1970).

(³) EFT L 334 af 31.12.1993.

(97/C 72/78)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2446/96

af Niall Andrews (UPE) til Kommissionen

(18. september 1996)

Om: Deponeringspladser

Har Kommissionen planer om at fremsætte forslag om fastlæggelse af mindstenormer for allerede eksisterende deponeringspladser, i modsætning til godkendelse af nye pladser, med henblik på at sikre, at nugældende miljønormer også finder anvendelse på eksisterende deponeringspladser og, om nødvendigt, at kræve lukning af pladser, der ikke opfylder kravene, som f.eks. Balleally-deponeringspladsen i nærheden af Lusk i Co. Dublin?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(17. oktober 1996)*

Kommissionen forelagde i 1991 ⁽¹⁾ Rådet et forslag til direktiv om deponering af affald. Formålet hermed var at sikre, at medlemsstaterne vedtog en ensartet politik i forbindelse med deponeringspladser, samt at standarderne herfor harmoniseret i Fællesskabet. Rådet vedtog sin fælles holdning til dette forslag i 1995.

Dog fandt Europa-Parlamentet ikke, at miljøbeskyttelsesgraden var tilstrækkelig høj, og afviste derfor i maj 1996 den fælles holdning. Følgelig bortfaldt forslaget i august 1996, og Kommissionen er nu ved at udarbejde et nyt forslag.

Den fælles holdning indeholdt bestemmelser vedrørende allerede eksisterende deponeringspladser. Det var bestemt, at eksisterende deponeringspladser ikke længere skulle kunne benyttes, medmindre der blev truffet visse foranstaltninger. Først og fremmest skulle operatøren udarbejde en konditioneringsplan for deponeringspladsen, der skulle indeholde visse oplysninger og korrigerende foranstaltninger, som var påkrævet for at efterkomme direktivets bestemmelser. Det var meningen, at myndighederne skulle vurdere planen, og at de pladser, der ikke kunne få bevilget nogen tilladelse til videre drift, skulle lukkes ned snarest muligt. Pladser, hvor driften kunne fortsættes, skulle føre konditioneringsplanen ud i livet inden for en tiårsperiode.

Det nye direktivforslag om deponering af affald vil formentlig indeholde lignende bestemmelser, som måske endog er endnu strengere. Hvad angår deponeringspladsen »Balleally Dump«, vil det være op til de irske myndigheder at vurdere, hvorvidt denne fortsat kan benyttes.

⁽¹⁾ KOM(91) 102 som ændret ved KOM(93) 275.

(97/C 72/79)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2461/96
af Jannis Sakellariou (PSE) til Kommissionen***(23. september 1996)*

Om: Gennemførelse af direktiv 94/80/EF i Forbundsrepublikken Tyskland

Ifølge pressemeddelelse IP/96/615 fra Kommissionen har denne påmindet flere medlemsstater i EU om, at de ikke har gennemført Direktiv 94/80/EF ⁽¹⁾ om valget ved kommunale valg for EU-borgere, der er bosat i en anden medlemsstat.

Af hvilke konkrete grunde har Forbundsrepublikken Tyskland fået en påmindelse i denne sammenhæng?

Har Kommissionen allerede modtaget en udtalelse fra Forbundesrepublikken Tyskland?

⁽¹⁾ EFT L 368 af 31.12.1994, s. 38.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(13. november 1996)*

Det er korrekt, at Kommissionen i den pressemeddelelse af 9. juli 1996, som det ærede medlem henviser til, opgav Tyskland som en af de medlemsstater, som endnu ikke havde gennemført direktiv 94/80/EF. Spørgsmål om valget og valgbarhed ved kommunalvalg sorterer under delstaternes kompetence, og disse havde ikke alle på det pågældende tidspunkt truffet de nødvendige foranstaltninger for at bringe deres lovgivning i overensstemmelse med direktivet.

De tyske myndigheder har efterfølgende meddelt Kommissionen, at samtlige delstater nu har gennemført direktivet.

(97/C 72/80)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2465/96
af Francisca Sauquillo Pérez del Arco (PSE) til Rådet
(25. september 1996)

Om: Børn og regeringskonferencen

Der findes 120 millioner børn i Europa, og et voksende antal af disse er værgeløse og lever under utrygge forhold. EU-traktaten indeholder ingen særlige bestemmelser om beskyttelse af denne samfundsgruppe i modsætning til andre grupper som f.eks. pensionister, etniske mindretal og handicappede.

Påtænkes det på denne baggrund at behandle emnet børn på regeringskonferencen med henblik på at skabe en ramme for beskyttelse af disse?

Overvejer Rådet muligheden af i de fælles bestemmelser at medtage en henvisning til De Forenede Nationers konvention om børns rettigheder vedtaget den 20. november 1989?

Svar

(16. december 1996)

1. Rådet lægger meget stor vægt på respekt for de grundlæggende rettigheder, der er nævnt i TEU's artikel F, stk. 2, og således som de garanteres ved den europæiske menneskerettighedskonvention. Rådet har i øvrigt fuldt kendskab til bestemmelserne i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder, som alle medlemsstaterne har undertegnet.
2. Det ærede parlamentsmedlem gøres imidlertid opmærksom på, at dette spørgsmål i det væsentlige henhører under medlemsstaternes kompetenceområde, omend der findes visse EF-bestemmelser såsom Rådets direktiv nr. 94/33/EF af 22. juni 1994 om beskyttelse af unge på arbejdspladsen ⁽¹⁾.
3. Rådet kan ikke udtale sig om regeringskonferencens arbejde og medlemsstaternes holdninger på konferencen.

⁽¹⁾ EFT L 216 af 20.8.1995.

(97/C 72/81)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2486/96
af José Valverde López (PPE) til Kommissionen
(25. september 1996)

Om: Foranstaltninger, der sigter mod at fremme anvendelsen af Den Europæiske Unions flag

I den mediedominerede verden vi lever i, er symbolers visuelle effekt af afgørende betydning. Fremme af en mere udbredt brug af Unions flag kunne hjælpe til at integrere den europæiske dimension i borgernes dagligliv.

Hvilke foranstaltninger kunne Kommissionen forestille sig at træffe for at fremme anvendelsen og synligheden af Unionens flag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer

(21. november 1996)

Ligesom det ærede medlem er Kommissionen overbevist om, at en mere udbredt anvendelse af Europaflaget bidrager til at integrere den europæiske dimension i borgernes dagligliv.

Da Fællesskabets institutioner i 1986 besluttede at anvende dette europæiske symbol, vedtog de samtidig bestemmelser for dets anvendelse. Anvendelsen af flaget i medlemsstaterne henhører ikke under fællesskabsretten.

Det skal bemærkes, at der i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2082/93 om strukturfondene ⁽¹⁾ er pligt til at offentliggøre, at der modtages fællesskabsstøtte. Kommissionen har i sin beslutning 94/342/EF af 31. maj 1994 om informationsforanstaltninger, der skal iværksættes af medlemsstaterne i forbindelse med interventioner fra strukturfondene og det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (FIUF) ⁽²⁾, fastsat bestemmelser for denne offentliggørelse: Støttemodtagere skal overholde kravet om offentliggørelse af modtagelsen af EU-støtten ved at

opsætte skilte med det europæiske symbol på steder, hvor der gennemføres projekter, på publikationer, reklamer osv. med en passende tekst (f.eks. »EU bidrager til finansiering af dette projekt«). I forbindelse med joint venture-føretagender kræver Kommissionen ligeledes, at det europæiske symbol er tydeligt afbildet sammen med de øvrige deltageres logo eller mærke.

Ansøgninger fra udenforstående om tilladelse til at anvende det europæiske symbol i forbindelse med europæiske projekter bliver mødt med velvilje. Kommissionen ser gerne, at det europæiske symbol anvendes af trediemand. Anmodninger overvejes dog grundigt for at undgå misbrug.

Informationskontorer og -centre opfordres ligeledes til at anvende det europæiske symbol, hvor det er muligt. Kommissionen forsøger altid selv at fremvise det europæiske symbol tydeligt i forbindelse med sine informations- og kommunikationsaktiviteter. Kommissionen har anmodet alle sine tjenestegrene om at anvende det europæiske symbol på publikationer, annoncer, og i forbindelse med udstillinger, reklamefremstød samt aktioner og kampagner.

(¹) EFT L 193 af 31.7.1993.

(²) EFT L 152 af 18.6.1994.

(97/C 72/82)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2488/96
af José Valverde López (PPE) til Kommissionen
(25. september 1996)

Om: Årsberetninger om effektiviteten af de fulgte politikker

I forbindelse med de formelle beretninger om gennemførelsen af fællesskabslovgivningen i de nationale lovgivninger ville det være ønskeligt, om Kommissionen udarbejdede årsberetninger om effektiviteten af de fulgte politikker. Sådanne beretninger ville kunne lette den parlamentariske kontrol.

Hvad agter Kommissionen at gøre på dette område inden for den nærmeste fremtid?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer
(6. november 1996)

Kommissionens årsberetning om kontrol med gennemførelsen af fællesskabsretten — og specielt det indledende afsnit »Situationen i de forskellige sektorer« — giver oplysninger om effektiviteten af gennemførelsen, herunder:

- en general evaluering af de store områder inden for Fællesskabets politikker (for eksempel: det indre marked, socialpolitik, landbrug, miljø);
- nærmere oplysninger om overtrædelsesprocedurer som følge af kvaliteten af gennemførelsen (manglende overensstemmelse) eller ukorrekt gennemførelse af direktiver i konkrete sager.

Med henblik på en mere detaljeret beskrivelse af effektiviteten af de forskellige politikker i Fællesskabet henvises til andre beretninger og meddelelser, som udsendes af Kommissionen, såsom den almindelige beretning om Den Europæiske Unions virksomhed, den økonomiske årsberetning, årsberetningen om det indre marked, den årlige beretning om beskæftigelsen i Europa, landbrugets stilling i Den Europæiske Union og beretningen om konkurrencepolitikken.

(97/C 72/83)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2489/96
af José Valverde López (PPE) til Kommissionen
(25. september 1996)

Om: Kontrol med udgifter

Hvad angår kontrollen med udgifterne, har Europa-Parlamentet i forskellige beslutninger talt for en styrkelse af Revisionsrettens indsats for at bekæmpe bedrageri samt for et samarbejde med de nationale revisionsretter.

Hvilke foranstaltninger kan Kommissionen foreslå med henblik på at nå disse mål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin*(8. november 1996)*

Kommissionen er ikke bemyndiget til at fremsætte forslag vedrørende Revisionsrettens rolle og funktion. I forbindelse med regeringskonferencen er Revisionsretten kommet med ændringsforslag til EF-traktaten. Disse tager sigte på at øge respekten om Revisionsrettens nuværende rettigheder og kompetenceområder.

Artikel 188.C.3 i EF-traktaten behandler forholdet mellem Revisionsretten og de nationale kontrolinstitutioner.

Rettens rolle i forbindelse med bekæmpelse af bedrageri er beskrevet i institutionens seneste beretning ⁽¹⁾. Det understreges i denne beretning, at hovedansvaret for forebyggelse, påvisning og efterforskning af svig påhviler medlemsstaterne og Kommissionen.

Kommissionen og Revisionsretten har etableret et nært samarbejde om bedrageribekæmpelse og er blevet enige om at forstærke den indbyrdes udveksling af oplysninger. Dette samarbejde omfatter ikke blot udgifterne men også indtægterne på Fællesskabets budget.

Inden for rammerne af programmet for sund og effektiv forvaltning (SEM 2000) forhandles der mellem repræsentanter for medlemsstaterne, Parlamentet og Revisionsretten. To medlemmer af Revisionsretten er personligt blevet opfordret til at deltage i forhandlingerne. Et af de emner, som indtil videre er blevet behandlet, er spørgsmålet om, hvordan medlemsstaternes medvirken kan øges uden at forstyrre den interinstitutionelle balance, som reaktion på kritikken i Revisionsrettens årsberetning og erklæringen om regnskabernes oprigtighed.

Kommissionen er på længere sigt i færd med at forbedre koordineringen mellem Kommissionen og medlemsstaterne, navnlig ved bilaterale aftaler (finansprotokoller), som finansinspektøren har underskrevet med foreløbig otte medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT C 303 af 14.11.1995.

(97/C 72/84)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2490/96

**af Angela Sierra González (GUE/NGL), Laura González Álvarez (GUE/NGL)
og María Sornosa Martínez (GUE/NGL) til Kommissionen**

(25. september 1996)

Om: Affaldsforbrændingsovne på øen La Palma

Der er i øjeblikket i alt 3 forbrændingsovne opstillet i forskellige kommuner på øen La Palma (De Canariske Øer — Spanien). Disse ovne blev sat i drift i januar 1992, og deres opførelse blev finansieret af Det Europæiske Fællesskab. Siden januar 1992 har forskellige miljøorganisationer sat spørgsmålstejn ved, om disse anlæg er i overensstemmelse med Fællesskabets miljølovgivning.

Den spanske statskoordinator for miljøorganisationer (CODA) har indgivet en klage til Kommissionen (nr. 4621/93), som endnu ikke er færdigbehandlet, om gentagen manglende gennemførelse af bl.a. Rådets direktiv 89/369/EØF ⁽¹⁾.

Det tyske Øko-institut for anvendt økologi udsendte ligeledes en rapport om manglende gennemførelse af fællesskabslovgivningen. Endelig har forskellige miljøorganisationer og lokale foreninger henvendt sig til de regionale og lokale myndigheder med anmodning om lukning af de nævnte anlæg med den begrundelse, at de ikke opfylder forskellige krav i den regionale, nationale og fællesskabsmæssige lovgivning.

Har Kommissionen beviser for, at forbrændingsovnene på La Palma ikke opfylder kravene i direktiv 89/369/EØF, 84/360/EØF ⁽²⁾, 75/442/EØF ⁽³⁾ med hensyn til luftforurening og fast affald?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sikre gennemførelse af fællesskabsnormerne i forbindelse med disse ovne, som stadig er i drift?

Hvor langt er man i behandlingen af andragende 4621/93, som blev indgivet for 3 år siden, og som Kommissionen endnu ikke har svaret på?

⁽¹⁾ EFT L 163 af 14.6.1989, s. 32.

⁽²⁾ EFT L 188 af 16.7.1984, s. 20.

⁽³⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(25. oktober 1996)*

Ifølge de seneste oplysninger, Kommissionen råder over vedrørende de nævnte forhold, har man lukket fire ud af de fem affaldsforbrændingsanlæg, der ikke var i overensstemmelse med kravene i Rådets direktiv 84/360/EØF af 28. juni 1984 om bekæmpelse af luftforurening fra industrianlæg samt med Rådets direktiv 89/369/EØF af 8. juni 1989 om forebyggelse af luftforurening fra nye kommunale affaldsforbrændingsanlæg.

Det er takket være idriftsætningen af et nyt forbrændingsanlæg, som lever op til de europæiske normer, at det har været muligt at lukke de fire ovennævnte anlæg. Et enkelt af de fem forbrændingsanlæg, der ikke var i overensstemmelse med reglerne, er fortsat i drift som følge af, at der endnu ikke er fundet et alternativ.

Som led i det tilsagn, myndighederne på De Kanariske Øer har givet om at finde en samlet og varig løsning på problemet med affaldshåndteringen på disse øer, er der ved at blive udarbejdet en særlig affaldsplan for øen La Palma. I denne plan opereres der ikke med opførelse af noget nyt forbrændingsanlæg, og alene det nyligt opførte anlæg vil fortsat være i drift. Der skal ligeledes benyttes andre affaldshåndteringssystemer såsom selektiv indsamling og udnyttelse af organisk affald (fra private husholdninger og landbruget) til fremstilling af kompost samt et nyt deponeringsanlæg. Disse alternative affaldshåndteringssystemer vil gøre det muligt at lukke det forbrændingsanlæg, der ikke lever op til de europæiske normer, men som alligevel fortsat er i drift.

Kommissionen lader fortsat denne sag stå åben i afventning af en definitiv afklaring af de forhold, der er nævnt i denne forespørgsel.

(97/C 72/85)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2519/96**af Miguel Arias Cañete (PPE) til Kommissionen***(25. september 1996)*

Om: Kontrol med kvaliteten af forarbejdningen af citrusfrugter i Italien

Revisionsretten har i sin årsberetning for regnskabsåret 1994 peget på talrige uregelmæssigheder i forbindelse med kontrollen med godkendelse og forarbejdning af citrusfrugter i Italien, herunder især den manglende dokumentation af kvalitetskontrollen. Kommissionen har erkendt, at den ud over den dårlige anvendelse af ordningen i 1993-1994 havde kendskab til problemer med de leverede produkters kvalitet.

Hvilke finansielle korrektioner har Kommissionen foretaget på baggrund heraf?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(21. oktober 1996)*

I sit svar på Revisionsrettens bemærkninger har Kommissionen anført, at der vil blive foreslået en finansiell korrektion for regnskabsåret 1994.

Da regnskabsafslutningsproceduren for regnskabsåret 1994 endnu ikke er afsluttet, har Kommissionen endnu ikke truffet afgørelse om korrektionsbeløbet. Ved forberedelsen af regnskabsafslutningsdossieret for 1994 vil Kommissionen tage hensyn til de omstændigheder, som Revisionsretten har omtalt, og på det grundlag fastlægge de relevante finansielle korrektioner.

(97/C 72/86)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2520/96**af Fernand Herman (PPE) til Kommissionen***(25. september 1996)*

Om: Sort arbejde i Kommissionen

Avisen »Le Soir« har den 3. og 4. august 1996 under navnet G. Dewarichet offentliggjort en artikel med titlen »Sort arbejde i Kommissionen«, som afslører en fuldstændig ulovlig praksis på personaleområdet. GD IX og den kompetente kommissær skulle være blevet orienteret om sagen.

Der skulle være blevet sendt en skrivelse til Kommissionens formand Jacques Santer, uden at denne skulle have givet svar herpå. Kan Kommissionen bekræfte eller dementere afsløringerne i denne artikel? Kan den — hvis den beklageligvis må bekræfte dem — oplyse, hvad den har gjort eller vil gøre for at sætte en stopper for denne ulovlige praksis?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(3. december 1996)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-2814/96 fra Raymonde Dury ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 81

(97/C 72/87)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2521/96

af Fernand Herman (PPE) til Kommissionen

(25. september 1996)

Om: Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler

Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler, der er oprettet i henhold til afgørelsen af 26. juli 1971, blev den 26. maj 1987 suppleret med Det Rådgivende Udvalg til Fremme af Adgangen til Deltagelse i Offentlige Aftaler, der består af 25 medlemmer, som ikke er regeringsekspertter.

Dette sidstnævnte udvalg kan uden tvivl yde GD III og GD XV en særdeles nyttig bistand i forbindelse med mangedoblingen af overtrædelserne af EU-lovgivningen, og i forbindelse med den hastende revision af de gældende direktiver, således at Marrakech-aftalen af 15. april 1994 og aftalememorandummet med USA optages heri.

Udvalget er imidlertid ikke blevet sammenkaldt siden marts 1995.

Kan Kommissionen oplyse grunden til denne forsømmelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(15. november 1996)

Kommissionen deler det ærede medlems opfattelse af, at de udtalelser, som Det Rådgivende Udvalg til Fremme af Adgangen til Deltagelse i Offentlige Aftaler har afgivet gennem de otte år, der er gået siden oprettelsen, har været særdeles nyttige for vurderingen af de økonomiske, tekniske, retlige og sociale realiteter, der knytter sig til offentlige aftaler. Kommissionen har af samme årsag indhentet udtalelse af 7. december 1994 om udkast til forslag til direktiver nødvendiggjort af den aftale om offentlige aftaler, der blev indgået i Marrakech den 15. april 1994.

Udvalgets medlemmer udnævnes for en periode på to år, og det seneste mandat udløb derfor i oktober 1995. Kommissionen ønsker at sikre sig, at udvalgets sammensætning svarer til den form for spørgsmål, der kan forventes rejst til drøftelse i udvalget. Udvalget har i sin nuværende sammensætning matchet Kommissionens behov i den fase, hvor EF's politik for offentlige aftaler skulle udformes, hvilket vil sige en væsentligst juridisk fase. Nu er de retlige rammer på plads, hvorfor den vigtigste aktivitet på området fremover vil bestå i at sikre sig, at de lovgivningsmæssige rammer gennemføres i national ret, at de deraf følgende forpligtelser overholdes korrekt, og at de får reel økonomisk virkning.

Kommissionen har i en meddelelse offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende ⁽¹⁾ indkaldt kandidater med sådan kompetence med henblik på udvalgets nye mandat.

Kommissionen behandler for øjeblikket ansøgninger, der er indsendt uopfordret eller gennem andre kilder, for at opstille en ny liste over medlemmer, hvis erhvervs erfaring svarer til de behov, som Kommissionen forudser for de næste to år.

Det ærede medlem gøres endvidere opmærksom på, at Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler, oprettet ved afgørelse 71/306/EØF ⁽²⁾ og Det Rådgivende Udvalg for Telekommunikationskontrakter, som er omhandlet i artikel 44 i direktiv 93/38/EØF ⁽³⁾, fortsat bistår Kommissionen i dens arbejde. Førstnævnte udvalg mødes regelmæssigt, og det planlægges at indkalde sidstnævnte udvalg til møde på baggrund af udsigterne til udviklingen i konkurrencevilkårene på telekommunikationsmarkedet samt gennemførelsen af de forskriftsmæssige rammer for sektorens liberalisering.

⁽¹⁾ EFT C 336 af 14.12.1995.

⁽²⁾ EFT L 185 af 16.8.1971.

⁽³⁾ EFT L 199 af 9.8.1993.

(97/C 72/88)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2526/96
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen**

(8. oktober 1996)

Om: URBAN-programmet

Fagpresseorganer har, dog uden nogen specifik og passende dokumentation, fremsat den hypotese, at der skulle være sket en forsinkelse fra Kommissionens side i forbindelse med URBAN-initiativet.

Vil Kommissionen oplyse, om de italienske programmer i forbindelse med URBAN-programmet er blevet vedtaget og undertegnet? Såfremt dette ikke skulle være sket, vil Kommissionen da oplyse årsagerne hertil?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(23. oktober 1996)

EF-initiativprogrammet URBAN til fordel for Italien blev vedtaget af Kommissionen den 30. april 1996. Kommissionen har allerede indgået de første forpligtelser og foretaget de første betalinger i denne forbindelse.

Ifølge meddelelsen til medlemsstaterne ⁽¹⁾, ifølge hvilken EF-initiativet URBAN forlænges, kan der indgives projekter indtil januar 1997. Italien har ligesom de øvrige berørte medlemsstater endnu ikke indgivet forslag.

⁽¹⁾ EFT C 200 af 10.7.1996.

(97/C 72/89)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2527/96
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen**

(8. oktober 1996)

Om: En europæisk veterinærtjeneste

Den dramatiske sag med kogalskaben har vist, at det er nødvendigt med en yderst effektiv europæisk veterinærtjeneste, som har specifikke opgaver ud over de generelle.

Vil Kommissionen i så henseende sikre, at en sådan europæisk veterinærtjeneste:

1. Sikrer og garanterer kontrollen med dyrene og produkter af animalsk oprindelse ved »grænserne«, idet den varetager beføjelserne mellem EU-medlemsstaterne indbyrdes og mellem disse og tredjelande?
2. Er underlagt hver enkelt EU-medlemsstats sundhedsministerium (af hensyn til ensartethed og lige kompetence)?
3. Tilrettelægges i overensstemmelse med kravene om fri bevægelighed?
4. Råder over et passende veterinærpersonale?
5. Har en specificeret fortegnelse i medlemsstatens sundhedsministeriums budget, hvis »midler« årligt skal finansieres af EU, ud fra den antagelse, at ovennævnte kontorer afvikler den virksomhed, som vedrører EU og ikke blot modtagerstaten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(8. november 1996)*

Ansvar for den daglige gennemførelse af Fællesskabets veterinærbestemmelser, herunder sundhedskontrol af dyr og animalske produkter fra tredjelande ved Fællesskabets ydre grænser og kontrol i Fællesskabet af dyresundhed, dyrevelfærd og folkesundhed, ligger hos medlemsstaternes myndigheder. Det er derfor dem, der må sikre, at der findes velorganiserede veterinærtjenester med de fornødne midler, som kan udføre ovennævnte opgaver. Det tilkommer ikke Kommissionen at pålægge medlemsstaterne detaljerede krav med hensyn til tilrettelæggelsen af disse tjenester.

Kommissionen er imidlertid ansvarlig for overvågning af gennemførelsen af veterinærbestemmelserne i medlemsstaterne og tredjelande. Med henblik på udførelsen af denne opgave gennemfører den i snævert samarbejde med de officielle veterinærtjenester regelmæssigt inspektioner i medlemsstaterne vedrørende dyresundhed, dyrevelfærd og folkesundhedsstandarder. Disse inspektioner omfatter også regelmæssige besøg på grænsekontrolsteder. Kommissionen aflægger ligeledes regelmæssige inspektionsbesøg i tredjelande, hvorfra import af dyr og animalske produkter er tilladt, for at sikre, at de relevante EF-krav overholdes fuldt ud.

Kommissionen er klar over, at den hurtige udvidelse i dens ansvarsområde har trukket betydelige vekslers på dens evne til at udføre alle dens pligter. I anerkendelse heraf og med henblik på at sikre personale og økonomiske ressourcer i tilstrækkeligt omfang til udførelsen af disse opgaver har Rådet for nylig fået forelagt et forslag ⁽¹⁾ om oprettelse af et europæisk veterinær- og plantesundhedsagentur. Ifølge forslaget skal der oprettes et agentur med vidtrækkende ansvar for kontrol og inspektion af, hvorledes Fællesskabets veterinære og plantesundhedsmæssige bestemmelser gennemføres i medlemsstaterne og i tredjelande. Dette vil efter Kommissionens opfattelse give mulighed for den nødvendige udvidelse af disse aktiviteter, samtidig med at det sikres, at de operationelle ressourcer anvendes så effektivt som muligt.

⁽¹⁾ EFT C 239 af 17.8.1996.

(97/C 72/90)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2536/96**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(8. oktober 1996)*

Om: Offentlige aftaler

Det indre markeds fuldstændige funktion er af afgørende betydning for EU's økonomiske og sociale udvikling. Man må dog konstatere, at forventningerne på tidspunktet for vedtagelsen af den europæiske fælles akt endnu ikke er opfyldt. Det er absolut nødvendigt at vedtage et klart program for at fjerne de resterende hindringer.

Vil Kommissionen overbevise medlemsstaterne om, at det er deres prioriterede opgave at fuldføre udarbejdelsen af den nationale lovgivning til gennemførelse af direktiverne inden for offentlige aftaler og endvidere at tilpasse den til den generelle ånd i EU-bestemmelserne i de tilfælde, hvor gennemførelsen i national ret viser sig at være vanskelig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(18. november 1996)*

At bestemmelserne i direktiverne om offentlige indkøb bliver gennemført fuldstændigt og korrekt i medlemsstaternes lovgivning er naturligvis et spørgsmål, der konstant ligger Kommissionen på sinde.

I første række bestræber Kommissionen sig på at opnå, at de rette nationale bestemmelser vedtages og indberettes. I denne forbindelse skal det bemærkes, at Domstolen på Kommissionens foranledning for nylig har fældet dom over adskillige medlemsstater, der endnu ikke har gennemført direktiverne om offentlige indkøb, hvis gennemførelse som følge heraf er stærkt forsinket.

Desuden kontrollerer Kommissionen løbende medlemsstaternes bestemmelser på dette område, hvad enten der er tale om specifikt vedtagne bestemmelser eller om eksisterende eller tilknyttede bestemmelser, der har betydning for inkorporeringen af EU-bestemmelserne i den nationale ret.

Denne kontrol har bevirket, at Kommissionen i en række tilfælde har indledt overtrædelsesprocedurer for manglende gennemførelse af EU-bestemmelserne; på nuværende tidspunkt verserer der således 29 sager af denne art. I denne total er ikke medregnet de tre nye medlemsstater, for hvilke der for øjeblikket er ved at blive gennemført en særlig kontrol af gennemførelsen af hele regelsættet på dette område.

Det skal understreges, at kontrollen af gennemførelsen af EU-bestemmelserne — både i de specifikke bilaterale kontakter med medlemsstaterne og i forbindelse med iværksættelsen af overtrædelsesprocedurerne — har form af en informationsudveksling, der dels har til formål at sikre, at de relevante lovbestemmelser er forstået fuldt og helt, og garantere, at gennemførelsen i den nationale ret bliver fejlfri og afspejler såvel direktivernes ånd som bogstav.

(97/C 72/91)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2537/96

af Amedeo Amedeo (NI) til Kommissionen

(8. oktober 1996)

Om: Offentlige aftaler

Kommissionen afholdt den 14. og 15. januar 1994 et offentligt seminar om »Liberaliseringen af offentlige aftaler inden for rammerne af det indre marked og åbning over for SMV'erne«, hvortil der var indbudt eksperter, jurister, offentlige købere, virksomhedsledere og repræsentanter for fagorganisationerne.

Et af de største problemer, der fremkom, vedrørte vanskeligheden med hensyn til SMV'ers adgang til offentlige aftaler. For at sidstnævnte i optimalt omfang skal kunne nyde godt af liberaliseringen, erindres der om nødvendigheden af, at man navnlig råder over lokale partnere, fuldstændig støtte, hurtig, præcis og pålidelig information og medhjælpere med en kvalificeret uddannelse.

Vil Kommissionen i så henseende fremme nye alternativer og fremgangsmåder med henblik på at forbedre faserne i forbindelse offentliggørelse af udbud, f.eks. ved at forbedre adgangen hertil og den elektroniske spredning heraf, og i forbindelse med den interne certificering af processens gennemskuelighed (attestation), og for at fremme SMV'ers effektive tilstedeværelse ved udbud takket være oprettelsen af europæiske økonomiske interessegrupper, der er underlagt den nationale statut eller EU-statutten, som gælder herfor?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(18. november 1996)

Kommissionen er klar over de problemer, de små og mellemstore virksomheder (SMV) støder på i forbindelse med at deltage i udbudsforretninger, og som blev drøftet af deltagerne på seminaret den 14.-15. januar 1994, som det ærede medlem omtaler. Der er allerede taget initiativ på EU-plan til at råde bod på disse problemer, bl.a. i form af informationstjenester, teknisk assistance og partnersøgning via de netværk, der opererer i Kommissionens regi.

Kommissionen minder endvidere om, at der rent faktisk er sket fremskridt inden for nogle af de områder, det ærede medlem er særlig interesseret i, og som vil kunne bidrage til at øge SMV's deltagelse i udbudsforretninger.

For at konkretisere den nutidige teknologiske muligheder for at øge gennemsigtigheden og nedbringe tidsfristerne har Kommissionen iværksat en række pilotprojekter inden for rammerne af SIMAP-programmet (informations-system for offentlige indkøb), som senere vil kunne udbygges til et fuldt funktionsdygtigt elektronisk indberetnings- og informationsformidlingssystem.

Hvad angår de attesteringsprocedurer, der specifikt er fastsat i Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation ⁽¹⁾, blev der i juni 1995 godkendt en europæisk standard i overensstemmelse med Kommissionens mandat til standardiseringsorganisationerne CEN (Den Europæiske Standardiseringsorganisation) og CENELEC (Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering). Medlemsstaterne skal nu træffe de nødvendige foranstaltninger til at indføre attesteringsordningerne.

Hvad angår bestræbelserne på at fremme de europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG) som middel til at etablere et samarbejde mellem SMV, har Kommissionen foretaget en nærmere undersøgelse af, om de er hensigtsmæssige som middel til at deltage i grænseoverskridende udbudsforretninger. Spørgsmålet blev bl.a. behandlet på Regie-konferencen, som Kommissionen afholdt den 25.-26. marts 1996, og som havde deltagelse af et stort antal EØFG. Som bebudet i det integrerede program til fordel for SMV og håndværksfaget⁽²⁾ har Kommissionen til hensigt at fremlægge konklusionerne af denne konference i en meddelelse, som for øjeblikket er under udarbejdelse.

Mere generelt er det Kommissionens opfattelse, at der kan sikres en effektiv adgang for SMV til udbudsforretninger gennem en række foranstaltninger, der tager udgangspunkt i en tilbundsående analyse af disse virksomheders behov og praktiske muligheder. Denne analyse skal hente inspiration fra resultatet af de overvejelser, der i dette øjeblik igangsættes med udsendelsen af en grøn bog om offentlige indkøb i EU.

⁽¹⁾ EFT L 76 af 23.3.1992.

⁽²⁾ Dok. KOM(96) 329.

(97/C 72/92)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2541/96

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(8. oktober 1996)

Om: Grøn bogen om brugsmodelbeskyttelse i det indre marked

Enkle og forståelige regler for de erhvervsdrivende fremmer den nyskabende aktivitet, sikrer en effektiv beskyttelse af opfindelserne, oplyser samtidig konkurrenterne om den nye udvikling på det tekniske område og sikrer offentliggørelsen af beskyttede opfindelser. På denne måde øges de europæiske firmaers konkurrencedygtighed, og man forfølger det indre markedes primære målsætninger: frie varebevægelser og en konkurrence, der er fri for fordrejninger.

Vil Kommissionen overveje muligheden af, at en centraliseret EU-myndighed eller europæisk myndighed spiller en aktiv rolle med hensyn til bistand, rådgivning og støtte til virksomhederne, navnlig SMV'er, inden for rammerne af de nationale procedurer for ansøgning om registrering af brugsmodelbeskyttelse, og mulighederne for at anvende det digitale edb-sprog på patentsystemet?

(97/C 72/93)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2542/96

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(8. oktober 1996)

Om: Det indre marked

Den industrielle ejendomsret (patenter, mærker, tegninger og brugsmodeller) har en vigtig rolle at spille på EU's indre marked: at fremme nyskabende aktivitet ved at fremme den oprindelige idé's udvikling frem til dens praktiske virkeliggørelse.

Vil Kommissionen garantere beskyttelsen af de »brugsmodeller«, der opfylder kravene om: a) absolut nyhed; b) mulighed for industriel udnyttelse; c) opfindeshøjde i henhold til artikel 56 i patentkonventionen, og, såfremt dette viser sig at være for vanskeligt eller umuligt, i det mindste opfylder kravet om en praktisk industriel fordel i forhold til den tidligere tekniske situation?

(97/C 72/94)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2543/96

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(8. oktober 1996)

Om: Brugsmodelbeskyttelse

Brugsmodeller er registrerede rettigheder, der sikrer en eksklusiv beskyttelse af tekniske opfindelser. Som i forbindelse med et patent kræves det, at tekniske opfindelser for at kunne blive beskyttet opfylder kravet om, at de er nye, og om en vis grad af opfindsomhed (som ofte er mindre end den, der kræves i forbindelse med patenter). Dog gives brugsmodelbeskyttelse i modsætning til patenter uden en forudgående kontrol med, om opfindelsen er ny, og om graden af opfindsomhed. Der er således tale om en beskyttelse, som kan opnås hurtigere og er forbundet med færre omkostninger, men som også giver en mindre retlig sikkerhed. I øjeblikket eksisterer den retlige beskyttelse af brugsmodeller kun på nationalt niveau.

Mener Kommissionen ikke, at det er hensigtsmæssigt med en yderligere uddybning af de beskyttelsessystemer, der supplerer patenter og betegnes som brugsmodebeskyttelse, gennem en mere omfattende integration af de hidtil anvendte bedømmelselementer, ved at de behandles i nøjere tilknytning til manglerne i EU-patentsystemet, der endnu er meget ufærdigt og uensartet i sammenligning med de store konkurrenter USA og Japan?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti
på skriftlige forespørgsler E-2541/96, E-2542/96 og E-2543/96**

(30. oktober 1996)

Kommissionen er enig med det ærede medlem i, at enkle og forståelige regler for de erhvervsdrivende fremmer den nyskabende aktivitet, sikrer en effektiv beskyttelse af opfindelserne og åbner mulighed for, at alle kan informeres herom. Kommissionen offentliggjorde i juli 1995 en grøn bog om brugsmodebeskyttelse i det indre marked⁽¹⁾. I tilknytning hertil blev der gennemført en omfattende høring af interesserede parter, og i oktober 1996 vedtog Parlamentet Anoveros Trias de Bes' betænkning om sagen. Inden Kommissionen foreslår en brugsmodeordning, agter den at drøfte sagen yderligere, især med repræsentanter for de erhvervssektorer, der berøres mest direkte af tekniske innovationer. Det vil i den forbindelse også blive drøftet, hvilke oplysninger om brugsmode modeller der skal videregives til handel og industri. I lyset af nærhedsprincippet er en myndighed på EU-plan ikke nødvendigvis bedst egnet til at besvare de enkelte virksomheders spørgsmål, som ofte vil være af national, regional eller lokal karakter.

Kommissionen kender de forslag, som det ærede medlem fremsætter med hensyn til indholdet af en eventuel fremtidig lovgivning om brugsmode modeller. Allerede i forbindelse med drøftelserne af Anoveros Trias de Bes' betænkning har Kommissionen — primært under drøftelserne heraf i Parlamentets udvalg — givet udtryk for, at den støtter disse forslag.

Patentretten i Europa er allerede harmoniseret i vid udstrækning. Der er sket en tydelig tilnærmelse af de enkelte nationale patentsystemer, efter at medlemsstaterne alle har tiltrådt den europæiske patentkonvention fra 1993 og aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPs-aftalen). Som det imidlertid fremgår af grønbogen om brugsmodebeskyttelse i det indre marked, undersøger Kommissionen i øjeblikket, hvilke muligheder der er for at supplere patentretten med en særlig lovgivning for brugsmode modeller, da tekniske opfindelser ofte kan beskyttes hurtigere og enklere ved en brugsmodebeskyttelse.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 370.

(97/C 72/95)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2554/96

af Miguel Arias Cañete (PPE) til Kommissionen

(8. oktober 1996)

Om: Følger for miljøet som følge af destruktion af overskudsproduktion af frugt og grøntsager

Revisionsretten har i sin årsberetning for regnskabsåret 1994 givet udtryk for sin foruroligelse over de miljøproblemer, der opstår som følge af destruktion af de produkter, der trækkes tilbage fra markedet. Revisionsretten gør opmærksom på, at rådden frugt i mange tilfælde har forurenede arealer og grundvand i en række regioner.

I sit svar til Revisionsretten, udtalte Kommissionen, at den er opmærksom på disse alvorlige miljøproblemer, og at den er i færd med at løse disse ved at finde andre afsætningsmuligheder for disse produkter.

Kan Kommissionen give oplysning om resultaterne af disse undersøgelser samt de eventuelle alternative afsætningsmuligheder for disse produkter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(31. oktober 1996)*

Kommissionen skal henvise det ærede medlem på dens fælles svar på skriftlig forespørgsel E-1901/96, 1902/96 og 1903/96 fra Wolfgang Kreissl-Dörfler ⁽¹⁾. Den kan tilføje, at den nye fælles markedsordning for frugt og grøntsager indeholder følgende bestemmelser:

- producentorganisationerne, som er ansvarlige for tilbagekøb, skal give de nationale myndigheder meddelelse om, hvilke foranstaltninger de har truffet for at sikre, at der tages miljøsyn i forbindelse med tilbagekøb; de nationale myndigheder meddeler disse foranstaltninger til Kommissionen;
- medlemsstaterne skal fastsætte nationale bestemmelser vedrørende udarbejdelse af de betingelser, der skal overholdes i forbindelse med miljøvenlige tilbagekøbsmetoder;
- disse forslag til bestemmelser indsendes til Kommissionen, som kan anmode om ændring inden tre måneder, hvis den konstaterer, at disse projekter ikke gør det muligt at nå målene i EF-traktatens artikel 130 R og i Det Europæiske Fællesskabs femte program for politik og handling i forbindelse med miljøet og bæredygtig udvikling ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT C 60 af 26.2.1997.

⁽²⁾ Dok. KOM(94) 453 endelig udg.

(97/C 72/96)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2555/96**af Ritva Laurila (PPE) til Kommissionen***(8. oktober 1996)*

Om: Den Europæiske Unions narkotikapolitik og kommissær Boninos udtalelse

Kommissær Emma Bonino besøgte for nylig Finland. Hun sagde her i et offentligt fjernsynsinterview, at hun støttede en fuldstændig frigivelse af handelen i det mindste med de mindre farlige stoffer. Udtalelsen har vakt forbløffelse i Finland. Jeg spørger derfor, om dette virkelig er Den Europæiske Unions holdning på det narkotikapolitiske område, og om kommissæren virkelig har denne holdning, samt hvor og hvornår man er blevet enige om denne form for narkotikapolitik?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin*(27. november 1996)*

Kommissionen har ingen beføjelser på det retlige område. Strafferetlige sanktioner i forbindelse med stofkriminalitet henhører derfor under medlemsstaternes kompetenceområde.

Medlemsstaterne er ansvarlige for behandlingen af stofmisbrugere. Fælleskabet kan dog yde støtte til aktioner i medlemsstaterne, der tager sigte på at højne befolkningens sundhedsniveau.

(97/C 72/97)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2558/96**af Riccardo Garosci (UPE) til Kommissionen***(11. oktober 1996)*

Om: Sammenfald mellem Kommissionens initiativer og Parlamentets mødeperioder i Strasbourg og EP-medlemmernes deraf følgende manglende mulighed for at deltage

Europa-Parlamentets mødekalender kendes og udsendes et år i forvejen. Ikke desto mindre afholder nogle generaldirektorater arrangementer og møder navnlig i Bruxelles, hvortil også Europa-Parlamentets medlemmer indbydes (eller kan indbydes) under mødeperioderne i Strasbourg.

Vil Kommissionen oplyse, om Europa-Parlamentets mødekalender også omdeles til dens tjenestemænd, og i tilfælde af, at dette allerede er tilfældet, vil den da oplyse, hvordan det kan være, at de fortsætter med at gennemføre initiativer i den uge i hver måned, hvor Europa-Parlamentet rejser til Strasbourg, hvorved EP-medlemmerne rent faktisk forhindres i at deltage i Kommissionens aktiviteter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(30. oktober 1996)*

Kommissionen kan forsikre det ærede medlem om, at det sender datoerne for Parlamentets plenarmøder i Strasbourg og Bruxelles til de forskellige tjenestegrene, så snart de er godkendt af Parlamentet.

Kommissionen forstår fuldt ud de vanskeligheder, som det ærede medlem omtaler, og den vil igen sørge for at sikre, at tjenestegrene er opmærksomme på, at de skal forsøge at undgå at organisere aktiviteter i Bruxelles samtidig med plenarmøderne, hvis medlemmer af Parlamentet kunne have interesse i at tage del i disse aktiviteter. Der kan imidlertid ikke gives nogen absolut garanti, da visse aktiviteter kan være planlagt, før mødekalenderen er godkendt af Parlamentet, og andre deltageres planlægningskrav kan betyde, at det bliver uundgåeligt at vælge Parlamentets mødeuge.

(97/C 72/98)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2570/96**af Antonio Tajani (UPE) og Riccardo Garosci (UPE) til Kommissionen***(11. oktober 1996)*

Om: Reduktion af IRI's gæld

Da den italienske regering har undladt at etablere kontrolmyndigheden vedrørende telekommunikation, er det umuligt i dag at overholde »Andreatta-Van Miert«-aftalen fra 1993 om reduktion af IRI's gæld.

Den eneste mulige måde at reducere IRI's gæld på er netop en privatisering af STET og Società Autostrade samt af SEAT. Hvis man skulle opgive privatiseringerne, og »Andreatta-Van Miert«-aftalen ikke anvendes, må man foretage nye beregninger af den ydede statsstøtte med samtlige renter, hvilket ville indebære et betydeligt tab for den italienske stat.

Den italienske stat kunne i sin iver efter at privatisere risikere at sælge med tab.

Mener Kommissionen ikke, at:

1. Man bør anmode den italienske stat om øget omhu med hensyn til at træffe passende foranstaltninger med henblik på at kunne overholde »Andreatta-Van Miert«-aftalen?
2. Man bør sørge for, at der i forbindelse med privatiseringerne overholdes grundlæggende regler såsom gennemskuelse.
3. Man bør sørge for at beskytte jobbene i de selskaber, som er lige ved at blive privatiseret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(13. november 1996)*

Den samtale, som kommissæren med ansvar for konkurrencepolitikken havde i Rom den 10. september 1996 med de italienske myndigheder, førte til samme myndigheders faste tilsagn om IRI-sagen.

Kommissionen ville derfor, såfremt den italienske regering formelt måtte ønske at ansøge herom, kunne overveje en forlængelse af den tidsfrist, der er fastsat i aftalen mellem den italienske regering og Kommissionen, til efter 1996 under hensyntagen til markedsvilkårene, da denne mulighed allerede indgår i aftalen.

En betingelse for en sådan forlængelse vil være, at den er kortvarig og begrundet i præcise og realistiske forpligtelser, herunder især med Stet og Autostrade.

Kommissionen skal endvidere føre tilsyn med IRI-datterselskabernes privatiseringsforløb, som må overholde reglerne om ikke-diskriminering og gennemsigtighed.

De italienske myndigheder har forpligtet sig til hurtigt at underrette Kommissionen om deres mere detaljerede privatiseringsplaner.

(97/C 72/99)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2574/96**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(11. oktober 1996)**Om: Sødестoffer i levnedsmidler*

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 94/35/EF om sødестoffer til brug i levnedsmidler (KOM(95)0482) er en ajourføring af de to direktiver, som blev vedtaget i 1994, og en tilpasning af disse til den seneste tekniske og videnskabelige udvikling, hvilket hovedsagelig muliggør anvendelse af sødестoffer, der allerede er tilladte i visse nye kategorier af levnedsmidler.

Finder Kommissionen det ikke ønskeligt, at man i fremtiden, når der blot er tale om tilpasning af en bestemmelse, hører Den Stående Levnedsmiddelkomité, hvis udtalelse for øvrigt skal vedtages med kvalificeret flertal, og at man kun benytter sig af et direktiv i tilfælde af, at der ikke opnås et sådant flertal?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(24. oktober 1996)*

Kommissionen deler fuldt ud det ærede medlems synspunkter.

Sagen er for øjeblikket under overvejelse i Kommissionen. Europa-Parlamentet vil hurtigst muligt blive informeret om ethvert forslag på dette område.

(97/C 72/100)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2575/96**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(11. oktober 1996)**Om: EF-interventioner på fiskeriområdet*

I forbindelse med forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EF) nr. 3699/93 om kriterier og betingelser for EF-strukturinterventioner inden for fiskeri, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter (KOM(95)0627) ⁽¹⁾ har man på grundlag af en vurdering af de omkostninger, tjenesterne tidligere har registreret i forbindelse med denne type operationer, fundet det hensigtsmæssigt at fastsætte et maksimumsbeløb til dækning af sådanne foranstaltninger pr. kalenderår på 200.000 ecu eller 0,5% af den støtte, som er fastsat i finansieringsplanen for hver medlemsstat for det pågældende år.

Den foreslåede grænse på 0,5% synes at være baseret på erfaringer fra et meget kort tidsrum og giver ingen fleksibilitet til at tackle de udsving, som konstateres fra det ene år til det andet.

Mener Kommissionen derfor ikke, at det er hensigtsmæssigt at forhøje FIUF-støttens samlede maksimumsbeløb for hver enkelt medlemsstat og fastsætte det til den højeste af følgende to værdier: 400.000 ecu eller 1,1% af den støtte, der er fastsat i finansieringsplanen for hver medlemsstat for det pågældende år?

⁽¹⁾ EFT C 49 af 20.2.1996, s. 9.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(28. oktober 1996)*

Hvad angår ændringen af Rådets forordning (EF) nr. 3699/93 ⁽¹⁾, som nævnes af det ærede medlem, har Kommissionen rent faktisk ændret sit oprindelige forslag efter grundige drøftelser med Rådet.

Følgelig har Kommissionen hævet maksimumsbeløbet pr. kalenderår til 350 000 ECU eller 0,85% af bevillingen i finansieringsplanen for hver medlemsstat for det pågældende år, jf. artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 965/96 af 28. maj 1996 om ændring af forordning (EF) nr. 3699/93 om kriterier og betingelser for EF-strukturinterventioner inden for fiskeri, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 346 af 31.12.1993.

⁽²⁾ EFT L 131 af 1.6.1996.

(97/C 72/101)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2587/96
af Riccardo Garosci (UPE) til Kommissionen**

(11. oktober 1996)

Om: Ligebehandling med hensyn til kontrakt- og lønforhold af tjenestemænd og lokalt ansatte ved Kommissionens repræsentationer

De lokalt ansatte ved Kommissionens repræsentationer i medlemsstaterne klager over, at de udsættes for forskelsbehandling med hensyn til løn og andre ansættelsesforhold, selv om de varetager samme funktioner og har samme kvalifikationer og uddannelse som Kommissionens tjenestemænd.

De lokalt ansatte udfører det samme arbejde under de samme forhold og med samme arbejdstid som tjenestemændene. Ikke desto mindre er lønforholdene, socialforsikringsordningerne og kontraktvilkårene knyttet til to forskellige ordninger (f.eks. er det kun tjenestemænd, der er dækket af den fælles sygeforsikringsordning).

Med denne forskelsbehandling begrænser Kommissionen sine omkostninger, men samtidig krænker den åbenlyst princippet om ligebehandling inden for Fællesskabets egne institutionelle rammer.

Under henvisning til den igangværende revision af kontrakterne for de lokalt ansatte mener Kommissionen da ikke, at denne forskelsbehandling bør bringes til ophør, og at de lokalt ansatte i det mindste bør sikres samme indtægtsforhold som tjenestemænd, der udfører samme arbejde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(20. november 1996)

Det ærede medlem henviser til, at der ved repræsentationerne på én gang er beskæftiget lokalt ansatte og tjenestemænd, som varetager omtrent de samme funktioner.

De lokalt ansattes arbejdsvilkår er fastsat på grundlag af principperne i artikel 79 ff. i Rådets forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 2615/76 ⁽¹⁾ om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber og de senere ændringer heraf.

Disse principper har gjort det muligt at udarbejde særlige regler for hver medlemsstat med det formål at fastlægge arbejdsvilkårene i nøje overensstemmelse med den nationale lovgivning på området og at være blandt de bedste arbejdsgivere.

Tjenestemænd i kategori C eller D, som er ansat ved repræsentationerne, og hvis arbejdsvilkår følger bestemmelserne i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, vil i henhold til Kommissionens beslutning af 26. april 1989 ⁽²⁾ efter endt tjeneste blive afløst af lokalt ansatte.

For øjeblikket er en arbejdsgruppe i færd med at undersøge, om det vil være hensigtsmæssigt ved hjælp af en ny rammelov at harmonisere visse arbejdsvilkår for samtlige lokalt ansatte ved repræsentationerne i Fællesskabet. Rammeloven skulle suppleres med særlige arbejdsvilkår for hvert enkelt tjenestested under hensyntagen til de lokale forhold. Den vil ligeledes gøre det muligt at indføre en karrierestruktur, som er tilpasset de funktioner, der varetages af det lokale personale i henhold til vilkårene for øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber. Drøftelserne af disse spørgsmål foregår med fast deltagelse af personalerepræsentanterne.

⁽¹⁾ EFT L 299 af 29.10.1976.

⁽²⁾ SEK(89) 662.

(97/C 72/102)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2589/96
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen**

(11. oktober 1996)

Om: Rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling

Der er fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anden tilpasning af afgørelse nr. 1110/94/EF (som tilpasset ved afgørelse xx/96/EF) om fjerde rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstrationsaktioner (1994-1998) (KOM(96)0012) ⁽¹⁾. Det fjerde rammeprogram vedtoges endeligt den 26. april 1994.

Det er skuffende, at de nye forslag ikke rummer en ny foranstaltning, der kan øge de små og mellemstore virksomheders deltagelse, i betragtning af at disse virksomheder yder et væsentligt bidrag til oprettelsen af nye arbejdspladser i Europa. Vil Kommissionen oprette en horisontal task force for små og mellemstore virksomheder, der skal koordinere de forskellige politiske initiativer og redskaber, der medvirker til udviklingen og styrkelsen af de små og mellemstore virksomheders teknologiske og innovative potentiale?

(¹) EFT C 115 af 19.4.1996, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson

(15. november 1996)

Under det fjerde rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (FTU) gennemføres der teknologistimulerende foranstaltninger beregnet for små og mellemstore virksomheder (SMV) fælles for 10 forskningsprogrammer. Disse foranstaltninger tager sigte på at øge og lette små og mellemstore virksomheders deltagelse i Fællesskabets forskningsprojekter. De består i:

- en forundersøgelingspræmie, som kan være på op til 45 000 ECU og dække højst 75% af omkostningerne ved forberedelsen af et forskningsprojekt (gennemførlighedsundersøgelse, bedre indkredsning af projektet, kontrol af fornyende karakter, forudgående markedsundersøgelser, søgning af partnere)
- forskningssamarbejdsprojekter (CRAFT), som skal gøre det muligt for SMV, som ikke eller kun i ringe grad råder over egne FTU-midler, at overlade forskningen i »underentreprise« til organer, der råder over sådanne forskningsmidler, idet de endelige resultater tilfalder SMV.

For disse foranstaltninger gælder der en række særlige gennemførelsesbestemmelser, så som åbne og permanente indkaldelser af forslag, forelæggelse af forslag et enkelt sted fælles for de ti pågældende programmer, anvendelse af oplysningsbrochurer og forenklede skemaer fælles for de ti programmer samt regelmæssige bedømmelser fire gange om året med svar inden for tre måneder.

Kommissionen har oprettet en tværgående koordineringsafdeling til samordning af disse foranstaltninger (Afdelingen for Koordinering SMV). Formålet med task force drejer sig navnlig om koordinering. Da der findes en afdeling for SMV-koordinering, er det ikke nødvendigt at oprette nogen task force.

Derimod påtænkes det, i samme ånd som i det ærede medlems forslag, og som nævnt i meddelelsen om »Forske for Fremtiden«, at indføre en tværgående aktion under det femte rammeprogram, som skal lette adgangen for en lang række SMV til alt forskningsarbejdet og resultaterne herfra, ved at indføre én enkelt og enkel ramme herfor og ved at udbygge forskellige teknologioverførselsordninger.

Kommissionen har til hensigt snarest at udbygge dette begreb som led i en første handlingsplan for innovation i Europa til opfølgning af opfordringen fra Det Europæiske Råds møde i Firenze.

(97/C 72/103)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2592/96

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(11. oktober 1996)

Om: Handicappede

Selv om de handicappede udgør 10% af befolkningen i EU, er der i Maastricht-traktaten ingen særlig omtale af handicap eller af den sociale, kulturelle, erhvervs-mæssige eller økonomiske forskelsbehandling, der følger heraf. Under henvisning til den igangværende regeringskonference bedes Kommissionen derfor svare på, om den vil arbejde for, at

1. den snævert økonomiske og finansielle dimension i Maastricht-traktaten suppleres med en foranstaltning, der først og fremmest skal opgradere socialpolitikken navnlig over for de mest udsatte grupper, hvilket er et emne, der ellers allerede er omtalt i artikel 2 i protokollen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er vedlagt traktaten?
2. der foretages ændringer i traktaten med det formål at sikre lige muligheder og med særlig omtale af de handicappedes forhold, navnlig hvad angår retten til bistand, arbejde, genoptræning og reintegrering i samfundet?
3. aftalen om socialpolitik indføres i traktaten for at styrke de europæiske institutioners troværdighed og sikre, at integrationen og den økonomiske udvikling i Europa ledsages af et passende socialt aspekt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer*(5. november 1996)*

Kommissionen opfordrer til, at der i EF-traktaten indføres almindelige bestemmelser om forbud mod enhver form for diskrimination, inkl. diskrimination begrundet i et handicap, inden for traktaternes anvendelsesområder.

I den forbindelse er det Kommissionens opfattelse, at protokol nr. 14 om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er knyttet som bilag til traktaten, bør indføres heri og udvides ved:

- en tilføjelse af nogle særlige bestemmelser om forbud mod enhver form for diskrimination i forbindelse med beskæftigelse, arbejdsvilkår og bekæmpelse af social udstødning;
- en forbedring af beslutningsprocessen, så Fællesskabets indsats bliver mere effektiv og demokratisk på disse områder.

Kommissionen vil arbejde videre på sagen under forhandlingerne, som skal føre til en revision af traktaten.

(97/C 72/104)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2593/96**af Paul Rübig (PPE) til Kommissionen***(11. oktober 1996)*

Om: Budgettet for deltagelse i dialogen mellem arbejdsmarkedets parter (UNICE, CEEP og ESF)

Med ikrafttrædelsen af den sociale protokol i bilaget til Maastricht-traktaten blev der foretaget en omdefinering af de europæiske arbejdsmarkedsparter UNICE's, CEEP's og EFS' rolle. Der kan således indgås europæiske kollektivoverenskomster, som derefter får lovkraft ved en rådsafgørelse. I den forbindelse får arbejdsmarkedsparterne godtgjort deres omkostninger for deltagelse i møderne.

1. Hvor stor er denne godtgørelse?
2. Ydes der ud over denne godtgørelse finansielle bidrag fra fællesskabsbudgettet til de europæiske arbejdsmarkedsparter UNICE, CEEP og ESF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(28. november 1996)*

1. Inden for rammerne af gennemførelsen af aftalen om socialpolitikken i bilaget (protokol nr. 14) til EF-traktaten hører Kommissionen regelmæssigt en lang række organisationer (ca. 30) om Fællesskabets forslag på det socialpolitiske område.

Efter en af disse høringer er der indtil nu gennemført én europæisk forhandling. Det drejer sig om den om forening af familielivet og arbejdslivet, hvor Sammenslutningen af Industri- og Arbejdsgiverorganisationer i De Europæiske Fællesskaber (UNICE), Det Europæiske Center for Offentlige Virksomheder (CEEP) og Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation (EFS) indledte en forhandling, som efter syv møder, der fandt sted mellem juli og november 1995 med gennemsnitligt ca. 40 deltagere, mandede ud i en aftale om forældreorlov.

Godtgørelsen til deltagere, der kom rejsende til Bruxelles, dækkede rejseudgifter på økonomiklasse og et fast beløb på 110,92 ECU pr. dag.

2. Bortset fra ovennævnte godtgørelser er der ikke på Fællesskabets budget fastsat nogen specifik støtte til UNICE, CEEP eller CES i forbindelse med ovennævnte møder.

Kommissionen minder det ærede medlem om, at de eksisterende budgetkonti (1996) med sigte på fremme af den sociale dialog, erhvervsuddannelse eller information af arbejdsmarkedets parter er følgende: B3-4000, B3-4001, B3-4002, B3-4003, B3-4004 og B3-4005.

(97/C 72/105)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2605/96**af Paul Lannoye (V) til Kommissionen**

(11. oktober 1996)

Om: Indvirkning på miljøet af det såkaldte Transhennuyère-projekt, som har til formål at standse overudnyttelsen af Pecq-Roubaix-grundvandsreservoiret gennem overførsel af vand fra bl.a. Péruwelz-Seneffe-grundvandsreservoiret som led i mål 1-H

I den hensigt at standse den systematiske overudnyttelse af Pecq-Roubaix-grundvandsreservoiret, hvor den årlige udvinding i 1990 nåede op på 78 mio m³ mod en naturlig tilførsel på skønsmæssigt 57 mio m³ om året, er der i forbindelse med Transhennuyère-projektet planlagt udvindinger fra Péruwelz-Seneffe-grundvandsreservoiret.

Men Péruwelz-Seneffe-grundvandsreservoiret er artesisk i et område, som omfatter kommunen Péruwelz og de belgiske og franske nabokommuner. I denne grænseregion findes der således et stort antal kilder, vådområder og enge, som danner de særegne landskaber og biotoper. Regionen, som ligger over Péruwelz-Seneffe-grundvandsreservoiret, tæller i øvrigt flere fredede områder:

- det fredede domæne »Mer de sable« i kommunen Beloeil, som den vallonske region ligeledes har foreslået til Natura 2000,
- det beskyttede område for vilde fugle i Bassin de la Haine (jf. direktiv 79/409) ⁽¹⁾ i kommunerne Péruwelz, Bernissart, Beloeil, m.fl.,
- i Frankrig fortsætter dette område i naturparken omkring Scarpe og Escaut.

I henhold til de oplysninger, jeg er i besiddelse af, er der risiko for, at udvindinger fra Péruwelz-grundvandsreservoiret kan udtømme kilderne og udtørre vådområderne med sandsynlige negative følger for biotoper og landskaber.

Jeg er således af den opfattelse, at dette projekt, som er opført i bilag II til direktiv 85/337 ⁽²⁾ bør gøres til genstand for en vurdering af indvirkningen på miljøet, og at oplysningerne herom i overensstemmelse med artikel 7 i direktiv 85/337 bør forelægges de berørte franske myndigheder.

Kan Kommissionen tilslutte sig, at den positive udtalelse fra GD XI, som er afgivet på grundlag af en kortfattet og ufuldstændig evaluering, bør tages op til fornyet overvejelse, og at de franske myndigheder bør underrettes om projektets indhold?

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

(97/C 72/106)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2617/96**af Paul Lannoye (V) til Kommissionen**

(14. oktober 1996)

Om: Støtte til Transhennuyère-projektet som skal stoppe overudnyttelsen af Pecq-Roubaix-grundvandsreservoiret (PR) gennem overførsel af vand fra bl.a. Péruwelz-Seneffe-grundvandsreservoiret (PS) som led i mål nr. 1-Hainaut

Overudnyttelsen af PR-reservoiret går tilbage til begyndelsen af 1900-tallet. I 1971 lå udvindingerne på 65 Mm³/år; i 1990 nåede de op på 78 Mm³/år med en naturlig tilførsel på skønsmæssigt 57 Mm³/år. På intet tidspunkt har de belgiske myndigheder forsøgt at bevare dette grundvandsreservoir gennem en rational anvendelse af vandet.

I 1990 pålagde den vallonske regions regerende myndighed ministeren for vandforsyning at rette de nødvendige henvendelser for snarest at istandsætte en trilateral konference (Vallonien, Flandern og Frankrig) med henblik på en optimal forvaltning af det kul- og kalkholdige grundvandsreservoir. Denne afgørelse er aldrig blevet fulgt op. Planerne om udvindinger fra PS-reservoiret tager således ikke udgangspunkt i nogen form for strategi for rational forvaltning af vandreserverne. Der er ikke foretaget undersøgelser af efterspørgslen, som kan afdække muligheder for at nedbringe forbruget af vand inden for de forskellige berørte industrisektorer (mere effektive metoder, lukkede kredsløb) samt mulighederne for at nedbringe spild i fordelingsnettet.

EF-støtten til Transhennuyère-projektet som led i mål nr. 1 indebærer således ikke en modernisering af gældende praksis for så vidt angår anvendelse af naturressourcerne, men opvejer blot de belgiske myndigheders manglende indsats ved at overføre de risici, der er forbundet med overudnyttelse, til et andet grundvandsreservoir i en anden region. Péruwelz-regionens muligheder for økonomisk udvikling er således truede. Der foreligger ingen

undersøgelse af indvirkningerne på miljøet, hvorfor det ikke er muligt at fastslå, hvilke følger udvindingerne fra PS-grundvandsreservoiret vil få for de mange kilder og vådområder i området. En udtørring heraf vil være katastrofal for de planlagte udviklingsprojekter, som tager sigte på at udnytte landskaber og biotoper med henblik på øget turisme i denne grænseregion.

Erkender Kommissionen på denne baggrund, at støtten til Transhennuyère-projektet er ubegrundet og endog i modstrid med retningslinjerne for regionalpolitikken?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies
på skriftlige forespørgsler E-2605/96 og E-2617/96**

(8. november 1996)

Kommissionen kan oplyse det ærede medlem om, at den har genbehandlet Transhennuyère-projektet, som skal modvirke overudnyttelsen af Pecq-Roubaix-grundvandsreservoiret, under hensyntagen til projektets miljøindvirkning på Péruwelz-zonen.

Da denne investering er kompliceret, har Kommissionen efter et første teknisk møde med de ansvarlige i den vallonske region anmodet om supplerende oplysninger for at kunne fastlægge en endelig holdning til projektet.

Kommissionen har meddelt de regionale vallonske myndigheder, at EFRU's medfinansiering af dette projekt for øjeblikket er suspenderet.

(97/C 72/107)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2607/96
af Raymonde Dury (PSE) til Kommissionen**

(11. oktober 1996)

Om: Dyreforsøg

I henhold til direktiv 86/609/EØF ⁽¹⁾ om dyr, der anvendes til forsøg, bør der ikke udføres forsøg, hvis det er praktisk muligt og forsvarligt at opnå de ønskede resultater ved hjælp af andre acceptable videnskabelige metoder, som ikke indebærer anvendelse af dyr.

Mange tusind primater sendes fortsat til Europa fra Indonesien, Filippinerne, Kina, Ile Maurice og Barbados. 80% af disse dyr dør inden de når bestemmelsesstedet. Ofte eksisterer der in vitro-teknikker, som gør det muligt at opnå tilsvarende resultater, men disse er mere tidskrævende og dyrere end anvendelsen af aber.

Kan Kommissionen oplyse, om argumentet om forsøgenes varighed og pris, som anføres fra virksomhedernes og forskernes side, udgør en acceptabel begrundelse for at fravige fra ovennævnte direktiv?

⁽¹⁾ EFT L 358 af 18.12.1986, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(13. november 1996)

Ifølge artikel 7, stykke 2, i Rådets direktiv 86/609/EØFSSSS ⁽¹⁾ må forsøg med dyr ikke udføres, hvis der på rimelig og praktisk måde kan benyttes en anden videnskabeligt tilfredsstillende metode, som ikke medfører anvendelse af dyr, for at opnå de tilstræbte resultater.

Anvendelsen af primater (bortset fra mennesker) anses for at være af afgørende betydning inden for biomedicinsk forskning. Antallet af anerkendte, alternative metoder er endnu utilstrækkeligt.

Kommissionen råder ikke over oplysninger om dødeligheden blandt dyrene under transporten og kan derfor ikke udtale sig om de 80%, som det ærede medlem har nævnt.

⁽¹⁾ EFT L 358 af 18.12.1986, s. 1.

(97/C 72/108)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2614/96**af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V) til Kommissionen***(14. oktober 1996)*

Om: Kommissionens kontrol med oparbejdningsanlægget i Cap de la Hague

I svaret på skriftlig forespørgsel E-0565/96 og E-0566/96 ⁽¹⁾ kommer Kommissionen ind på farerne i forbindelse med oplagring og oparbejdning af radioaktive stoffer i oparbejdningsanlægget i Cap de la Hague. Først når »der er foretaget en grundig undersøgelse, er det muligt at bedømme« de her truffede kontrolforanstaltninger, hedder det. Og der fortsættes: »Anlægget i la Hague er indeholdt i det tilsynsprogram, Kommissionen har opstillet i henhold til Euratom-traktatens artikel 35, og der er planlagt kontrol i 1996.«

1. Hvornår fandt den undersøgelse sted, som Kommissionen nævnte? Hvornår nøjagtigt finder den sted, såfremt det endnu ikke er sket?
2. Hvilke installationer skal kontrolleres, og hvem nøjagtigt foretager dette tilsyn?
3. Agter Kommissionen at stille de indsamlede data til Europa-Parlamentets rådighed? I bekræftende fald hvornår? I benægtende fald hvorfor ikke?

I svaret på ovennævnte forespørgsler beskriver Kommissionen endvidere uoverensstemmelser mellem de oplysninger, pressen fremlægger om omfanget af jod-129-forureningen, og de oplysninger, Kommissionen har fået forelagt af den franske regering. Resultaterne af målinger foretaget af et uafhængigt laboratorium har Kommissionen imidlertid ikke haft adgang til.

4. Agter Kommissionen herefter i forbindelse med sine undersøgelser at efterkontrollere oplysningerne ved selv at indsamle data?

⁽¹⁾ EFT C 217 af 26.7.1996, s. 72.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(7. november 1996)*

1. Kommissionen har i medfør af Euratom-traktatens artikel 35 gennemført et kontrolbesøg i La Hague i Frankrig i tidsrummet fra den 22. til og med den 26. juli 1996.
2. De anlæg, der blev kontrolleret, var i første række anlæg, der direkte har tilknytning til radioaktiviteten i området, herunder navnlig anlæggene i nærheden af genoparbejdningsanlægget for bestrålet nukleært brændsel, som drives af Compagnie générale des matières nucléaires (Cogema), og af Centre de stockage de déchets radioactifs de la Manche (CSM), som drives af Agence nationale pour la gestion des déchets radioactifs (Andra). Kontrolforanstaltningerne vedrørende gasformige og væskeformige udledninger fra disse virksomheder blev ligeledes tilset i forbindelse med en nærmere vurdering af deres indvirkning på det omgivende miljø.
3. For øjeblikket er udarbejdelsen af den tekniske rapport om kontrolbesøget endnu ikke færdig. Denne rapport er et arbejdsdokument.

Der er opnået enighed med medlemsstaterne om, at Kommissionens vigtigste bemærkninger, når den tekniske rapport er færdig, kan sendes til andre berørte medlemsstater samt til Europa-Parlamentet, såfremt der anmodes herom. De nationale myndigheders bemærkninger vedføjtes i så fald til sagen.

Desuden forpligter Kommissionen sig til løbende og generelt at holde Rådet og Parlamentet underrettet om det fortsatte forløb af dens kontrolprogram. En sådan meddelelse skal efter planerne gives i 1997.

4. Kommissionen havde allerede fra de franske myndigheder fået alle de disponible oplysninger stillet til rådighed vedrørende indholdet af jod-129, især i regionens græs og mælken herfra. I mellemtiden har Kommissionen ligeledes fået tilvejebragt den rapport, der var udarbejdet af et forskningscenter, som havde gennemført en uafhængig målekampagne. Det skal bemærkes, at de uafhængige målinger ikke vedrørte den samme form for prøvetagning og at det derfor ikke er muligt at sammenligne resultaterne. Den konklusion, der er draget i svaret på skriftlig forespørgsel nr. E-565/96 og nr. E-566/96 ⁽¹⁾ fra Fr. Plooij-van Gorsel vedrørende de sundhedsmæssige følgevirkninger af disse oplysninger, gælder stadig.

Som led i kontrolbesøgene har Kommissionen naturligvis ofret særlig opmærksomhed på de anvendte metoder til måling af jod-129, og den kunne konstatere, at de var effektive.

⁽¹⁾ EFT C 217 af 26.7.1996.

(97/C 72/109)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2615/96**af Edward Kellett-Bowman (PPE) til Kommissionen***(14. oktober 1996)*

Om: Retsstatus for rejseledere i EU

Er Kommissionen klar over, at rejsearrangører eller rejseledere, der er ansat af rejseselskaber, som organiserer sluttede grupperejser gennem flere af de europæiske lande og som ledsager gruppen fra begyndelsen til slutningen samt yder bistand og giver oplysninger om de lande der besøges, forfølges og somme tider arresteres for at udføre deres job?

I større byer og under mellemstop overlader de gruppen til en lokal turistguide; i mindre byer eller under korte mellemstop giver rejselederen selv turisterne basisoplysninger.

I Østrig, Italien og Frankrig bliver disse rejseledere imidlertid fjernet fra deres job og somme tider arresteret og beskyldt for at udføre det job, som en lokal turistguide med licens bør udøve.

Hvad agter Kommissionen at gøre for at sikre, at rejseselskaber/rejseledere ikke længere forfølges af politiet og kan udøve deres job?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(18. november 1996)*

Det fremgår ikke klart af spørgsmålet, om det ærede medlem henviser til hindringer, som rejseledere eller turistførere kommer ud for. Der er nemlig tale om to komplementære erhverv, der dog er forskellige.

Udøvelse af virksomhed som rejseleder er underkastet bestemmelserne i direktiv 75/368/EØF⁽¹⁾, hvorefter virksomhed som rejseleder kan udøves i en medlemsstat, selv om den pågældende ikke er i besiddelse af de i denne medlemsstat krævede faglige kvalifikationer. Ifølge direktivet skal værtslandet anerkende den professionelle erfaring, som er opnået i en anden medlemsstat, og som er dokumenteret ved en attest udstedt af hjemlandets kompetente myndighed. Men hvis virksomheden kun udøves midlertidigt, skal direktivets bestemmelser fortolkes med den fornødne fleksibilitet, netop fordi virksomheden har midlertidig karakter. Kommissionen er for øjeblikket i færd med at undersøge situationen i Italien og har i den forbindelse intervenseret over for de italienske myndigheder. Kommissionen er villig til at undersøge enhver klage, hvor der er tale om uberettigede hindringer. Direktiv 75/368/EØF finder ikke anvendelse på turistførere, som udtrykkeligt er udelukket for direktivets anvendelsesområde.

EF-Domstolen har i turistførerdommene⁽²⁾ fastslået, at fri udveksling af tjenesteydelser ikke er til hinder for et krav om, at turistfører skal være i besiddelse af en autorisation, når de rejser med en lukket turistgruppe fra en anden medlemsstat, og der er tale om rundvisninger på andre steder end museer og historiske bygningsværker, hvor det kræves, at der er en særlig faguddannet turistfører til stede. Da autorisationen er et dokument, der attesterer, at den pågældende turistfører i hjemlandet, kan det være nyttigt, da det dokumenterer ret til at drage fordel af den pågældende retspraksis.

Det af det ærede medlem rejste spørgsmål er Kommissionen bekendt. For det første er den jævnlig i kontakt med de relevante fagorganisationer (rejseførere, rejseledere og rejsearrangører). For det andet har Kommissionen indledt overtrædelsesprocedurer over for Frankrig og Italien i henhold til EF-traktatens artikel 171. Kommissionen har konstateret, at der i disse to medlemsstater er positive lovgivningstiltag i gang, idet der er blevet vedtaget nye bestemmelser som konsekvens af turistførerdommene. Hvad angår Østrig, er Kommissionen for øjeblikket ved at undersøge den østrigske lovgivning, og den vil ikke undlade i givet fald at skride ind på grundlag af traktatens bestemmelser.

I øvrigt viderefører Kommissionen sine kontakter med medlemsstaterne og de berørte fagorganisationer med henblik på at finde en praktisk løsning på de problemer, der opstår i forbindelse med den fri bevægelighed for disse erhvervsgrupper.

Kommissionen skal gøre det ærede medlem opmærksom på, at EF-traktatens artikel 59 (om fri udveksling af tjenesteydelser), der har direkte virkning, tillægger borgerne rettigheder, som de nationale myndigheder skal respektere, og borgerne kan endog påberåbe sig dem, før de nødvendige bestemmelser er indføjnet i den nationale lovgivning.

Rejseførere kan således henvende sig til de nationale myndigheder, dersom de støder på problemer i forbindelse med udøvelsen af deres erhverv, dog således at deres ret til præstere tjenesteydelser er begrænset via den ovennævnte undtagelser, der gælder for museers og historiske bygningsværkers vedkommende.

(¹) Rådets direktiv af 16. juni 1975 — EFT L 167 af 30.6.1975.

(²) Dom af 26.6.1991, sag C 154/89, Frankrig, Sml. 1991, s. 659 og sag C 180/89, Italien, Sml. 1991, s. 709.

(97/C 72/110)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2616/96
af Graham Watson (ELDR) til Kommissionen

(14. oktober 1996)

Om: Politik vedrørende generiske farmaceutiske produkter

Hvilke foranstaltninger iværksætter Kommissionen for at tilskynde til anvendelsen af generiske farmaceutiske produkter, som Parlamentet under afstemningen den 16. april 1996 anså for vigtigt for EU's industripolitik, og gør Kommissionen nogen foranstaltninger for at gennemføre denne henstilling fra Parlamentet, navnlig med henblik på at tillade afprøvning og registrering af generiske farmaceutiske produkter, inden patentet udløber?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(4. november 1996)

Kommissionens industripolitik har altid været at fremme den frie konkurrence og gennemsigtigheden. I overensstemmelse hermed erkendes det i Kommissionens meddelelse fra 1994 om retningslinjer for industripolitikken inden for lægemiddelsektoren (¹) at en indsats for bedre markedsgennemsigtighed vil fremme konkurrencen mellem mange forskellige kilder, herunder generisk medicin.

I de seneste år er der gennemført en stadig mere omfattende beskyttelse af intellektuel ophavsret i Fællesskabet, mens der samtidig i takt med, at læger, apotekere og patienter er blevet stadig mere velorienteret, har været en stor vækst inden for den 'generiske' sektor.

Det står dog ikke klart, om ændringer af de regler, der bestemmer de tilladte foranstaltninger inden patenters udløb, kan påvirke udnyttelsen af disse lægemidler. Brugen af generiske lægemidler afhænger i overvejende grad af, hvilke prisfastsættelsesstrukturer der gælder i de enkelte medlemsstater.

Problemet er at opnå et sådant beskyttelsesniveau for intellektuel ophavsret, der er nødvendigt med henblik på at anspore til at udvikling af helt nye lægemidler for patienter opmuntres. Dette gøres ved at støtte EU's innovative industri samtidig med at der tages hensyn til producenter af generisk medicin, navnlig hvad angår konkurrenter i tredjelande. Dette må løbende tages op til behandling set i lyset af den økonomiske og lovgivningsmæssige udvikling overalt i verden, herunder ikke mindst den ventede afgørelse fra Domstolen med hensyn til fortolkningen af de nugældende bestemmelser. Set i lyset af Domstolens afgørelse og Kommissionens kommende undersøgelse af generisk medicin er det Kommissionens agt at fremsætte forslag til en politik, hvorunder der tages skyldigt hensyn til alle parter i sagen.

(¹) Dok. nr. KOM(93) 718.

(97/C 72/111)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2623/96
af Gerardo Fernández-Albor (PPE) til Kommissionen

(15. oktober 1996)

Om: Kommissionens manglende initiativ ved ikke at fremsætte noget forslag til fælles aktion inden for rammerne af FUSP

Europa-Parlamentet har i sin beslutning A4-0175/96 beklaget, at Kommissionen til trods for beføjelserne i TEU og navnlig i artikel J.8, stk. 3, ikke har forelagt Rådet noget forslag til fælles aktion.

Som Europa-Parlamentet har gjort klart ved flere lejligheder, mener det, at det er politisk vigtigt, at Kommissionen gør brug af denne initiativret på områder, hvor der hovedsageligt er forudset procedurer af mellemstatslig karakter.

Kommissionen bedes oplyse, hvad der er årsagen til dens inaktivitet på dette område, og hvilken betydning, den tillægger udøvelsen af den initiativret, som ifølge artikel J.8, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union tilkommer Kommissionen.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek

(25. november 1996)

Under drøftelsen den 17. juli 1996 af beslutning A4-0175/96 bekræftede Kommissionen, at den også fremover vil gøre brug af sin initiativret inden for rammerne af artikel J8, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union.

Arten af de initiativer, som Kommissionen tager inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), er forskellig fra den, der præger de forslag, den stiller inden for rammerne af Fællesskabet, hvor den råder over en eksklusiv initiativbeføjelse.

Dog opfylder Kommissionen i fuldt omfang den funktion, der er skildret i artikel J5, stk. 3, og i J8, stk. 3, ved at bidrage til arbejdet i FUSP-arbejdsgrupperne under Rådet, og ved at fremlægge forslag på dette område.

Desuden tilstiller Kommissionen Rådet og Parlamentet en lang række dokumenter, der indeholder samlede analyser og initiativer vedrørende forskellige politiske, økonomiske og handelsmæssige spørgsmål vedrørende forbindelserne til tredjelande.

(97/C 72/112)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2626/96

af Ulf Holm (V) til Kommissionen

(15. oktober 1996)

Om: Initiativ til begrænsning af tobaksrygning

I USA har Bill Clinton indledt en storstilet indsats for at begrænse tobaksrygning. Den 23. august blev der præsenteret en ny tobakslov, som indebærer strengere regler for tobaksreklamer og -salg. I loven forbydes bl.a. reklamer inden for en afstand på 300 meter fra skoler, og desuden skal reklamerne være i sort-hvid og uden billeder. Købere under 27 år skal legitimere sig for at kunne købe tobaksvarer. Dette har til formål at afholde børn og unge fra at begynde med at ryge. Allerede tidligere har de fleste delstater indført stærke beskyttelsesforholdsregler for folk, som ikke vil udsættes for røg på arbejdspladsen.

1. Er Kommissionen på nuværende tidspunkt i gang med at udarbejde forslag, som tilsigter en begrænsning af tobaksrygningen i EU?

2. Er det foreneligt med reglerne i det indre marked, at enkelte medlemsstater af sundhedsmæssige årsager indfører totalforbud mod tobaksreklamer samt aldersgrænser for køb af tobaksvarer, så længe disse regler gælder samtlige fabrikanter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(15. november 1996)

Begrænsning af tobaksrygning på fællesskabsplan er primært koncentreret i »Europa mod kræft«-programmet. Parlamentets og Rådets afgørelse om den tredje handlingsplan (1) for en kræftforebyggende fællesskabsindsats identificerer forebyggelse af rygning som et prioriteret område, eftersom en tredjedel af alle kræfttilfælde skyldes rygning. I Fællesskabet skønnes det, at tobaksrygning er årsag til 500.000 dødsfald om året. Kommissionen giver derfor under gennemførelsen af handlingsplanen for kræftbekæmpelse spørgsmålet om forebyggelse af rygning en fremskudt plads.

I spørgsmålet om tobaksreklamer vil det være det ærede medlem bekendt, at Kommissionens ændrede forslag om dette ⁽²⁾ for tiden drøftes i Rådet. Hensigten med dette forslag er at fjerne handelshindringer på det indre marked, herunder sådanne hindringer, som nationale forbud mod reklamer kan give anledning til. Kommissionen er forpligtet til i henhold til artikel 100(a) i EF-traktaten at tage et højt beskyttelsesniveau som udgangspunkt for sine forslag om sundhed, sikkerhed, miljø- og forbrugerbeskyttelse. Derfor indeholder det pågældende forslag et næsten fuldstændigt forbud mod tobaksreklamer.

(1) EFT L 95 af 16.4.1996.

(2) EFT L 129 af 21.5.1992.

(97/C 72/113)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2629/96

af Michl Ebner (PPE) til Kommissionen

(15. oktober 1996)

Om: Handlingsprogram for mindretal

Agter Kommissionen, på baggrund af den virksomhedsberetning, den har udarbejdet i februar 1994 om fremme af mindretal, også fremover at udarbejde et handlingsprogram for mindretalssprog og -kulturer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson

(29. november 1996)

Over budgetpost B3-1006 har Kommissionen siden 1983 ydet støtte til initiativer til fremme og bevarelse af regional- og mindretalssprog og -kulturer i Fællesskabet. I den forbindelse udarbejdes der ultimo 1996 en aktivitetsrapport om Kommissionens indsats på dette område i perioden 1994-1996.

Kommissionen vil i øvrigt undersøge mulighederne for at videreføre sin indsats for på den måde at sikre et Fællesskab, som respekterer sproglige og kulturelle forskelle. Kommissionen har derfor allerede via et åbent udbud anmodet om, at der foretages en evaluering.

(97/C 72/114)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2631/96

af David Bowe (PSE) til Kommissionen

(15. oktober 1996)

Om: Anvendelse af kloakslam til landbrugsjord

Kan Kommissionen venligst oplyse, på hvilke betingelser den vil acceptere anvendelse af kloakslam til landbrugsjord? Agter Kommissionen at fastsætte nogen europæiske normer for anvendelse af slam, enten i flydende eller tørret form, til landbrugsformål eller andre formål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(7. november 1996)

Anvendelse af spildevandsslam i landbruget er omfattet af rådsdirektiv 86/278/EØF om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg ⁽¹⁾, som bl.a. fastsætter grænseværdier for indholdet af tungmetaller i jorden og i slammet samt for de årlige mængder tungmetaller, der må tilføres jorden.

(1) EFT L 181 af 4.7.1986, s. 6.

(97/C 72/115)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2647/96
af Hilde Hawlicek (PSE) til Kommissionen***(15. oktober 1996)*

Om: Østrigske unges deltagelse i EU's uddannelsesprogrammer

Der findes en undersøgelse blandt østrigske unge, der viser, at interessen i europæiske udvekslings- og uddannelsesprogrammer er steget stærkt.

Hvor mange unge fra Østrig har deltaget i europæiske uddannelsesprogrammer inden Østrigs tiltrædelse af EU, dvs. inden den 1.1.1995, og hvor mange unge har deltaget siden tiltrædelsen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson*(29. november 1996)*

I perioderne 1992/1993 og 1994/1995 gennemførte 4773 unge østrigere et studieophold inden for rammerne af Erasmus-programmet ved et universitet i et andet deltagerland. I perioderne 1995/1996 og 1996/1997 deltog 6203 unge østrigere i samarbejds- og mobilitetsaktioner under Socrates-programmet.

På det erhvervsuddannelsesmæssige område deltog 743 unge østrigere i anbringelses- og udvekslingsaktioner under Leonardo da Vinci-programmet i 1995, og 1996 forventes ca. 570 at drage fordel af sådanne aktioner. I perioden 1990-1994 modtog 769 unge universitetsstuderende og -kandidater fra Østrig fællesskabsstøtte under det tidligere Comett-program med henblik på at blive placeret i en virksomhed i udlandet.

(97/C 72/116)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2652/96
af Jacques Donnay (UPE) til Kommissionen***(15. oktober 1996)*

Om: Kampen mod narkohandel — Varekontrol

Det irske formandskab for Rådet for Den Europæiske Union har erklæret, at kampen mod narkohandel er et af dets vigtigste prioriterede områder.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen konkret at træffe i den forbindelse, så det sikres, at kontrollen af varecontainere ved samtlige Unionens eksterne grænser, bl.a. i de store havne, gennemføres til punkt og prikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin*(15. november 1996)*

Kommissionen har ingen retlige beføjelser til at håndhæve loven og kan derfor ikke træffe foranstaltninger til at forstærke kontrollen med containere ved Unionens ydre grænser. Dette spørgsmål er indeholdt i Den Europæiske Unions handlingsplan for narkotikabekæmpelse, som blev godkendt af Det Europæiske Råd på mødet i Madrid, og som for øjeblikket behandles i Rådet. Der vil blive udarbejdet en evalueringsrapport til Det Europæiske Råds møde i Dublin.

(97/C 72/117)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2657/96
af Gerhard Schmid (PSE) til Kommissionen***(15. oktober 1996)*

Om: Et strukturkrisekartel for den europæiske porcelænsindustri

Siden 1992 har den tyske porcelænsindustri mistet mere end 5.000 arbejdspladser. En lignende udvikling gør sig gældende også i andre medlemsstater. Lavprisimport fra det østlige Asien og de østeuropæiske lande spiller i denne sammenhæng en stor rolle.

1. Vil Kommissionen også for 1997 støtte indførelsen af et kontingent for porcelænsimporten fra Kina? I benægtende fald hvorfor ikke?
2. Hvordan vil Kommissionen vurdere virkningen af et strukturkrisekartel for den europæiske porcelænsindustri? Vil Kommissionen eventuelt tilslutte sig en midlertidig etablering af et sådant strukturkrisekartel? I benægtende fald hvorfor ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Sir Leon Brittan

(15. november 1996)

Rådets forordning (EF) nr. 519/94 af 7. marts 1994 ⁽¹⁾, som er gyldig på indeværende tidspunkt, fastlægger fællesregler for indførsel fra visse tredjelande, herunder Den Kinesiske Folkerepublik. Bilag II indeholder en fortegnelse over de kontingenter, der er fastsat for visse produkter af kinesisk oprindelse, hvilket bl.a. omfatter bordservice og køkkenartikler af porcelæn.

I Kommissionens beretning til Rådet fra december 1995 angående de kvantitative kontingenter fastsat i ovennævnte forordning ⁽²⁾, fandt den, at man i lyset af de berørte fællesskabsproducenters situation og forholdene på markedet for de pågældende produkter bør bevare kontingentordningen for indførsel fra Kina, i særdeleshed for bordservice og køkkenartikler af porcelæn. Efter en større debat om emnet vedtog Rådet i april 1996 med forordning (EF) nr. 752/96 ⁽³⁾ en begrænset forhøjelse af ovennævnte kontingent for disse produkter. Kommissionen er nu i færd med at bedømme de foreliggende data med henblik på at udfærdige dette års beretning.

Kommissionen har intet kendskab til etableringen af et »strukturkrisekartel« for den europæiske porcelænsindustri og kan derfor ikke udtale sig herom. Hvis det ærede medlem kan give en mere detaljeret redegørelse for en sådan sammenslutnings beføjelser og aktiviteter, er Kommissionen naturligvis rede til at udbygge nærværende svar.

⁽¹⁾ EFT L 67 af 10.3.1994

⁽²⁾ KOM(95) 614

⁽³⁾ EFT L 103 af 26.4.1996

(97/C 72/118)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2658/96

af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen

(15. oktober 1996)

Om: Europol og pædofile

Finder Kommissionen ikke, at det er en opgave for Europol at udarbejde fortegnelser over tidligere straffede pædofile til brug for myndighederne i alle medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin

(18. november 1996)

Rådet er i færd med at træffe afgørelse om en udvidelse af mandatet for Europols Narkotikaenhed til at omfatte bekæmpelse af handel med mennesker og seksuel udnyttelse af børn. Det vil også inden for den nærmeste fremtid vedtage et program, som bl.a. går ud på at undersøge muligheden af at gennemføre en centraliseret udveksling af oplysninger om forsvundne børn og om personer, som er dømt for pædofile handlinger (Stop-programmet). Oprettelsen af sådanne europæiske databanker, på linje med hvad det ærede medlem omtaler, vil kunne diskuteres i forbindelse med udførelsen af disse to initiativer. En sådan beslutning henhører under Rådet (retlige og indre anliggender), men Kommissionen deler opfattelsen af, at Europols Narkotikaenhed har en væsentlig en rolle at spille på dette område.

(97/C 72/119)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2670/96
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen
(15. oktober 1996)

Om: Demokratisk underskud i anledning af BSE

Kogalskabssagen har på bekymrende vis understreget afstanden mellem slot og borger, f.eks. har Kommissionen ikke gjort noget for at genoprette forbrugernes tillid i forbindelse med en potentiel trussel som encefalopatia spongiforme bovina.

Man anmoder Europa-Kommissionen om at forsøge at bøde på dette demokratiske underskud og gennemføre en kortfristet aktion og hurtigst muligt udarbejde en ny fødevarerpolitik baseret på respekten for forbrugernes forventninger og præference vedrørende produktionsmetoder, mærkning og kontrol.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn
(2. december 1996)

Efter fremkomsten af encefalopatia spongiforme bovina (ESB) i Det Forenede Kongerige i 1986 har Kommissionen på fællesskabsplan truffet en lang række forskellige foranstaltninger eller har foreslået sådanne foranstaltninger med henblik på at beskytte menneskets sundhed, at bekæmpe ESB i Det Forenede Kongerige og at forhindre, at sygdommen breder sig til andre lande.

Efter de britiske myndigheders meddelelse den 20. marts 1996, om at man ikke kan udelukke, at der består en forbindelse mellem ESB og Creutzfeldt Jacob-sygdommen, er der blevet truffet endnu strengere foranstaltninger, som f.eks. embargo mod produkter fra den britiske oksekødiindustri, større bevillinger til forskning, oprettelse af et tværfagligt videnskabeligt udvalg, der skal rådgive Kommissionen og koordinere arbejdet i de videnskabelige udvalg under Kommissionen, som allerede er involveret i forbrugerbeskyttelse og bekæmpelse af ESB, samråd med forbrugerorganisationerne og især forbrugerudvalget samt oprettelse af en arbejdsgruppe i Kommissionen med deltagelse fra flere tjenestegrene, for således at sikre en bedre forbrugeroplysning og på ny skabe tillid hos forbrugerne. Disse foranstaltninger vil blive videreudbygget for gradvist at genskabe forbrugernes tillid i løbet af de kommende måneder. Den nye tillid gør sig allerede nu bemærkbar ved et øget forbrug af oksekød i medlemsstaterne.

Kommissionen er for indeværende i færd med at udarbejde en grønbog om fællesskabslovgivningen på levnedsmiddelområdet. I denne grønbog behandles spørgsmål som produktionsmetoder, etikering og videre foranstaltninger. Kommissionen vil opfordre forbrugerorganisationerne til at fremsætte deres kommentarer og forslag.

(97/C 72/120)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2673/96
af Marianne Thyssen (PPE) til Kommissionen
(15. oktober 1996)

Om: Kommissionens anvendelse af kontrolproceduren som omhandlet i artikel 3 i direktiv 89/665/EF om indgåelse af offentlige kontrakter

Det hævdes i visse medier, at kommunalbestyrelser ofte ikke overholder de europæiske bestemmelser om offentlige kontrakter.

I medfør af artikel 3 i direktiv 89/665/EF⁽¹⁾ af 21. december 1989 kan Kommissionen henvende sig direkte til medlemsstaterne eller de ordregivende kommunalbestyrelser og anmode om, at de konstaterede overtrædelser af de europæiske bestemmelser om offentlige kontrakter bringes til ophør.

Har Kommissionen allerede gjort brug af denne kontrolmulighed over for kommunale og andre offentlige myndigheder? I bekræftende fald i hvor mange tilfælde? Hvilke kommuner drejede det sig om?

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 33.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti
(20. november 1996)

For at sikre, at EU-lovgivningen anvendes korrekt, kan Kommissionen i tilfælde af overtrædelser, også i sager, der vedrører offentlige indkøb, indlede den procedure, der er fastsat i EF-traktatens artikel 169. Ifølge denne procedure tilsender Kommissionen i første omgang en åbningsskrivelse, der om nødvendigt efterfølges af en begrundet udtalelse. Hvis der derefter ikke nås en acceptabel løsning, der er i overensstemmelse med EU-lovgivningen, kan Kommissionen forelægge sagen for Domstolen, der afgør sagen definitivt.

Begge direktiver om klagemulighederne inden for offentlige indkøb, direktiv 89/665/EØF for de traditionelle sektorer og direktiv 92/13/EØF⁽¹⁾ for forsyningssektoren (vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation), indeholder desuden bestemmelser om, at Kommissionen kan tilsende medlemsstaten og ordregiveren en begrundet meddelelse. Meddelelsen til medlemsstaten betragtes i så fald som en åbningsskrivelse i henhold til EF-traktatens artikel 169. Denne procedure kan dog kun benyttes af Kommissionen, hvis ordren endnu ikke er blevet tildelt, og der foreligger en klar og åbenbar overtrædelse af EU-bestemmelserne inden for offentlige indkøb. Når Kommissionen benytter denne procedure, skal den benytte en svarfrist på 21 dage, når der er tale om de traditionelle sektorer, og på 30 dage, når der er tale om forsyningssektoren. Efter at have modtaget denne meddelelse påhviler det medlemsstaten (men ikke ordregiveren) at afgive svar til Kommissionen. Denne procedure udgør dog ikke noget synderligt omfattende supplement til de muligheder, Kommissionen kan benytte sig af i henhold til EF-traktatens artikel 169.

Som svar på det ærede medlems forespørgsel skal det anføres, at denne procedure har været benyttet af Kommissionen, men ikke regelmæssigt, hvilket der er flere grunde til. For det første henvender klagerne sig i de fleste tilfælde først til Kommissionen, efter at ordren er tildelt, hvor det står fuldstændigt klart, at de ikke har nogen mulighed for at få tildelt ordren. For det andet er der ikke altid tale om klare og åbenbare overtrædelser. For det tredje er Kommissionen forpligtet til at overholde fristerne i begge direktiver, selv om fordelene ved proceduren er, at ordregiveren informeres samtidig med og ikke senere end medlemsstaten. I nogle hastesager har Kommissionen undladt at benytte denne procedure og har i stedet benyttet proceduren i artikel 169 for at kunne fastsætte en kortere svarfrist.

Under alle omstændigheder påhviler kontrollen med, at de forskellige ordregivende myndigheder og enheder, herunder også lokale myndigheder, overholder reglerne, primært medlemsstaterne selv, og det er op til dem at etablere hensigtsmæssige kontrolsystemer.

⁽¹⁾ EFT L 76 af 23.3.1992.

(97/C 72/121)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2677/96
af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen
(15. oktober 1996)

Om: Ulovlig udledning af spildevand i Koronia-søen

Koronia-søen, eller Langada-søen, modtager ulovlig udledning af industrielt spildevand fra det bredere Langada-område. Denne ulovlige udledning af spildevand skader især Kavallari kommune, hvor situationen er næsten tragisk.

Under henvisning til:

- a) den ulovlige placering af anlæg og ukontrollerede udledning af spildevand fra Langada-områdets fabrikker, hvorved fællesskabslovgivningen krænkes,
- b) driften af kloakeringsnet uden biologisk rensning,
- c) anklagerne og de indtrængende protester fra beboerne i Kavallari kommune, fra kommunalrådet og lokale miljøsammenslutninger,
- d) manglen på foranstaltninger
- e) de meget alvorlige følger for miljøet og folkesundheden (søens vand har et højt saltindhold og et højt alkaliindhold, hvilket gør det uegnet til enhver brug),

bedes Kommissionen oplyse:

1. hvilke foranstaltninger har den truffet med henblik på at de græske myndigheder gennemfører fællesskabslovgivningen korrekt?
2. hvorledes vil den se på en anmodning fra Kavallari kommune om bygning af et biologisk rensningsanlæg?
3. hvorledes har den til hensigt at imødegå problemet, hvis der konstateres krænkelser af fællesskabsretten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(22. november 1996)

1. Kommissionen er klar over de miljøbeskyttelsesproblemer, der gør sig gældende i og omkring Koronia-søen, som følge af en officiel klage, den har modtaget. Som led i behandlingen af denne sag har

Kommissionen allerede henvendt sig til de græske myndigheder og anmodet dem om alle de relevante oplysninger i forbindelse hermed. Kommissionen vil inden for rammerne af de beføjelser EF-traktaten tillægger den, drage omsorg for, at fællesskabsrettens miljøbestemmelser håndhæves fyldestgørende i den pågældende sag.

2. Hvad angår en eventuel samfinansiering af et rensningsanlæg for spildevandet i Kavallariou kommune, vil Kommissionen, såfremt de græske myndigheder måtte fremsætte anmodning herom, tage hensyn til de disponible finansieringsmidler og til prioriteringsgraden på grundlag af kriterierne i Rådets direktiv 91/271/EØF om rensning af byspildevand⁽¹⁾, samt til de grænseværdier, der er fastsat i de øvrige direktiver vedrørende vandbeskyttelse. Således vil man eksempelvis bl.a. tage hensyn til antallet af indbyggere, arten af de forurenende stoffer i det pågældende spildevand samt søens miljøfølsomhed.

3. Skulle Kommissionen konstatere, at fællesskabsbestemmelserne på dette område er overtrådt, vil den i givet fald iværksætte en overtrædelsesprocedure i medfør af traktatens artikel 169.

(1) EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40.

(97/C 72/122)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2686/96
af Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE) til Kommissionen
(15. oktober 1996)

Om: Kommissionens nej til et grønt BNP

Kommissionen kommer i sin meddelelse vedrørende miljøindikatorer og grønne nationalregnskaber (juni 1996) til den slutning, at et grønt BNP ikke har prioritet.

Kan Europa-Kommissionen give følgende oplysninger:

1. Hvilke eksperter har den rådført sig med for at træffe denne afgørelse?
2. Har den til hensigt at se stort på, at Europa-Parlamentet både i sin betænkning af Torres Marques fra oktober 1995 (A4-0175/95⁽¹⁾) og i sin beslutning af Díez de Rivera (A4-0209/95⁽²⁾) har udtalt sig til fordel for det grønne nationalregnskab? og endelig
3. Har den virkelig til hensigt at tage afstand fra dette spørgsmål, til trods for at der i kapitel 17 i det femte handlingsprogram på miljøområdet er nævnt året 1999 for gennemførelse af det omtalte grønne BNP?

(1) EFT C 287 af 30.10.1995, s. 110.

(2) EFT C 287 af 30.10.1995, s. 115.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(15. november 1996)

Dokumentet "miljøindikatorer og grønne regnskaber" gengiver og forklarer de forskellige elementer i en regnskabsføring, der integrerer økonomi og miljø, som foreslået i meddelelsen til Rådet og Parlamentet om EU-retningslinjer vedrørende miljøindikatorer og grønne nationalregnskaber⁽¹⁾. Parlamentet gennemgik denne meddelelse i oktober 1995 og fremsatte sine konklusioner i beslutning A4-0209/95.

Meddelelsen peger på muligheden for at udarbejde et korrigeret bruttonationalprodukt (BNP), såkaldt "grønt BNP", som beregnes på grundlag af udtømmningen af naturressourcerne og miljøets forringelse.

Kommissionen søger nu at finde frem til den metodologisk mest sammenhængende og effektive fremgangsmåde til at medtage miljøaspekterne i rent økonomiske overvejelser. Der er to udveje:

- en ad hoc-procedure, der består i at foretage en makroøkonomisk korrektion af BNP gennem en samlet vurdering af ressourceforbruget og miljøforringelserne. Med denne fremgangsmåde er der imidlertid ikke mulighed for at sætte tal på forskellige de erhvervssektors indvirkning på miljøet, hvilket er et vigtigt aspekt ved den miljøpolitik, der er udformet inden for rammerne af det femte handlingsprogram på miljøområdet⁽²⁾:

- den anden udvej hviler på en sammenhængende metodologi, der består i at medregne miljøaspekterne i nationalregnskaberne via satellitregnskaber for miljøet. Med denne fremgangsmåde er det muligt at forbinde de økonomiske og miljømæssige data på såvel globalt som sektoralt plan, og denne fremgangsmåde er samtidig i fuld overensstemmelse med de tanker, der kommer til orde i det femte handlingsprogram.

Efter lang tids uenighed går de statistikere, der studerer relationerne mellem økonomi og miljø, navnlig eksperterne fra den såkaldte London-gruppe, stadig mere ind for, at der udarbejdes satellitregnskaber som forberedelse til beregningen af et korrigeret BNP. Uden at betydningen af et grønt BNP tilsidesættes, lægges der større vægt på at undersøge samspillet mellem økonomi og miljøkonsekvenser.

I det femte handlingsprogram er der i øvrigt ikke fastsat nogen dato for indførelse af et grønt BNP. Det er op til medlemsstaterne at tage initiativet hertil. Kommissionen vil fremme udviklingen af det nødvendige grundlag for sådanne beregninger.

(¹) KOM(94) 670.

(²) KOM(94) 453 endelig udg.

(97/C 72/123)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2687/96
af Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE) til Kommissionen

(15. oktober 1996)

Om: »Sort arbejde« i Kommissionen

Er det på baggrund af avisartikler (Le Soir af 3. august 1996 og Le Vif/L'Express af 7. juni 1996) sandt, at der findes personer, som arbejder »sort« i Kommissionens lokaler i Bruxelles, eller kan Kommissionen give et formelt dementi af disse anklager?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(3. december 1996)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel P-2814/96 fra Raymonde Dury (¹).

(¹) Se side 81

(97/C 72/124)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2689/96
af Florus Wijsenbeek (ELDR) til Kommissionen

(15. oktober 1996)

Om: Overdragelse af inddrivelsesbeføjelse

Såfremt det ikke kan konstateres, hvor en overtrædelse eller uregelmæssighed, der udløser importafgiftskrav, er begået, og når afgangsmedlemsstaten i overensstemmelse med den fiktive bestemmelse i artikel 378, stk. 3, i gennemførelsesbestemmelserne til EF-toldkodeksen har foretaget beregning, bogføring og underretning om toldskylden efter bestemmelserne i EF-kodeksens artikel 217-221, er der da allerede her tale om en »inddrivelse« som omhandlet i førnævnte artikel 378, stk. 3?

Gør det nogen forskel for besvarelsen af ovennævnte spørgsmål, om der er indrømmet den afgiftspligtige betalingslettelse i overensstemmelse med EF-toldkodeksens artikel 224 (henstand med betalingen)?

Gælder det ved overdragelse af inddrivelsesbeføjelsen til den medlemsstat, hvor uregelmæssigheden rent faktisk er begået, at den procedure, denne medlemsstat indleder, både for importafgiftens og inddrivelsens vedkommende skal ske efter gældende ret i den pågældende medlemsstat?

Kan Kommissionen oplyse, om og i hvilket omfang overdragelsen af denne inddrivelsesbeføjelse samt den inddrivelsesprocedure, der indledes af den pågældende medlemsstat, under alle omstændigheder er forbundet med tilstrækkelige garantier til sikring af den afgiftspligtiges retssikkerhed i almindelighed, og i særdeleshed om adgangen til en uafhængig retlig instans, jf. bestemmelsen i EF-toldkodeksens artikel 243, stk. 1, er sikret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(15. november 1996)*

Såfremt det ikke har kunnet konstateres, hvor en overtrædelse eller uregelmæssighed er begået i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 378, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser om indførelse af en EF-toldkodeks⁽¹⁾, opkræver den medlemsstat, som afgangsstedet henhører under, eller hvor T1-angivelsen er registreret, importafgifter og andre afgifter for de pågældende varer. Med henblik herpå skal der foretages en beregning, bogføring og underretning om det skyldige beløb til den hovedforpligtede inden for en frist på elleve måneder efter datoen for erklæringen. Der er således faktisk tale om en inddrivelse.

Det kan forekomme, at det faktiske sted for toldskyldens opståen bestemmes senere, men inden udløbet af en frist på tre år efter registrering af T1-angivelsen, når de pågældende beløb allerede er betalt i afgangsmedlemsstaten i overensstemmelse med ovennævnte artikel 378, stk. 1 og 2. I dette tilfælde skal i henhold til artikel 378, stk. 3, i denne forordning den medlemsstat, i hvilken den pågældende overtrædelse eller uregelmæssighed rent faktisk er begået, i overensstemmelse med de gældende nationale bestemmelser, inddrive de importafgifter og andre afgifter, der påhviler varerne, med undtagelse af beløb, der allerede er opkrævet som Fællesskabets egne indtægter af den medlemsstat, som afgangsstedet henhører under.

Det er berettiget, når der foreligger en afgiftsskyld, der er opstået samtidig med toldskylden i den medlemsstat, hvor overtrædelsen eller uregelmæssigheden er begået. Der er dog ikke tale om dobbeltbeskatning, da importafgifter og andre afgifter, der oprindeligt var opkrævet, med undtagelse af beløb opkrævet som egne indtægter, godtgøres af afgangsmedlemsstaten, så snart der er fremlagt bevis for den pågældende inddrivelse.

Eventuel henstand med betaling som fastsat i artikel 224 i EF-toldkodeksen har ingen virkning for ovenstående.

Da enhver inddrivelse i øvrigt bør betragtes som toldmyndighedernes afgørelse, nyder den pågældende fuldt ud normal retlig beskyttelse og har navnlig ret til klageadgang i to instanser i overensstemmelse med artikel 243 i EF's toldkodeks.

⁽¹⁾ EFT L 253 af 11.10.1993.

(97/C 72/125)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2697/96**af Eva Kjer Hansen (ELDR) til Kommissionen***(9. oktober 1996)*

Om: Kommunikationskampagne for at gøre opmærksom på det europæiske system til valorisering og beskyttelse af fødevarer af specifik karakter

Kommissionen har på landbrugsområdet iværksat ovennævnte informationskampagne, som skal løbe over tre år omfattende »Beskyttet oprindelsesbetegnelse« (BOB), »Beskyttet geografisk betegnelse« (BGB) og »Garanteret traditionel specialitet« (GTS). Der er afsat et budget på 8,8 mio ecu til formålet. Kampagnen er iværksat i henhold til Kommissionens forordning nr. 2037/93⁽¹⁾, artikel 5.

Imidlertid blev der under de politiske forhandlinger op til vedtagelsen af Rådets forordning nr. 2081/92⁽²⁾ om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler fra seks lande (Belgien, Danmark, Tyskland, Holland, UK og Luxembourg), som udgjorde et blokerende mindretal af stemmer i Rådet, stillet som betingelse, at enhver form for særlig økonomisk støtte knyttet til disse produkter ikke kunne accepteres. Derfor blev artiklen vedrørende støtte fjernet fra forordningsforslaget.

Under de politiske forhandlinger forud for vedtagelsen af Rådets forordning nr. 2081/92 blev der udtrykt kraftig modstand mod at yde særlig økonomisk støtte til producenter, producentforeninger m.v., som producerer, kontrollerer og markedsfører produkter beskyttet i henhold til rådsforordningen.

Finder Kommissionen det i overensstemmelse med rådsbeslutningen, at Kommissionen nu bevilger fællesskabsmidler til en informationskampagne, der netop sigter mod at hjælpe producenterne til at udbrede kendskabet til produkterne?

⁽¹⁾ EFT L 185 af 28.7.1993, s. 5.

⁽²⁾ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(28. oktober 1996)*

Det ærede medlem refererer rigtigt nok til artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2037/93, hvorefter »Kommissionen træffer de fornødne informationsforanstaltninger, der dog ikke må bestå i støtte til producenterne og/eller forarbejdningsvirksomhederne, for at gøre offentligheden bekendt med betydningen af angivelserne »BOB« og »BGB«, »beskyttet oprindelsesbetegnelse« og »beskyttet geografisk betegnelse« på EF-sprogene. I Kommissionens forordning (EØF) nr. 1848/93 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2082/92 om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler findes der en tilsvarende artikel ⁽¹⁾ om »at gøre offentligheden bekendt med betydningen af angivelsen og EF-symbolet« i forbindelse med specificitetsattestering. Kommissionen har altså fulgt Rådet, som ganske rigtigt fjernede en artikel om at yde støtte til producentsammenslutninger fra forslaget.

I den foreliggende informationskampagne får offentligheden (producenter, men også distributører og forbrugere) blot forklaret de begreber og indviklede procedurer, som er indført på EF-plan. Da disse EF-ordninger ikke er obligatoriske, men frivillige, er det nødvendigt, at EF-reglerne på dette område bliver forstået for at få den fulde virkning. Det er vigtigt, at producenterne ved, hvordan de skal efterkomme reglerne, og at distributørerne og forbrugerne forstår angivelsernes betydning og det logo, som de ser i produkternes mærkning.

⁽¹⁾ EFT L 168, 10.7.1993.

(97/C 72/126)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2716/96**af Gijs de Vries (ELDR) til Kommissionen***(16. oktober 1996)*

Om: Påståede uregelmæssigheder i Kommissionens tjenestegrene

I en artikel i det belgiske dagblad »Le Soir« af 3. august 1996 fremsætter Guy Dewarichet formodninger om, at der er foregået uregelmæssigheder i Kommissionens tjenestegrene. Kan Kommissionen kaste lys over denne påstand?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen*(3. december 1996)*

Det ærede medlem henviser til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel P-2814/96 fra Raymonde Dury ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 81

(97/C 72/127)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2743/96**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(21. oktober 1996)*

Om: Rævesakse

Det hedder i Rådets forordning (EØF) 3254/91 ⁽¹⁾, artikel 3, at indførsel til Fællesskabet af skind og varer er forbudt, medmindre Kommissionen har fastslået, at der i skindenes oprindelsesland anvendes bestemmelser, der forbyder brug af rævesakse eller at de metoder til fældefangst, der benyttes på landets område i forbindelse med de arter, der er nævnt i bilag I, opfylder internationalt vedtagne standarder for human fældefangst.

Kan Kommissionen ikke som led i forbindelserne med de pågældende tredjelande rejse problemet vedrørende indfødte folk, der anvender de traditionelle fangstmetoder, og overveje at yde dem passende faglig bistand, således at disse folk accepterer at anvende og udvikle humane fangstmetoder?

(¹) EFT L 308 af 9.11.1991, s. 1.

(97/C 72/128)

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-2745/96

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(21. oktober 1996)

Om: Rævesakse

Forespørgslen vedrører Rådets forslag til forordning om ændring af forordning (EØF) 3254/91 om forbud mod anvendelsen af rævesakse i Fællesskabet og indførsel til Fællesskabet af skind af og varer fremstillet på basis af visse vilde dyrearter med oprindelse i lande, der anvender rævesakse eller fangstmetoder, der ikke opfylder de internationale standarder for human fældefangst (KOM(95)0737 (¹)).

Kan Kommissionen ikke under forhandlinger med producentlandene sørge for, at der til fordel for forbrugerne indsættes en gennemskuelig klausul om, at importerede skind og pelse skal være ledsaget af en erklæring om fangstmetoderne og/eller slagting og ligeledes nævne, hvor dyret er fanget eller opdrættet?

(¹) EFT C 58 af 28.8.1996, s. 17.

(97/C 72/129)

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-2746/96

af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(21. oktober 1996)

Om: Rævesakse

Forespørgslen vedrører forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) 3254/91 om forbud mod anvendelsen af rævesakse i Fællesskabet og indførsel til Fællesskabet af skind af og varer fremstillet på basis af visse vilde dyrearter med oprindelse i lande, der anvender rævesakse eller fangstmetoder, der ikke opfylder de internationale standarder for human fældefangst (KOM(95)0737 (¹)).

Kan Kommissionen ikke fastlægge en tidsplan for forhandlinger med de pågældende tredjelande, som skal være afsluttet i 1996 eller senest inden juni 1997? Kan ekspertudvalget, hvis medlemmer længe har været udnævnt, afslutte sit arbejde inden for ovennævnte frist?

(¹) EFT C 58 af 28.2.1996, s. 17.

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne af Sir Leon Brittan
på skriftlige forespørgsler E-2743/96, E-2745/96 og E-2746/96**

(27. november 1996)

Kommissionen har noteret sig de forslag, som er fremsat af det ærede medlem, og som skal ses i sammenhæng med de igangværende forhandlinger med Canada, Amerikas Forenede Stater og Rusland om en rammeaftale om metoder for human fældefangst. Kommissionen fører i henhold til bestemmelserne i EF-traktatens artikel 228 forhandlinger på Fællesskabets vegne på grundlag af Rådets direktiver fra juni 1996 og støtter sig især på konklusionerne fra ekspertgruppen, hvis endelige beretning har været til rådighed siden 20. juni 1996.

Kommissionen skal ligeledes gøre opmærksom på, at den den 13. december 1995 vedtog et forslag om ændring af forordning (EØF) nr. 3254/91SSSS (¹), der er blevet forelagt Rådet. Dette forslag indeholder bestemmelser om betingelserne for indførsel til Fællesskabet af skind og varer fremstillet på basis af visse dyrearter, herunder særlige bestemmelser om skind og varer fremstillet på basis deraf fra fangstmetoder, der anvendes af de

indfødte folkeslag. Forslaget indeholder ligeledes en tidsplan for de foranstaltninger, der skal træffes af Kommissionen, hvilket dog især afhænger af de fremskridt, der bliver gjort under de nævnte forhandlinger.

(¹) Dok. KOM(95) 737 endelig udg.

(97/C 72/130)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2753/96

af Francisca Sauquillo Pérez del Arco (PSE) til Kommissionen

(21. oktober 1996)

Om: Finansiering af projekter til fremme af sundheden

Ifølge visse informationer er kun omkring 10 % af de projekter, der blev indsendt til Kommissionens GD V/F i forbindelse med Kommissionens seneste indkaldelse til understøttelse af aktioner til fremme af sundheden, blevet finansieret.

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange projekter der er finansieret i 1996?

Kan Kommissionen opstille en liste over understøttede projekter efter de ansøgende organisationers nationalitet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(4. December 1996)

De projekter, der blev indsendt til det rådgivende udvalg for fremme af sundheden, beløber sig til i alt 6,35 mio. ECU. Dette udvalgs prioriteter i det årlige arbejdsprogram er taget i betragtning.

Kommissionen sender direkte til det ærede medlem og til Parlamentets sekretariat en liste over projekter, der modtog støtte i 1996, ledsaget af en oversigt over, hvilke medlemsstater projekterne kom fra. Det bør bemærkes, at mere end 50% af finansieringen gives til projekter, der dækker samtlige medlemsstater (EUR 15).

Der er endvidere blevet tildelt 1,5 mio. ECU fra budgetkonto B3-4300 til analyse af folkesundheden, politik og programkoordinering, udvikling og evaluering.

(97/C 72/131)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2763/96

af Johanna Maij-Weggen (PPE) og Peter Pex (PPE) til Kommissionen

(21. oktober 1996)

Om: Fodtøj fra Kina, Indien og Thailand

Har Den Europæiske Unions Antidumpingudvalg henstillet til Kommissionen at opkræve en importbegrænsende afgift på fodtøj fra Kina, Indien og Thailand?

Har især Frankrig, Spanien og Portugal slået til lyd for denne foranstaltning af protektionistiske grunde?

Hvilken indflydelse vil denne foranstaltning få på beskæftigelsen i eksportlandene?

Hvilke følger vil den få for de nederlandske skoimportører og forbrugerne?

Kommissionen bedes oplyse, hvorfor den ikke finder den foreslåede foranstaltning i strid med WTO's bestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Sir Leon Brittan

(19. november 1996)

Kommissionen behandler i øjeblikket to antidumpingprocedurer vedrørende fodtøj. Den ene vedrører visse typer fodtøj med overdel af læder og plast med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik, Indonesien og Thailand, medens den anden vedrører visse typer fodtøj med overdel af tekstilmaterialer med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik og Indonesien. Der foreligger ingen antidumpingprocedure vedrørende import af fodtøj fra Indien.

Begge procedurer var til behandling i Det Rådgivende Udvalg den 17. september 1996. Delegationernes udtalelser i Det Rådgivende Udvalg berører ikke Kommissionens beslutning om eventuelt at indføre midlertidig antidumpingtold. Kommissionen udtaler sig principielt ikke om medlemsstaternes holdninger, idet konsultationerne er fortrolige.

Kommissionen har ikke undersøgt virkningerne af eventuelle foranstaltninger på beskæftigelsen i eksportlandene, idet det er beskæftigelsessituationen i Fællesskabet, der skal tages i betragtning med henblik på at fastslå, om der er påført den pågældende EF-erhvervsgren skade.

Hvad angår en tolds følgevirkninger for importørerne, har flere importører gjort gældende, at antidumpingforanstaltninger vil være til skade for deres virksomhed. Kommissionen vil imidlertid, inden den træffer afgørelse om eventuelt at indføre antidumpingtold, fuldt ud tage hensyn til både importørernes, forbrugernes og EF-producenternes interesser, inden den træffer endelig afgørelse om, hvorvidt det er i Fællesskabets interesse at træffe foranstaltninger.

Skadevoldende dumping fordømmes i artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT), og det er under sådanne omstændigheder tilladt at træffe foranstaltninger til afhjælpning af de skadelige virkninger, f.eks. i form af antidumpingtold.

Antidumpingprocedurerne vedrørende fodtøj er gennemført på grundlag af Fællesskabets antidumpinglovgivning, som er i fuld overensstemmelse med Verdenshandelsorganisationens (WTO) antidumpingaftale.

(97/C 72/132)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2777/96
af Georges Berthu (I-EDN) til Kommissionen
(21. oktober 1996)

Om: Regeringskonferencen og omkostningsbesparelser for virksomhederne som følge af Den Monetære Union

Da traktaten om Den Europæiske Union vedtoges, forelå der udtalelser om, at Den Monetære Union ville spare virksomhederne for omkostninger på 150 mia FF for samtlige deltagerlandes vedkommende. I øvrigt nævnes dette beløb stadig i uændret form (f.eks. i Kommissionens nyhedsbrev om Europa Uden Grænser).

Kan Kommissionen stadig stadfæste dette skøn den dag i dag? Hvilken indflydelse vil det få på dette beløb, at et mindre antal lande deltager i Den Monetære Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy

(29. november 1996)

I publikationen "Fælles marked, fælles valuta" ⁽¹⁾ anslag Kommissionen, at Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) ville nedbringe virksomhedernes omkostninger på følgende måder:

- eliminering af udgifterne i forbindelse med at konvertere fra én EU-valuta til en anden. De besparelser, der opnås herved, kan skønsmæssigt sættes til over 15 000 mio. ECU om året
- besparelser i transaktionsomkostningerne på skønsmæssigt fra 0,1-0,2% af bruttonationalproduktet (BNP) i de store medlemsstater til op til 0,9% af BNP i de små medlemsstater med den mest åbne økonomi
- fjernelse af kursusikkerheden; denne besparelse er vanskelig at sætte tal på, men undersøgelser blandt virksomhedsledere viser, at der knytter sig en negativ virkning til denne usikkerhed.

Alt i alt anslås den potentielle besparelse i dag at andrage 30 000 mio. ECU svarende til 0,5% af EU-landenes samlede BNP.

Hertil skal føjes den vanskelig at målelige gevinst, der opnås ved, at rammerne for den økonomiske politik forbedres. Stabile priser og sunde offentlige finanser bidrager til at øge væksten og beskæftigelsen.

Der er ikke sat tal på de besparelser, der opnås, hvis visse medlemsstater ikke deltager i euroen fra begyndelsen. Ovennævnte undersøgelse indeholder dog et kapitel, der opgør gevinsten medlemsstat for medlemsstat og derved giver mulighed for en mere detaljeret vurdering.

⁽¹⁾ "Europæisk økonomi", nr. 44, oktober 1990.

Kommissionen vil sluttelig gerne understrege, at dumping er en illoyal handelspraksis, som er retsstridig i henhold til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO). Fællesskabets antidumpinglovgivning, som fuldt ud er i overensstemmelse med WTO-overenskomsten, har kun til formål at beskytte Fællesskabets producenter mod illoyal konkurrence og ikke at afbryde handelsforbindelserne mellem de involverede tredjelande og Fællesskabet.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab. EFT L 56 af 6.3.1996.

(97/C 72/135)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2808/96

af Livio Filippi (PPE) til Kommissionen

(25. oktober 1996)

Om: Bortførelsen af Milena Bianchi i Tunesien

Milena Bianchi, 21 år, fra Bassano del Grappa, forsvandt den 23. november 1995 i Dar Chaabene el Fehiri i Tunesien.

Elleve måneders undersøgelse har ikke givet noget resultat.

De tunesiske myndigheder synes ikke at ville acceptere at undersøgelserne omfatter en tilbageholdelse af personen.

De første kontakter mellem de italienske og tunesiske myndigheder blev først optaget fire måneder efter bortførelsen.

De tunesiske myndigheder har med alle midler hindret, at familien Bianchi kom til Tunesien.

Kan Kommissionen oplyse, hvad den agter at gøre for at få de to landes myndigheder til at bringe bortførelsen af Milena Bianchi til ophør og give hende lov til at vende hjem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af M. Marín

(18. november 1996)

Kommissionen er af den mening, at dette spørgsmål påhviler Medlemsstaternes ministre, når de samles inden for rammerne af samarbejdet om retlige og indre anliggender.

(97/C 72/136)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2814/96

af Raymonde Dury (PSE) til Kommissionen

(16. oktober 1996)

Om: Sort arbejde i Kommissionen

Med over 18 mio arbejdsløse i EU er hvert eneste menneske uden beskæftigelse et potentielt bytte for skruppelløse arbejdsgivere, der ikke har til sinds at betale de sociale bidrag. Situationen forværres af, at den manglende skatteharmonisering har fået medlemsstaternes regeringer til gradvis at flytte beskatningen over på lønningerne. I nogle lande udgør det sorte arbejde nu over 20% af BNI. Det praktiseres overalt i samfundet, selv i virksomheder, der arbejder for myndighederne, og endda også i EU's egen forvaltning, sådan som pressen har påvist f.eks. i det »Carte Blanche«, der blev bragt i Le Soir den 3. og 4. oktober 1996 under overskriften »Sort arbejde i Kommissionen?«.

Kan Kommissionen oplyse, hvad der er dens reaktion på de oplysninger, der bringes i dette »Carte Blanche«?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(3. december 1996)

Kommissionen vil gerne gøre det ærede medlem opmærksom på, at den person, der omtales i Le Soir, af Kommissionen blev antaget til at præstere tjenesteydelser mod betaling af honorar.

Kommissionen vil sluttelig gerne understrege, at dumping er en illoyal handelspraksis, som er retsstridig i henhold til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO). Fællesskabets antidumpinglovgivning, som fuldt ud er i overensstemmelse med WTO-overenskomsten, har kun til formål at beskytte Fællesskabets producenter mod illoyal konkurrence og ikke at afbryde handelsforbindelserne mellem de involverede tredjelande og Fællesskabet.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab. EFT L 56 af 6.3.1996.

(97/C 72/135)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2808/96

af Livio Filippi (PPE) til Kommissionen

(25. oktober 1996)

Om: Bortførelsen af Milena Bianchi i Tunesien

Milena Bianchi, 21 år, fra Bassano del Grappa, forsvandt den 23. november 1995 i Dar Chaabene el Fehiri i Tunesien.

Elleve måneders undersøgelse har ikke givet noget resultat.

De tunesiske myndigheder synes ikke at ville acceptere at undersøgelserne omfatter en tilbageholdelse af personen.

De første kontakter mellem de italienske og tunesiske myndigheder blev først optaget fire måneder efter bortførelsen.

De tunesiske myndigheder har med alle midler hindret, at familien Bianchi kom til Tunesien.

Kan Kommissionen oplyse, hvad den agter at gøre for at få de to landes myndigheder til at bringe bortførelsen af Milena Bianchi til ophør og give hende lov til at vende hjem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af M. Marín

(18. november 1996)

Kommissionen er af den mening, at dette spørgsmål påhviler Medlemsstaternes ministre, når de samles inden for rammerne af samarbejdet om retlige og indre anliggender.

(97/C 72/136)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2814/96

af Raymonde Dury (PSE) til Kommissionen

(16. oktober 1996)

Om: Sort arbejde i Kommissionen

Med over 18 mio arbejdsløse i EU er hvert eneste menneske uden beskæftigelse et potentielt bytte for skruppelløse arbejdsgivere, der ikke har til sinds at betale de sociale bidrag. Situationen forværres af, at den manglende skattemæssige harmonisering har fået medlemsstaternes regeringer til gradvis at flytte beskatningen over på lønningerne. I nogle lande udgør det sorte arbejde nu over 20% af BNI. Det praktiseres overalt i samfundet, selv i virksomheder, der arbejder for myndighederne, og endda også i EU's egen forvaltning, sådan som pressen har påvist f.eks. i det »Carte Blanche«, der blev bragt i Le Soir den 3. og 4. oktober 1996 under overskriften »Sort arbejde i Kommissionen?«.

Kan Kommissionen oplyse, hvad der er dens reaktion på de oplysninger, der bringes i dette »Carte Blanche«?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(3. december 1996)

Kommissionen vil gerne gøre det ærede medlem opmærksom på, at den person, der omtales i Le Soir, af Kommissionen blev antaget til at præstere tjenesteydelser mod betaling af honorar.

Arbejdsforholdet mellem Kommissionen og den pågældende behandles for øjeblikket af de belgiske domstole, der er blevet bedt om at tage stilling til sagen. Kommissionen kan således ikke udtale sig nærmere, før domstolens afgørelse foreligger.

(97/C 72/137)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2826/96

af Gianni Tamino (V) til Kommissionen

(25. oktober 1996)

Om: Dødsulykke på virksomheden SIA srl. i Viadana (Mantova)

Den 14. september 1996 kostede en arbejdsulykke ingeniør Guido Golino, højtstående leder af virksomheden SIA srl. i Viadana (Mantova) livet. Sammen med virksomhederne Sadepan Chimica og Sadepan Legno inden for gruppen Mauro Saviola har denne virksomhed i årevis været genstand for en voldsom polemik om den giftige og usunde produktion og de negative indvirkninger på miljøet samt den manglende sikkerhed med hensyn til arbejdsbetingelser. Der er sket fire andre dødsulykker i de seneste otte år på disse virksomheder samt en række uheld, som varierer fra den ene virksomhed til den anden. Disse virksomheder er i øvrigt samlet i bycentre i Viadana og Cogozzo, om end virksomheden Sadepan Chimica srl. i 1988 af industriministeriet blev klassificeret blandt farlige virksomheder og i en rapport fra regionen Lombardiet i 1991.

Kan Kommissionen oplyse, om ovennævnte virksomheder har overholdt bestemmelserne i Fællesskabets direktiver om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og navnlig rammedirektiv 89/391/EØF⁽¹⁾ og efterfølgende ændringer, og i hvilken udstrækning disse direktiver er gennemført i Italien?

⁽¹⁾ EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(2. december 1996)

I henhold til artikel 4, stk. 2 i direktiv 89/391/EØF⁽¹⁾ påvirker det medlemsstaterne at sikre en relevant kontrol og overvågning af gennemførelsen af disse bestemmelser. Det påhviler følgelig de nationale myndigheder — i dette tilfælde det italienske arbejdstilsyn — at kontrollere, hvorvidt arbejdsgiverne overholder de nationale gennemførelsesbestemmelser for ovennævnte direktiv.

Kommissionen skal minde det ærede parlamentsmedlem om, at den som led i sit ansvarsområde sikrer, at medlemsstaterne omsætter foranstaltningerne i den afledte ret korrekt og effektivt. Såfremt der viser sig at være problemer med anvendelsen af de nationale gennemførelsesbestemmelser, træffer Kommissionen i givet fald beslutning om at indlede overtrædelsesprocedurer i henhold til EF-Traktatens artikel 169.

⁽¹⁾ EFT L 183 af 29.6.1989

(97/C 72/138)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2827/96

af Antoni Gutiérrez Díaz (GUE/NGL) til Kommissionen

(16. oktober 1996)

Om: Privatisering af offentlige virksomheder

Findes der bestemmelser, henstillinger eller retningslinjer fra Kommissionen, som forbyder, begrænser eller opstiller bestemte betingelser for, at en medlemsstat ved at privatisere offentlige virksomheder nedbringer den pågældende stats offentlige gæld?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy

(21. november 1996)

Bortset fra konkurrencereglerne findes der ingen EF-regler, der forbyder, begrænser, eller opstiller bestemte betingelser for medlemsstaternes privatisering eller salg af offentlige virksomheder.

De transaktioner, der er forbundet med privatiseringen af offentlige virksomheder, skal i overensstemmelse med de normer og principper, der gælder for det europæiske nationalregnskabssystem, registreres som finansielle transaktioner. Indtægterne fra privatiseringen har altså ingen indvirkning på den offentlige administrations underskud, men reducerer statsgælden.

(97/C 72/139)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2831/96

af Gerhard Schmid (PSE) til Kommissionen

(25. oktober 1996)

Om: Nydefinition af de områder der kan nyde godt af EU-støtten til »forbedring af den regionale økonomiske struktur«

Ifølge det bayriske økonomiministerium planlægger Kommissionen i forbindelse med nydefinition af de områder, der kan nyde godt af EU-støtten at lade en tredjedel af de bayriske områder, der hidtil har modtaget støtte, udgå.

1. Er det Kommissionens hensigt at tage støtten fra de såkaldte landkreise Rhön-Grabfeld, Wunsiedel, Tirschenreuth, Passau, Bad Kissingen, Hof, Schwandorf, Krondorf samt fra byerne Passau, Hof, Weiden, Amberg og Schwandorf? Hvad er i bekræftende fald kriterierne herfor?
2. Hvorfor fratages områder, der i henhold til EU-forskrifter kan modtage støtte som mål 5b-områder, den nationale støtte?
3. I følge den bayriske regering søger Kommissionen i øjeblikket i endnu højere grad end hidtil at øve indflydelse på udpegningen af støtteområder. Ville det i henhold til subsidiaritetsprincippet ikke være mere passende at overlade valget til den bayriske regering og fra Kommissionens side kun at fastlægge rammerne for støtten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(18. december 1996)

Kommissionen er i øjeblikket ved at foretage en grundig undersøgelse af det af det ærede medlem nævnte problem og skal snarest muligt meddele ham udfaldet.

(97/C 72/140)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2837/96

af Jan Wiebenga (ELDR) til Kommissionen

(25. oktober 1996)

Om: Kommissionsmedlem Van den Broeks deltagelse i et underråd under det nederlandske ministerråd

1. Er kommissionsmedlem Van den Broeks permanente ret til deltagelse i et underråd under det nederlandske ministerråd i overensstemmelse med EF-traktaten — og navnlig med dennes art. 157, stk. 2, hvori det hedder:
»Kommissionens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse. Ved udførelsen af deres pligter må de hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv. Hver medlemsstat forpligter sig til at respektere denne grundsætning og til ikke at forsøge at påvirke Kommissionens medlemmer under udførelsen af deres hverv « (!)?
2. Er denne permanente ret til deltagelse i et underråd under det nederlandske ministerråd i overensstemmelse med Kommissionens svar på forespørgsel nr. 10/71 (Vredeling) (?) om, at det efter Kommissionens mening står medlemmerne frit for om ønsket som led i deres politiske hverv at føre personlige samtaler med parlamentarikere eller repræsentanter for regeringen i deres hjemlande eller i andre medlemsstater?

3. Er der på grundlag af den permanente karakter af Van den Broeks ret til at deltage i et underråd under det nederlandske ministerråd tale om et bierhverv? Er dette i bekræftende fald meddelt af Kommissionen, og er der ansøgt om tilladelse — eller skulle dette være sket?
4. Er den permanente struktur, som den nederlandske regering håndterer i forbindelse med Van den Broeks deltagelse i et underråd under det nederlandske ministerråd, i overensstemmelse med EF-traktatens art. 157, stk. 2, sidste punktum?
5. Findes der andre, tilsvarende konstruktioner, der giver andre kommissionsmedlemmer permanent ret til deltagelse i ministerråd eller underråd i deres hjemlande — i givet fald i hvilke lande og på hvilken måde?

(¹) Se det nederlandske ugeblad Elsevier af 28. september 1996.

(²) EFT C 61 af 15.6.1971, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer

(4. december 1996)

1. Hans van den Broek har ikke nogen permanent ret til at deltage i et underråd under det nederlandske ministerråd.

I henhold til dekret nr. 96M000230 af 2. februar 1996 om oprettelse af Rådet for Europæiske og Internationale Anliggender kan den nederlandske premierminister i samråd med de koordinerende ministre invitere andre (inklusive Hans van den Broek) til at deltage i dette råds møder. Hans van den Broek er ikke medlem af rådet og modtager ikke noget vederlag. Van den Broeks forgængere deltog også i møderne i Rådet for Europæiske og Internationale Anliggender, som Rådet for Europæiske og Internationale Anliggender hed før den 2. februar 1996.

Ligesom alle andre kommissionsmedlemmer har Hans van den Broek forpligtet sig til ikke at bringe sin vedtægtsmæssige uafhængighed i fare, og han hverken søger eller modtager instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. Dette er på ingen måde uforeneligt med at deltage i regelmæssige meningsudvekslinger med regeringen i den medlemsstat, kommissæren kommer fra. Kommissionen mener, at Hans van den Broek overholder sin forpligtelse i henhold til EF-traktatens artikel 157.

2. Kommissærens deltagelse er i fuld overensstemmelse med det svar, det ærede medlem omtaler.
3. Nej, det kan ikke betragtes som et bierhverv.
4. Ja.
5. I betragtning af svaret på spørgsmål 1 er det ikke nødvendigt at besvare dette spørgsmål.

(97/C 72/141)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2866/96

af Alex Smith (PSE) til Kommissionen

(25. oktober 1996)

Om: Retshjælp

Finder Kommissionen i betragtning af Kommissionens svar på den skriftlige forespørgsel E-2388/96 (¹) det acceptabelt, at medlemsstater kan forhindre EU-borgere i at få adgang til retfærdig behandling (herunder de rettigheder de har i henhold til EU-lovgivningen) ved at begrænse adgangen til retshjælp?

(¹) EFT C 60 af 26.2.1997.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin

(29. november 1996)

Som Parlamentet ofte har givet udtryk for, har borgerne i ethvert demokratisk samfund domstolsadgang. Det følger af de grundlæggende frihedsrettigheder, som sikres ved EF-traktaten, at borgere, som mener, at deres frihedsrettigheder krænkes, kan anlægge sag ved domstolene i en medlemsstat på samme måde som statsborgere i denne stat. I mange tilfælde kan denne ret til domstolsadgang kun gennemføres effektivt, hvis der ydes retshjælp under bestemte forudsætninger.

Den nationale lovgivning vedrørende adgang til retshjælp har betydning for de muligheder, EU-borgere, som er bosiddende i andre medlemsstater end der, hvor de er statsborgere, har for at forsvare deres interesser i værtsmedlemsstaten, og denne lovgivning skal derfor vurderes på baggrund af unionstraktatens bestemmelser om arbejdstagernes grundlæggende rettigheder, etableringsfriheden og fri udveksling af tjenesteydelser. Som følge heraf vil en afvisning af retshjælp på grundlag af nationalitet ikke være forenelig med beskyttelsen af disse grundrettigheder i det indre marked. Hvis retshjælp afvises af andre årsager, må det undersøges om, og under hvilke omstændigheder, denne nationale lovgivning, som er gældende for alle uanset nationalitet, udgør en urimelig hindring for etableringsfriheden eller den frie udveksling af tjenesteydelser.

Så længe der ikke findes nogen EU-bestemmelser, må retssystemet i de enkelte medlemsstater fastsætte detaljerede procesregler til beskyttelse af borgernes rettigheder i henhold til fællesskabsretten. Disse bestemmelser må hverken diskriminere over for personer, som i henhold til fællesskabsretten har ret til ligebehandling, eller indskrænke de grundlæggende frihedsrettigheder, som er sikret igennem fællesskabsretten. Dette er grundlaget for Kommissionens undersøgelse af, om de nationale bestemmelser vedrørende adgang til retshjælp i visse situationer indskrænker de grundlæggende frihedsrettigheder, som er sikret ved fællesskabsretten.

I henhold til bestemmelserne i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union betragtes det civilretlige samarbejde som et spørgsmål af fælles interesse, uanset hvilke rettigheder der skal samarbejdes om.

Det er i denne sammenhæng, at et initiativ vedrørende retshjælp er sat på Kommissionens arbejdsprogram for 1997.

(97/C 72/142)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2909/96
af Tony Cunningham (PSE) til Kommissionen
(31. oktober 1996)

Om: En komparativ undersøgelse i EU om årsagerne til dødsfald i trafikken

Ifølge mine oplysninger findes der meget få informationer om antallet af og årsagerne til dødsfald i trafikken i Den Europæiske Union. Agter Kommissionen med henblik på at forbedre den europæiske trafikikkerhed at gennemføre en komparativ undersøgelse på fællesskabsplan om hyppigheden og arten af ulykker i trafikken, hvori er indblandet bilister og fodgængere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock
(27. november 1996)

Det ærede medlem har ret i, at der kun foreligger få statistiske oplysninger om færdselsulykker i Fællesskabet. Derfor forelagde Kommissionen den 23. juli 1993 Rådet et forslag til beslutning om oprettelse af en EF-databank vedrørende færdselsulykker. Ved beslutning af 30. november 1993 (93/704/EØF) ⁽¹⁾ støttede Rådet oprettelsen af denne databank ved navn »CARE«.

For øjeblikket befinder CARE-projektet sig i udviklings- og valideringsfasen og vil blive gjort til genstand for en interimrapport, som skal forelægges Rådet i løbet af 1997. På længere sigt vil CARE gøre det for Kommissionen at gennemføre sammenlignende undersøgelser på fællesskabsplan af færdselsulykker, hvorved der kan skabes et bedre grundlag for en forøgelse af trafikikkerheden i Europa.

⁽¹⁾ EFT L 329, 30.12.1993.

(97/C 72/143)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2916/96
af Paul Lannoye (V) til Kommissionen
(8. november 1996)

Om: Data og nærmere angivelser om stigning i antallet af transporter i forbindelse med plutoniumfremstilling

Udviklingen af plutoniumfremstillingen i Europa, som involverer såvel plutonium i form af Pu02 fra oparbejdningsanlæggene (La Hague og Sellafield) og MOX-brændsel fra produktionsenhederne (Dessel i

Belgien, Marcoule og Cadarache i Frankrig) indebærer en betydelig stigning i antallet af transporter af farlige stoffer, som man absolut bør have nøjagtigt kendskab til, således at man kan vurdere, om de anvendte fremgangsmåder (oparbejdning og anvendelse af MOX-brændsel), er berettigede (jf. artikel 6, stk. 2, i direktiv 96/29/Euratom⁽¹⁾) på baggrund af den stråling, der er forbundet hermed.

Ud over de risici for bestråling, der er forbundet med selve industrifremstillingen, kan transporten nemlig også være en betydelig medvirkende årsag til, at arbejdstagere og andre befolkningsgrupper udsættes for stråling.

Kan Kommissionen forelægge oplysninger (antal transporter, transporterede mængder pr. køretøj) om transport af plutoniumoxyd, MOX og andre anvendte brændsler for årene 1985, 1990 og 1995 såvel som fremskrivningerne for år 2000 fordelt på: transportform (vej, jernbane, luft, vand) og transporter inden for Den Europæiske Union og transporter som følge af kontrakter med tredjelande?

⁽¹⁾ EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(17. december 1996)

De undersøgelser, Kommissionen har foretaget for at besvare det ærede medlems spørgsmål, viser, at der er tale om en meget omfattende og yderst kompleks sag, som gør det nødvendigt med en grundigere undersøgelse, der involverer flere forskellige af Kommissionens tjenestegrene. Kommissionen skal underrette det ærede medlem om resultatet af disse efterforskninger, så snart det foreligger.

(97/C 72/144)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2926/96 af Wilfried Kuckelkorn (PSE) til Kommissionen

(8. november 1996)

Om: Sort arbejde i Europa-Kommissionen

Som det fremgår af avisartikler, er der berettiget grund til at formode, at medarbejdere beskæftiges sort i Europa-Kommissionen, dvs. uden den tilstrækkelige sociale og arbejdsretlige sikring. Hvordan stiller Kommissionen sig til denne kritik, og hvad agter den at gøre for, at forhold som ovennævnte undgås i fremtiden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen

(3. december 1996)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel P-2814/96 fra Raymonde Dury⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 81

(97/C 72/145)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2969/96 af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen

(8. november 1996)

Om: Rettigheder i den belgiske handelsflåde

Den såkaldte handelsflådepool i Antwerpen, der består af arbejdstagerorganisationer, skibsredere og den belgiske regering, forhandler tilsyneladende i øjeblikket om en aftale med følgende målsætninger:

- Ophævelse af nævnte handelsflådepool.
- Ændring af gældende arbejdsforhold og sociale rettigheder i henhold til den nuværende aftale, der gælder for poolen.

Dersom denne pool skulle blive ophævet, ville de sociale rettigheder, der er opnået for arbejdstagere i Fællesskabet (1.200 belgiske arbejdstagere, 280 spanske, etc.) blive berørt.

Er Kommissionen i besiddelse af oplysninger om disse forhold? Har Kommissionen taget eller vil den tage skridt i retning af at sikre disse arbejdstageres rettigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(4. december 1996)

Kommissionen ligger ikke inde med oplysninger om den eventuelle ophævelse af handelsflådepoolen i Antwerpen.

Organiseringen af denne pool af søfolk og forbindelserne mellem fagforeninger, arbejdsgivere og myndigheder i medlemsstaterne henhører under medlemsstaternes kompetence, og Kommissionen kan kun blande sig i sådanne spørgsmål, hvis der sker en overtrædelse af fællesskabsretten.

(97/C 72/146)

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-2987/96

af Jan Andersson (PSE) og Anneli Hulthén (PSE) til Kommissionen

(8. november 1996)

Om: Narkotikapolitik

Kommissionsmedlemmet med ansvar for forbrugerpolitik, Bonino, er i en avisartikel gået ind for legalisering af narkotika. Dækker hendes opfattelse også Kommissionens? Mener Kommissionens formand i benægtende fald, at det er hensigtsmæssigt, at et kommissionsmedlem udtaler sig på denne måde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin

(3. december 1996)

De ærede medlemmer henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-2555/96 fra Ritva Laurila ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 56

(97/C 72/147)

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-3018/96

af Cristiana Muscardini (NI), Spalato Belleré (NI) og Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(11. november 1996)

Om: Undersøgelse og forebyggelse af astma

Det vides, at Europa-Kommissionen har ydet et finansielt bidrag til en omfattende undersøgelse af astma foretaget af EFA (Den Europæiske Sammenslutning af Astma- og Allergiforeninger).

Det vides, at WHO (Verdenssundhedsorganisationen) via epidemiologiske undersøgelser har fundet frem til, at astma i dag med hensyn til hyppighed, alvorlighed og dødelighed er en af de mest udbredte kroniske sygdomme.

Kommissionen bedes foreslå samtlige medlemsstater følgende:

1. Der oprettes et epidemiologisk observatorium, der skal forske i astma og forebyggelse af åndedrætssygdomme på undervisningsinstitutioner og arbejdspladser i forbindelse med luftforurening i hjemmet (aktiv og passiv rygning), i byerne og fra industrien.
2. Alle patienter der er ramt af åndedrætssygdomme, får ret til gratis medicinsk behandling.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(5. december 1996)*

1. Kommissionen har overvejet de konklusioner, der drages i de undersøgelser, der er omtalt i forespørgslen.

Kommissionen forbereder i øjeblikket et forslag til Parlamentets og Rådets afgørelse om et program om sygdomme, der skyldes forurening, inden for rammerne af aktionen om folkesundhed, som skal dække åndedræts sygdomme, herunder astma. Oprettelse af et epidemiologisk observatorium til at forske i åndedræts sygdomme eller for den sags skyld et mere generelt sundhedsobservatorium skal overvejes i sammenhæng med Fællesskabets handlingsprogram om sundhedsovervågning ⁽¹⁾.

2. Eftersom Fællesskabets aktion på folkesundhedsområdet gennemføres på grundlag af artikel 129 i EF-traktaten, er Kommissionen ikke i stand til at foreslå foranstaltninger vedrørende organisation eller finansiering af sundhedstjenester.

⁽¹⁾ KOM(95) 449: ændret forslag KOM(96) 222.

*(97/C 72/148)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3028/96****af Nel van Dijk (V) til Kommissionen***(6. november 1996)*

Om: Kalkar-plutonium til atomvåben

Efter nedlukningen af den hurtige formeringsreaktor i Kalkar sidder de tyske, nederlandske og belgiske partnere i projektet nu tilbage med 205 brændselelementer, der indeholder over 1 ton plutonium. Firmaet SBK (Schnelle Brüter Kernkraftwerkgesellschaft) forhandler nu med den amerikanske virksomhed ANMS (Advanced Nuclear & Medical Systems) om dennes overtagelse af det overskydende plutonium ⁽¹⁾. Ifølge en medarbejder på ANMS vil virksomheden anvende dette plutonium til produktion af tritium, der muligvis skal bruges til produktion af kernevåben.

1. Er Kommissionen bekendt med forhandlingerne mellem SBK og ANMS om det overskydende plutonium efter standsningen af Kalkar-projektet?
2. Kan Kommissionen i bekræftende fald oplyse, om den også er bekendt med den eventuelle anvendelse til produktion af tritium, som muligvis vil blive benyttet til produktion af kernevåben?
3. Kan Kommissionen bekræfte, at regeringerne i Tyskland, Belgien og Nederlandene samt Kommissionen skal give godkendelse, hvis der skal indgås en kontrakt om levering af plutonium til en partner uden for Fællesskabet, og at EURATOM som ejer af det nukleare materiale skal sikre sig, at bestemmelserne om befolkningens sikkerhed bliver overholdt nøje?
4. Har de berørte regeringer givet denne godkendelse?
5. Hvis Kommissionen ikke gennem EURATOM eller på anden måde er blevet informeret om forhandlingerne mellem SBK og ANMS, er den da ikke enig i, at dette bør ske i henhold til gældende EU-lovgivning, navnlig EURATOM-traktatens kapitel 8 om ejendomsretten og kapitel 10 om forbindelserne udadtil?
6. Er Kommissionen ikke enig i, at anvendelse af plutonium fra Kalkar til produktion af kernevåben må undgås for enhver pris, og kan den oplyse, hvorledes den påtænker at sikre dette?

⁽¹⁾ Kilde: tv-udsendelse på »Netzwerk« den 20.10.1996 og tidsskriftet »der Spiegel« den 21.10.1996.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis*(21. november 1996)*

Kommissionen er klar over, at SBK har planer om at sælge plutonium fra den hurtige formeringsreaktor i Kalkar. Imidlertid er der ikke blevet forelagt hverken kontrakt eller kontraktudkast for Kommissionen. Det må bemærkes, at parterne almindeligvis frit kan forhandle med hinanden om kontrakter.

Hvis en sådan kontrakt indgås, skal den forelægges Kommissionen, der undersøger, om den er i overensstemmelse med Euratom-traktaten og andre relevante internationale aftaler (ikke-spredningstraktaten, den internationale konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer, London-retningslinier, etc.).

Hvis dette materiale eksporteres til lande uden for Fælleskabet, skal udførslen godkendes af Kommissionen, ligesom der skal foreligge en tilladelse fra den medlemsstat, på hvis territorium materialet befinder sig.

Hvis materialet eksporteres til USA, skal dette foregå i henhold til bestemmelserne i samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Atomenergifællesskab og Amerikas Forenede Stater om anvendelse af atomenergi til fredelige formål ⁽¹⁾, hvori det bl.a. hedder:

»Ikke-nukleart materiale, nukleart materiale og udstyr, der overføres i henhold til denne aftale, og specielt fissilt materiale, der anvendes i eller fremstilles ved anvendelse af sådanne materialer, må ikke anvendes til nukleare sprænglegemer eller forskning i eller udvikling af nukleare sprænglegemer eller til militære formål.«

⁽¹⁾ EFT 120 af 20.5.1996.

(97/C 72/149)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3040/96

af Guido Podestà (UPE) til Kommissionen

(6. november 1996)

Om: Krænkelser af menneskerettighederne i Afghanistan

Der henvises til situationen i Afghanistan, hvor taliban, Allahs krigere, der også er kendt under betegnelsen »de teologistuderende« har erobret to tredjedele af landet og lagt Kabul under sig og nu har oprettet et rædselsregime, idet de har indført den islamiske lov i den strengeste fortolkning, som praktiseres i hele den muslimske verden, dvs. en bogstavelig fortolkning af Koranen, en streng, ortodoks vision, som ikke tager hensyn til den aktuelle historiske kontekst.

Disse islamiske ekstremistiske krigere skærer ikke blot hænderne af tyve og forhindrer kvinderne i at studere og arbejde, hvorved de i praksis tvinger dem til at blive hjemme i isolation, bruger krigsfanger som mineryddere gennem de minerede områder.

De internationale organisationer har truet med at forlade Kabul, fordi deres kvindelige ansatte, lærefinder og sygeplejersker ikke længere har ret til at arbejde, pigerne har ikke ret til at gå i skole, og kvinderne har ikke lov til at følge deres fagkurser.

Ifølge de seneste tal fra Unicef har borgerkrigen i Afghanistan, der nu har varet i over 16 år, kostet 1.500.000 døde, hvoraf en tredjedel børn, 1.000.000 invalider, hvoraf mange børn, der er blevet lemlæstet af minerne, over 2.500.000 hjemløse og over 3.000.000 små ofre for sult, krig og fattigdom.

Kommissionen bedes oplyse, om den agter at bidrage finansielt til genopbygningen af Afghanistan og støtte de humanitære organisationer, samt under hvilke vilkår, så længe menneskerettighederne ikke respekteres i det pågældende land.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marin

(26. november 1996)

Kommissionen deler det ærede medlems bekymring vedrørende overtrædelsen af menneskerettighederne, især for så vidt angår kvinder og piger i Afghanistan under Talebans styre.

Kommissionen har ydet årlige bidrag på ca. 40 mio. ECU som fødevarehjælp samt til programmer, der drejer sig om geninstallering af de hjemvendte flygtninge (fjernelse af miner, basisinfrastrukturer, grundlæggende uddannelse og sundhedspleje, landbrug) og narkotikakontrol.

Uden en fredsaftale er det for tidligt at yde hjælp til betydningsfuld rehabilitering og genopbygning. For så vidt angår fortsættelsen af den humanitære hjælp og den eventuelle indførelse af en strengere konditionalitet for hjælpen, som en række donorer har anmodet om, mener Kommissionen, at denne hjælp skal fortsættes, eftersom de sårbare gruppers behov stadig er de samme eller endog er steget i nogle områder.

Den kønsbestemte diskriminering forhindrer de ikke-statslige organisationer (NGO) i at arbejde effektivt. Eftersom hjælpen skal ydes uafhængigt af køn eller etnisk baggrund og med henblik på at opnå en effektiv ydelse og modtagelse af denne hjælp, støtter Kommissionen bestræbelserne for at nå frem til en fælles holdning blandt donorerne for at styrke NGO'ernes stilling i forbindelse med deres arbejde med Taleban styret og de andre fraktioner.

(97/C 72/150)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3043/96
af Mireille Elmalan (GUE/NGL) til Kommissionen
(18. november 1996)

Om: Tilrettelæggelse af en europæisk bloddonordag

Europa-Parlamentet gik i sin beslutning af 17. april 1996 om »selvforsyning med blod i Det Europæiske Fællesskab« (A4-0094/96 ⁽¹⁾) ind for »tilrettelæggelse af en europæisk bloddonordag«.

Er Kommissionen i forbindelse med forslagene om at tilskynde gratis og frivillig bloddonation rede til at foreslå tilrettelæggelsen af en »europæisk bloddonordag«, som kan afholdes i alle medlemsstater samme dag hvert år?

⁽¹⁾ EFT C 141 af 13.5.1996, s. 131.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn
(4. December 1996)

Som svar på Kommissionens meddelelse om blodsikkerhed og selvforsyning med blod ⁽¹⁾ i Fællesskabet vedtog Rådet en resolution ⁽²⁾, hvori den opfordrede Kommissionen til at fastlægge en strategi for en styrkelse af tilliden til blodtransfusionskædens sikkerhed og for fremme af selvforsyning med blod i Fællesskabet gennem gratis og frivillig bloddonation. I denne resolution blev det påpeget, at en af de vigtigste aktiviteter kunne være oplysning af offentligheden om blod og blodprodukter og om tapping, behandling og transfusionsprocedurer under hensyntagen til socio-kulturelle forskelle.

Offentlighedens bevidstgørelse om blod og blodprodukter var emne for et ekspertmøde i Rom i april 1996 og var et af de emner, der blev behandlet på et kollokvium om blodsikkerhed og selvforsyning med blod i Adare, Irland, i september 1996.

Efter disse møder, som begge blev understøttet af Kommissionen, vedtog Rådet den 12. november 1996 en resolution om en strategi vedrørende blodsikkerhed og selvforsyning med blod i Fællesskabet og anmodede Kommissionen om at forelægge forslag så hurtigt som muligt om støtte til medlemsstaternes aktioner under anvendelse af kollokviets konklusioner og henstillinger som grundlag for dette arbejde.

I forbindelse med denne opfordring fra Rådet og efter høring af medlemsstaterne vil Kommissionen tage stilling til, om en europæisk bloddonordag er den mest hensigtsmæssige metode til at styrke offentlighedens bevidstgørelse om gratis, frivillig bloddonation og fremme af selvforsyningen med blod i Fællesskabet.

⁽¹⁾ KOM(94) 652 endelig udg.

⁽²⁾ EFT C 164 af 30.6.1995

(97/C 72/151)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3048/96
af Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) til Kommissionen
(18. november 1996)

Om: Levering af plutonium fra den tyske formeringsreaktor Kalkar til en amerikansk virksomhed

1. Er Kommissionen bekendt med, at der er fare for, at plutonium fra den tyske formeringsreaktor Kalkar, som de samarbejdende nederlandske el-producenter ejede 15% af, bliver solgt til den amerikanske virksomhed Advanced Nuclear and Medical Systems?

2. Er Kommissionen bekendt med, at denne virksomhed vil anvende plutonium til produktion af stoffer til medicinske formål, men også til produktion af tritium til forøgelse af atombombens eksplosionskraft?
3. Er Kommissionen bekendt med, at der foreligger en aftale mellem Tyskland og Nederlandene, hvori det er lagt fast, at det radioaktive materiale aldrig må anvendes til militære formål?
4. Kan Kommissionen i henhold til Euratom-traktaten forhindre, at europæisk plutonium leveres til den amerikanske virksomhed til militære formål? Agter Kommissionen i bekræftende fald at gøre det?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(7. januar 1997)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel P-3028/96 fra Nel van Dijk ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 88

(97/C 72/152)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3099/96
af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen**

(18. november 1996)

Om: Ældreparlamentet

Vil Kommissionen støtte et forslag om et Ældreparlament i 1998, som således ville finde sted fem år efter det første i 1993 og forud for Det Internationale År for Ældre i 1999?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(4. december 1996)

Kommissionen så med stor sympati på det Ældreparlament, der fandt sted i 1993, og den vil glæde sig over at kunne støtte en lignende begivenhed af denne type i 1998 med de midler, den har til rådighed, hvis Parlamentet skulle afholde et sådant arrangement.

(97/C 72/153)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3847/96
af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen**

(11. december 1996)

Om: Europæiske byer og EU-midler

Udnyttelsesgraden for EU-midler i Italien ligger under det europæiske gennemsnit, hvilket indebærer et betydeligt tab for hele landet.

Kan Kommissionen på denne baggrund:

1. forelægge en oversigt over anmodninger om og anvendelse af EU-midler i de europæiske hovedstæders forvaltninger med præcisering af de forskellige programmer og størrelsen af de modtagne tilskud?
2. for Roms vedkommende forelægge oplysninger om den hidtidige anvendelse af de disponible midler vel vidende, at der kun har været et tilfælde af anmodning om og opnåelse af EU-finansiering (URBAN-programmet)?
3. såfremt den ikke skulle være i stand til at fremskaffe de ønskede oplysninger henvise til en instans eller et kontor, der kan besvare disse spørgsmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer

(20. december 1996)

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at besvare spørgsmålet, og skal meddele resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.